ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

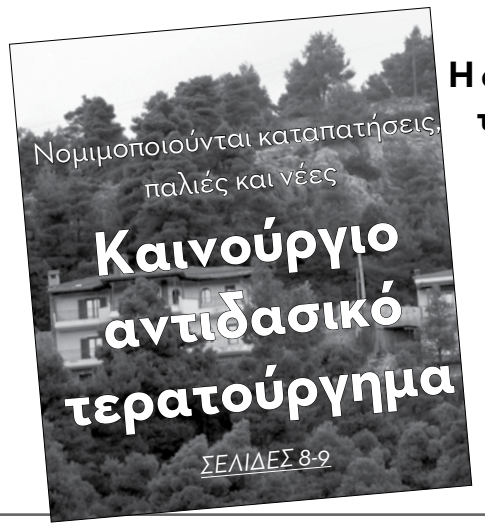

Η απεγνωσμένη άμυνα του Αντώνη Σαμαρά
ΣΕΛΙΔΑ 16

Προεκλογικοί ζουρνάδες
ΣΕΛΙΔΑ 3

Το Μνημόνιο, το μετα-Μνημόνιο και ο ΣΥΡΙΖΑ
ΣΕΛΙΔΑ 7

Μικροπολιτική σπέκουλα και οικονομική ουσία
ΣΕΛΙΔΑ 11

Χαστούκι σε Αλαφούζο-Δούρου-Μελισσανίδη
ΣΕΛΙΔΑ 13

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 803 - 20 Δεκέμβρη 2014 | www.eksegersi.gr

Νταούλια, πεντοζάληδες και οικονομική τρομοκρατία

ΣΤΟ ΧΑΒΑ ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗΣ

Scripta...Verba...

Η ΔΗΜΑΡ, όπως πρόσφατα αποφάσισε στο συνέδριό της, με δεδομένη και αδιαπραγμάτευτη την πολιτική και οργανωτική της αυτονομία, προσπαθεί να διαμορφώσει τις συνθήκες ύπαρξης μιας προοδευτικής κυβέρνησης για τον τόπο.

Θ. Θεοχαρόπουλος

Εκανε κι η μύγα κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο...

Αυτοί οι 8 βουλευτές των ΑΝΕΛ που ψήφισαν υπέρ του Κασιδιάρη, στο αίτημα άρσης της ασυλίας του, είναι του... «πατριωτικού κέντρου»;

Νίκος Χατζηνικολάου

Κι απάντηση δεν πήρε...

Θέλω να πω ότι από την δική μας σκοπιά βεβαίως είναι σημαντικό οι δυνάμεις, οι οποίες εξασφάλισαν την πρόοδο στην Ελλάδα τις τελευταίες εβδομάδες και μήνες, να είναι σε θέση να συνεχίσουν αυτό τον δρόμο και προπάντων τον δύσκολο χρόνο των επόμενων εβδομάδων να σταθούν κοντά μεταξύ τους και να έχουν έτσι την δυνατότητα πράγματι να ολοκληρώσουν την εκκίνηση, η οποία υπήρξε στην Ελλάδα.

Φρανκ Βάλτερ Στάινμαγιερ

Επιτέλους, πήρε μια δήλωση της παρηγοριάς από γερμανό πολιτικό ο Μπένι. Ο... σύντροφος Στάινμαγιερ ξηγήθηκε σπαθί

Πηγαίνω στην Ελλάδα τη Δευτέρα και την Τρίτη. Είμαστε στο πλευρό της Ελλάδας και του λαού της για να ολοκληρωθούν οι μεταρρυθμίσεις.

Πιέρ Μοσκοβισί

Ετούτος, αν και Γάλλος, αποδείχτηκε Σκωτσέζος στην τσιγκουνιά. Πες, ρε, δυο καλές κουβέντες, τι κοστίζουν;

Εάν προκηρυχθούν εκλογές, θα δούμε τι προτάσεις υπάρχουν και ο καθένας θα αποφασίσει. Το μήνυμα της κοινωνίας είναι να υπάρξει ΠΑΣΟΚ και αυτό είναι το μόνο κριτήριο για το αν θα είμαι υποψήφιος βουλευτής του ΠΑΣΟΚ. Δεν υπάρχει σήμερα ΠΑΣΟΚ που να εκφράζει τον προοδευτικό δημοκρατικό χώρο και αυτό πρέπει να το ξαναφτιάξουμε.

Γιώργος Πεταλωτής

Τίνος ΠΑΣΟΚ, τελικά, θα είναι υποψήφιος; Τους έχει ζαλίσει ο ΓΑΠ με την κριψώνοιά του.

Οι πρόωρες εκλογές και η ενδεχόμενη αστάθεια που μπορεί να προκύψει, θα δυναμιτίσουν την προσπάθεια σταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας.

Γεώργιος Νταβρής

Κι εγώ θα χάσω ενάμιση χρόνο βουλευτικούς μισθούς και προνόμια...

ΡΙΠΕΣ

◆ Υποτίθεται πως πάνε για προεδρική εκλογή και αναλώνονται στο να βρίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ! ◆ Τόσο σίγουροι είναι ότι θα βγάλουν πρόεδρο που κάνουν από τώρα προεκλογική εκστρατεία ◆ Μετά τις τελευταίες εξελίξεις στα ελληνικά σπρεντ, μήπως ο Μπένι (ή έστω ο Γκίκας) θα μπορούσαν να κάνουν έναν υπολογισμό του ελληνικού χρέους «σε όρους παρούσας αξίας»; ◆ Δημοσιογράφος: «Εχει εκλεγεί ποτέ κυβέρνηση που να μην έχει πει ψέματα;» ◆ Κώστας Μητσοτάκης: «Ναι, εγώ» ◆ Κορυφαίο! ◆ Πόσα χρόνια έχουν περάσει από τότε που η ψήφος του κάθε κοινοβουλευτικού Φούφουτου είχε τόσο μεγάλη αξία στο εγχώριο πολιτικό χρηματιστήριο; ◆ Προσοχή, όμως, γιατί αν από τη δεύτερη ψηφοφορία φανεί ότι δε γίνεται τίποτα, κάποιοι/ες θα μείνουν με την ψήφο στο χέρι ◆ Η στήλη συνιστά: κυρίες και κύριοι εθνοπατέρες και εθνομητέρες, διαπραγματευθείτε και κλείστε συμφωνία εγκαίρως ◆ Διότι ουδέν λάθος αναγνωρίζεται μετά την προκήρυξη των εκλογών ◆ Μ' εκείνη την υπόθεση του συριζαίου Αλέξη Μητρόπουλου και το πρόστιμο του 1 εκατ. ευρώ που του επέβαλε το ΣΔΟΕ τι να γίνεται άραγε; ◆ Ρωτάμε γιατί έχουμε πολύ καιρό ν' ακούσουμε τον Μητρόπουλο να σκούζει ◆ Πλήρωσε το πρόστιμο, προσφεύγοντας στα φορολογικά δικαστήρια, ή έχει γίνει τίποτα άλλο, «αφανές»; ◆ «Σαν τον Ατλαντα κρατάει ο Σαμαράς την Ελλάδα όρθια» είπε ο Μάκαρος ο Γιακουμάτος ◆ Ετσι εξηγείται που όταν μιλάει γέρνει λίγο προς τα δεξιά ◆ Δεν έχει ζυγίσει καλά το βάρος ◆ Και κάποιοι κακεντρεχείς ερμήνευαν αυτή τη στάση του (για πόσο ακόμα;) πρωθυπουργού ως ένδειξη ψευτομαγκιάς ◆ Πονάει από το βάρος ο άνθρωπος, ρε ρεμάλια ◆ ('Η μάλλον, ρε θρασίμια, για να 'μαστε κοντά στον σαμαρικό λόγο) ◆ Το καλαμπούρι της εβδομάδας ◆ Οι κομισάριοι έδωσαν ενώπιον του Ευρωκοινοβουλίου τον «όρκο της ανεξαρτησίας» ◆ Που σημαίνει ότι κατά τη θητεία τους δε θα επιζητούν ούτε θα δέχονται «υποδείξεις» από κανέναν! ◆ Παρακαλούνται οι εναπομείναντες βουλευτές των ΑΝΕΛ να μην παίζουν με τα νεύρα του προέδρου Πάνου ◆ Τι θέλουν, να πάθει κάνα εγκεφαλικό; ◆ Εχει και τα κιλά του ο άνθρωπος ◆ Η στήλη βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσει ότι συνεκλήθη η Εκτελεστική Γραμματεία του Πανελληνίου Αρματος Πολιτών και αποφάσισε να μην ψηφίσει πρόεδρο της Δημοκρατίας ◆ Ελάτε, ελάτε, δε θέλω ειρωνίες «ποιο άρμα» και τα παρόμοια ◆ Να δεχτώ ότι το άρμα δεν το βλέπετε ◆ Δεν βλέπετε ούτε το στρατηγό (Δημαρά) ούτε τον ηνίοχο (Αβραμίδη); ◆ Δε θέλω, επίσης, ειρωνίες για τη δήλωση του Καπερνάρου ότι κάνει δημοψήφισμα μεταξύ των ψηφοφόρων του για ν' αποφασίσει τι θα κάνει ◆ Μη δείτε αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, αμέσως ν' αρχίσετε τις κακίες ◆ Και τι θα πει «είναι κολλητός του Μπαλτάκου»; ◆ Εμάς δεν μας προκάλεσε τόση εντύπωση η δήλωση του Γιούνκερ ότι θα προτιμούσε οικεία πρόσωπα στην ελληνική κυβέρνηση όση η απάντηση του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Απάντηση μέσω «κύκλων», ψόφια, σε στιλ «να βγούμε από την υποχρέωση» ◆ Αλλοι καιροί, άλλα ήθη ◆ Μην τα χαλάσουμε κιόλας με τον Γιούνκερ, κυβέρνηση θα είμαστε αύριο ◆ «Εξωτερικό θέμα του ΠΑΣΟΚ» χαρακτήρισε τον Γιωργάκη ο Μπένι ◆ Μη φας, έχουμε γλαρόσουπα ◆ «Αυτές τις χειροπέδες θα τις φορέσει μια μέρα ο Σαμαράς» φώναζε ο Κλασιδιάρης ◆ Του 'χει πέσει λίγο βαριά η φυλακή ή ιδέα μας είναι; ◆

επί του πιεστηρίου

Από το Γραφείο Τύπου των Ανεξάρτητων Ελλήνων έγινε γνωστό ότι την Πέμπτη συναντήθηκαν τυχαία ο πρόεδρος του κόμματος Πάνος Καμμένος με τον διευθυντή του γραφείου του Αλέξη Τσίπρα, Νίκο Παππά. Κατά την ολιγόλεπτη αυτή συνομιλία συμφωνήθηκε να ακολουθήσει συνάντηση των κοινοβουλευτικών εκπροσώπων των δύο κομμάτων, ενόψει της διαδικασίας εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας. Πώς το λέμε εμείς οι οπαδοί του διαλεκτικού υλισμού; Το τυχαίο αποτελεί εκδήλωση της αναγκαιότητας. Αν ήταν ο προπονητής του ΠΑΟΚ θα το έλεγε αλλιώς: Το 'θελε η Παναγιά και συναντήθηκαν τυχαία ο Καμμένος με τον Παππά, οπότε –πάντα με τη θέληση της Παναγιάς- κανόνισαν κι ένα επίσημο ραντεβού.

Βαίνομεν προς εκλογάς. Πώς το καταλάβαμε; Ο Κυριάκος άρχισε την προσωπική προεκλογική του εκστρατεία. Λάβαμε κι εμείς προσωπικό e-mail από το πολιτικό του γραφείο, με το οποίο ο υιός Μητσοτάκης μας ενημερώνει (σε πρώτο ενικό πρόσωπο) ότι υπέγραψε την κατάργηση του πιστοποιητικού πυροπροστασίας για 1.000 επαγγέλματα.

Κάποιοι θυμήθηκαν μια παλιά (Απρίλης 2008) συνέντευξη του Τσίπρα στο περιοδικό theschooligans, στην οποία είχε πει ότι εκτιμά τον Δήμα. Η είδηση δεν είναι ο Δήμας, αλλά το δεύτερο πρόσωπο που είπε ότι εκτιμά: τον Παλαιοκρασά! Τον υπουργό Οικονομικών του Μητσοτάκη! Και βέβαια, ότι τότε εκτιμούσε πολιτικά δυο γκεσέμια της Δεξιάς (αργότερα «ανακάλυψε» τον Ανδρέα Παπανδρέου) λέει πολλά.

«Ο ΣΥΡΙΖΑ καταδικάζει την επίθεση στην ισραηλινή πρεσβεία. Ο δίκαιος αγώνας των Παλαιστινίων δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί από τέτοιες απαράδεκτες πράξεις, που βρίσκουν απέναντί τους τον ελληνικό λαό». Τη γνώμη του ελληνικού λαού πώς την ξέρετε, ρε απατεώνες;

Εμείς τώρα πρέπει να πιστέψουμε ότι **μόνο** στη Ρωσία ντοπάρονται οι αθλητές και μόνο το ρωσικό κράτος προσφέρει κάθε βοήθεια ώστε να αποφεύγονται οι έλεγχοι που θα αποδείκνυαν το ντόπινγκ. Σε όλες τις άλλες χώρες, ιδιαίτερα σ' αυτές της Δυτικής Ευρώπης, οι επαγγελματίες αθλητές αγωνίζονται σύμφωνα με τους κανόνες του ωραίου, του μεγάλου και τ' αληθινού! Το ότι πάρα πολλοί απ' αυτούς τους αθλητές και τις αθλήτριες ξεπερνούν τους Ρώσους και τις Ρωσίδες στους αγώνες οφείλεται στην... ανωτερότητα των... αρίων έναντι των... υπανθρώπων Σλάβων, τους οποίους -αν και ντοπαρισμένους- τους κερδίζουν στα ίσια! Και βέβαια, το γεγονός ότι οι σχετικές αποκαλύψεις για το ρωσικό ντόπινγκ (σε επίπεδο δημοσιογραφικό μόνο και όχι σε επίπεδο θεσμικών οργάνων του διεθνούς επαγγελματικού αθλητισμού) γίνονται σε μια εποχή που μαίνεται ο νέος ψυχρός πόλεμος ανάμεσα στη Δύση και τη νεοτσαρική Ρωσία είναι... εντελώς τυχαίο.

Με μια σπαρταριστή ανακοίνωση ο Μιχελογιαννάκης ανακοίνωσε ότι σταματάει την «απεργία πείνας» για να αφοσιωθεί στο στόχο της κατάκτησης της αυτοδυναμίας από τον ΣΥΡΙΖΑ, αφού στο μεταξύ κατέκτησε μερικές μεγάλες νίκες! Το θέμα, όμως, δεν είναι ο Μιχελογιαννάκης, αλλά το γεγονός ότι αυτός είναι βουλευτής (εκ μεταγραφής) του ΣΥΡΙΖΑ, θα είναι υποψήφιος και μάλλον θα ξαναβγεί βουλευτής. Και γι' αυτό δε φταίει ο Μιχελογιαννάκης...

«Συντάξεις και μισθούς τα έκανες κουρέλι, άντε και γαμήσου σύντροφε Κουβέλη», φώναζαν οι νεολαίοι του ΣΥΡΙΖΑ επί τρικομματικής. Τώρα... «την τρόικα θα πνίξουμε σα να 'τανε κουνέλι, ήρθες και θα μείνεις σύντροφε Κουβέλη»!

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι πολίτες δεν θέλουν εκλογές, οι αγορές δεν θέλουν εκλογές, τα χρηματιστήρια πέφτουν, γιατί φοβούνται τα σχέδια της αντιπολίτευσης. Η αλήθεια έχει φανεί και η αλήθεια είναι ότι βρισκόμαστε μία ανάσα από την ομαλότητα και την ανάπτυξη. Η αντιπολίτευση είναι οπαδός της ανελεύθερης οικονομίας και του κρατισμού και απειλεί να φέρει τη χώρα στην προηγούμενη κατάσταση του κινδύνου εξόδου από το ευρώ.

Αντώνης Σαμαράς

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

20/12/1922: Δημιουργία ΕΣΣΔ από δεκατέσσερις Δημοκρατίες 20/12/1950: Σύλληψη Νίκου Μπελογιάννη 20/12/1968: Δίκη «29 Μάη» (Θεσσαλονίκη), τρεις καταδίκες 20/12/1972: Νέος ΓΓ του ΚΚΕ εκλέγεται ο Χαρίλαος Φλωράκης 20/12/1995: Ιδρυση ΔηΚΚι (Δημήτρης Τσοβόλας) **21/12/1879: Γέννηση Ιωσήφ Στάλιν 21/12/1900: Ο Λένιν εκδίδει την «Ισκρα»** 21/12/1992: Απόπειρα εναντίον βουλευτή ΝΔ Ελευθέριου Παπαδημητρίου (17Ν) 21/12/1994: Βόμβα στη Β΄ ΔΟΥ Πειραιά (ΕΛΑ-1η Μάη) 21/12/2008: Εμπρηστικές επιθέσεις σε κτίριο οικονομικής υπηρεσίας αστυνομίας, δύο τράπεζες και αντιπροσωπία πολυτελών αυτοκινήτων 22/12: Μεξικό: Ημέρα πένθους (1815), Ναμίμπια: Ημέρα γίδας **22/12/1915: Γέννηση Νίκου Μπελογιάννη 22/12/1927: Γενική απεργία δημοσίων υπαλλήλων για καταβολή 13ου μισθού 22/12/1942: Ο φοιτητής Δημήτρης Κωνσταντινίδης πρώτος νεκρός διαδηλωτής στην κατεχόμενη Αθήνα** 22/12/1968: Βόμβες (ΔΕ) σε γραφεία ΣΕΒ, σύνταγμα χωροφυλακής Μακρυγιάννη και κρατικό αυτοκίνητο στο κτίριο Μποδοσάκη 22/12/1987: 2.000 άντρες των ΜΑΤ με επικεφαλής τον Αρκουδέα ισοπεδώνουν με μπουλντόζα εγκαταστάσεις ραδιοπομπού του δήμου Θεσσαλονίκης παρά τη συγκέντρωση 50.000 Θεσσαλονικέων (δεκαπέντε τραυματίες) 23/12: Αίγυπτος: Ημέρα νίκης **23/12/1943: Θάνατος Δημήτριου Γληνού** 23/12/1960: Επιδρομή 100 ΕΚΟΦιτών στα γραφεία εφημερίδας «Μακεδονία» (Θεσσαλονίκη), καταστροφή εγκαταστάσεων, κακοποίηση εργαζομένων 23/12/1975: Εκτέλεση Richard Wells (17Ν) 23/12/1999: Σύλληψη καταζητούμενου για δεκαεπτά χρόνια Αβραάμ Λεσπέρογλου 24/12: Ημέρα αποχής από κατανάλωση, Λιβύη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1951), Λάος: Ημέρα ανεξαρτησίας (1954) 24/12/1865: Ιδρυση Κου Κλουξ Κλαν 24/12/1976: Βόμβα (ΕΣΟΠ) σε γραφεία του ΚΚΕ 24/12/1980: Βόμβα σε μπαρ που συχνάζουν Βόρειοαμερικανοί και σε τέσσερα αυτοκίνητά τους (Γλυφάδα) 25/12/1893: Γέννηση Μάο Τσε Τουνγκ 25/12/1952: Σύλληψη Νίκου Πλουμπίδη 25/12/1989: Απαλλοτρίωση πυρομαχικών από στρατόπεδο Συκουρίου Λάρισας (17Ν) 26/12/1970: Αφήνονται ελεύθεροι 305 εκτοπισμένοι της δικτατορίας 26/12/1997: Θάνατος Κορνήλιου Καστοριάδη.

Προεκλογικοί ζουρνάδες...

Αν μπορούσαν να του βάλουν πιπέρι στο στόμα, θα το έκαναν ευχαρίστως. Ολοι, ανεξάρτητα από την εσωκομματική φράξια στην οποία ανήκουν. Αν μπορούσαν να τον ελέγχουν όταν βρίσκεται στο βήμα και εκστασιάζεται φαντασιωνόμενος ότι είναι ο Ανδρέας Παπανδρέου, θα το έκαναν. Αλλά είναι τεχνικά αδύνατο. Ετσι, έριξαν τα γαμοσταυρίδια τους και βγήκαν στο μεϊντάνι των ερτζιανών για να «μαζέψουν» τη φράση που ξεστόμισε ο Τσίπρας στο Ηράκλειο: ξέρετε, δεν κυριολεκτούσε, μια μεταφορά έκανε, εννοούσε αυτό και εννοούσε το άλλο. Το μόνο που δεν είπαν είναι ότι ο προεδρούλης τους συνηθίζει να λέει και καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα.

Η φράση που εκστόμισε στο Ηράκλειο ο Τσίπρας, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα παίζει το ζουρνά ή τη λύρα και οι «αγορές» θα χορεύουν πεντοζάλη, θα τον κυνηγά στη διάρκεια της πρωθυπουργικής του θητείας, όποτε κι αν αυτή αρχίσει. Ας όψεται, όμως, η ιδιοσυγκρασία του πολιτικού σαλταδόρου που τον χαρακτηρίζει. Η φράση δεν υπήρχε στο γραπτό κείμενο της ομιλίας του (αδιάψευστος μάρτυρας η επίσημη ιστοσελίδα του ΣΥΡΙΖΑ), αλλά την πρόσθεσε κατά τη διάρκεια της ομιλίας, χωρίς να σκεφτεί το βάρος που έχει.

Η ειρωνεία για τον ΣΥΡΙΖΑ είναι πως την ίδια μέρα κυκλοφορούσε η RealNews με συνέντευξη του Παπαδημούλη που έλεγε τα ακριβώς αντίθετα. Οταν ρωτήθηκε αν ανησυχεί «από το ρόλο των αγορών ενόψει της εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας και τυχόν πρόωρων εκλογών», απάντησε: *«Ασφαλώς. Πρέπει να είναι κανείς θερμοκέφαλος, φανατικός, ακραία ιδιοτελής ή παντελώς άσχετος, για να μην ανησυχεί».* Ολοι αυτοί οι χαρακτηρισμοί (θερμοκέφαλος, φανατικός, ακραία ιδιοτελής, παντελώς άσχετος) πάνε κατευθείαν στον Τσίπρα.

Ο Παπαδημούλης συνέχισε γλείφοντας τις «αγορές»: *«Η χώρα θα αποκτήσει* ***ξανά, και μάλιστα σχετικά σύντομα, πρόσβαση στις αγορές****. Αυτό όμως απαιτεί ανάπτυξη, βιώσιμο χρέος, δημοκρατική ομαλότητα, νοικοκυρεμένα δημόσια οικονομικά, σταθερό και δίκαιο φορολογικό σύστημα, σύγχρονη διοίκηση. Ολα αυτά αποτελούν βασικούς στόχους του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ».* Εμείς τώρα ποιον να πιστέψουμε; Την επίσημη γραμμή (αν υπάρχει τέτοια), που υποστηρίζει ότι με τον ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση δε θα υπάρξει ανάγκη νέου δανεισμού, ή τον Παπαδημούλη που αναγγέλλει νοικοκύρεμα και σύντομη έξοδο στις «αγορές»;

Και γιατί θα χρειαστεί η έξοδος στις «αγορές»; Για να συναφθούν νέα δάνεια, με τα οποία θα αποπληρωθούν τα παλιά. Ο Παπαδημούλης λέει αυτό που είναι γνωστό σε όποιον γνωρίζει στοιχειωδώς τα οικονομικά δεδομένα (ιδιαίτερα το χρέος και το ρυθμό αποπληρωμής του), αλλά η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί επιμελέστατα ν' αφήσει εκτός δημόσιας συζήτησης. Επειδή οι «αγορές» μπορεί να μην είναι τόσο ευνοϊκές σε ό,τι αφορά τα επιτόκια, ο Παπαδημούλης «πετάει» αυτό που κανένας συριζαίος (ούτε ο Σταθάκης) δεν έχει τολμήσει να εκστομίσει ως τώρα: «***Οι δανειστές θα πρέπει επιτέλους να τηρήσουν τη δέσμευση του Eurogroup από το Νοέμβριο του 2012****, για ουσιαστική* ***ελάφρυνση*** *του χρέους. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πλήρη επίγνωση των δυσκολιών και των παγίδων που έχουν στηθεί. Θα κάνει "whatever it takes", ώστε με διάλογο και ουσιαστική διαπραγμάτευση να διασφαλίσουμε τη* ***γρήγορη*** *και ουσιαστική έξοδο της χώρας από τη μέγγενη του Μνημονίου και της μονομερούς και παράλογης λιτότητας».*

Ο Παπαδημούλης κάνει αναφορά σ' αυτό που ονομάστηκε Μνημόνιο-3, τη βελτιωμένη έκδοση του δεύτερου Μνημόνιου και ζητά, **όπως ακριβώς και η συγκυβέρνηση**, να εφαρμοστεί η απόφαση του Eurogroup από το Νοέμβρη του 2012! Δεν μιλά για «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους», αλλά για «ελάφρυνση του χρέους». Δηλαδή, για επιμήκυνση των δόσεων, ενδεχομένως και για μετατροπή κάποιων κυμαινόμενων επιτοκίων σε σταθερά. Και βέβαια, το «whatever it takes», που σημαίνει «ό,τι είναι δυνατόν», περιγράφει μια διαπραγμάτευση **χωρίς ρήξη**.

Οι δανειστές, όμως, έχουν ήδη τοποθετηθεί για τη διαδικασία που θ' ακολουθήσουν με την όποια ελληνική κυβέρνηση. Πρώτα θα ολοκληρωθεί η πέμπτη επιθεώρηση της τρόικας και θα νομοθετηθούν τα μέτρα που θα συμφωνηθούν, μετά θα υπάρξει συμφωνία για την προληπτική γραμμή στήριξης, η οποία θα περιλαμβάνει ανυπερθέτως και το ΔΝΤ και μετά θα γίνει η όποια συζήτηση για το χρέος, χωρίς προδιαγεγραμμένη ατζέντα. Η απόφαση που πήρε το Eurogroup στις 8 Δεκέμβρη (στο προηγούμενο φύλλο την παραθέσαμε ολόκληρη) δεν αφήνει περιθώρια για ερμηνείες και δεύτερες αναγνώσεις.

Γι' αυτό και ο Παπαδημούλης, όταν ρωτιέται αν η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ «θα έχει τις δυνατότητες ακόμα και μονομερών ενεργειών, αν τα πράγματα δεν πάνε καλά με τους δανειστές», απαντά με κάποιες περικοκλάδες, αλλά και με σαφήνεια: *«Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μια αριστερή, φιλοευρωπαϊκή δύναμη (...)* ***Δεν επιδιώκουμε μονομερείς ενέργειες****. Γνωρίζουμε, όπως ακριβώς και οι δανειστές μας, ότι το αδιέξοδο δεν εξυπηρετεί κανέναν. Η διαπραγμάτευση, ακριβώς επειδή θα είναι ουσιαστική,* ***δεν θα είναι μια κούρσα 100 μέτρων****».*

Να γιατί όλοι οι συριζαίοι θα ήθελαν να βάλουν πιπέρι στο στόμα του Τσίπρα που με μια ρακή έγινε λυράρης που παίζει πεντοζάλη για να χορέψουν οι «αγορές». Αλλωστε, στο γραπτό κείμενο της ομιλίας του είχαν γράψει να πει για «διεκδίκηση **με ασφάλεια**», δηλαδή χωρίς μονομερείς ενέργειες και ρίσκο διασάλευσης των σχέσεων με το «διευθυντήριο» της ΕΕ, με το Βερολίνο, τη Φρανκφούρτη και τις Βρυξέλλες. Ομως, βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο, οπότε θ' ακούμε ζουρνατζήδες και θα βλέπουμε αρκουδιάρηδες που αντί για δίσκο θα κρατούν κάλπη.

Η επιστροφή του Γιωργάκη

Δε χρειάζεται να διαβάσει κανείς τις σχεδόν 2.000 λέξεις που έγραψε ο Ελενόπουλος για να την εξισώσει με διακήρυξη νέου κόμματος. Το ερώτημα για τον Παπανδρέου και τους υποστηρικτές του (που δεν είναι και λίγοι) είναι αν θα κάνουν το κόμμα για να κατέβουν στις πιθανές πρόωρες εκλογές στα τέλη Γενάρη ή αν θα «κατέβουν» με το ΠΑΣΟΚ, με στόχο να εκλέξουν μερικούς βουλευτές και να φτιάξουν το κόμμα μετά, έχοντας έτοιμη μια μικρή κοινοβουλευτική ομάδα (μη αναγνωρισμένη από τον Κανονισμό της Βουλής, που θέλει 10 βουλευτές για ν' αναγνωριστεί μια ομάδα, αριθμό που αποκλείεται να πιάσει το κόμμα Παπανδρέου).

Την απάντηση στο ερώτημα θα τη δώσουν μάλλον οι δημοσκοπήσεις. Γι' αυτό έχει προσληφθεί ο Σεφερτζής, ως άνθρωπος που έχει επαφές με τις γκαλοποεταιρίες, οι οποίες προς το παρόν δεν «μετρούν» κόμμα Παπανδρέου. Αν του δίνουν άνετη είσοδο στη Βουλή, τότε ο Παπανδρέου θα σκαρώσει στο τσάκα-τσάκα το κόμμα. Μηχανισμό διαθέτει ήδη έτοιμο. Υπάρχει ο μηχανισμός του Καρχιμάκη, υπάρχει και ο μηχανισμός του Παναγιωτακόπουλου, υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα άνθρωποι των Παπανδρέου, ενώ δεν αποκλείεται να ακολουθήσουν και κάποιοι από τους παλαιούς βαρόνους που έχουν αποσυρθεί στα κτήματά τους.

Ο Γιωργάκης πέταξε τη ρουκέτα, ο Βενιζέλος προσπάθησε στην αρχή να περάσει το θέμα στο ντούκου, στη συνέχεια το χαρακτήρισε... «εξωτερικό θέμα του ΠΑΣΟΚ», όμως ακολούθησε ένα μπαράζ δηλώσεων, συνεντεύξεων και ομιλιών από ανθρώπους του Γιωργάκη (Ελενόπουλος, Πεταλωτής, Μωραΐτης, Σαχινίδης), που συντηρούν το θέμα και ουσιαστικά σπρώχνουν τον Βενιζέλο σε διαγραφές, ποντάροντας στον κυκλοθυμικό του χαρακτήρα. Και βέβαια, ο αστικός Τύπος δεν μπορεί παρά να συντηρεί ψηλά το θέμα, αυξάνοντας έτσι τα προβλήματα του Βενιζέλου.

Από πού προσδοκά βοήθεια ο Βενιζέλος; Από τον... ΣΥΡΙΖΑ. Το κόμμα Παπανδρέου, αν τελικά γίνει, δεν μπορεί να κάνει μεγάλη ζημιά στο συρρικνωμένο ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου. Αντίθετα, θα δοκιμάσει να επαναπατρίσει κάποιους Πασόκους που ψηφίζουν ΣΥΡΙΖΑ. Οχι τόσο τα στελέχη που έχουν περάσει στον ΣΥΡΙΖΑ και που χτίζουν μέσω αυτού τις πολιτικές τους καριέρες, αλλά την εκλογική βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να χάσει ένα κρίσιμο ποσοστό. Φανταστείτε να πλησιάζει την αυτοδυναμία και να έρθει ο Γιωργάκης να του πάρει τη μπουκιά από το στόμα. Αναγκαστικά, λοιπόν, αν ο Παπανδρέου κάνει την κίνηση, ο ΣΥΡΙΖΑ θα πρέπει να περάσει στην επίθεση, αφήνοντας σχεδόν στο απυρόβλητο τον Βενιζέλο. Πρέπει να θεωρούμε βέβαιο ότι αυτή την προοπτική τη συζήτησαν Βενιζέλος και Τσίπρας στη μαραθώνια συνάντησή τους πριν από λίγο καιρό στο υπουργείο Εξωτερικών.

Υπάρχει περίπτωση να «ξεπλυθεί» πολιτικά ο Γιωργάκης; Σ' αυτή τη φάση δύσκολα, αλλά αν χτίσει ένα μικρό κόμμα μπορεί να ελπίζει στην επανάκαμψή του. Δεν αποκλείεται, δε, επικεφαλής αυτού του κόμματος να τοποθετηθεί κάποιο νεότερο στέλεχος με μεγάλη αναγνώριση στα ΜΜΕ (ο Σαχινίδης φαίνεται ο καταλληλότερος) και ο Γιωργάκης να μείνει σε ρόλο μέντορα του κόμματος, για να μην προσωποποιηθεί η πολιτική αντιπαράθεση. Τα τελευταία χρόνια «τα έχουμε δει όλα», γι' αυτό και δε θα πρέπει να μας εκπλήξει ακόμη και η επανάκαμψη του Γιωργάκη.

Το Ποτάμι δε φουσκώνει

Ολες οι δημοσκοπήσεις του τελευταίου διαστήματος δείχνουν το Ποτάμι χαμηλά, χωρίς «αέρα», χωρίς δυναμισμό, χωρίς ιδιαίτερες προοπτικές. Λογικό. Βρισκόμαστε μπροστά σε εθνικές εκλογές με έντονο χαρακτήρα πόλωσης και όχι μπροστά σε ευρωεκλογές που επιτρέπουν και διάφορες χαριτωμενιές, όπως έχει αποδειχτεί διαχρονικά. Το Ποτάμι δεν έχει θέσεις που να πείθουν ότι υπήρξαν αντικείμενο στοιχειώδους επεξεργασίας και δε φτιάχτηκαν στο πόδι, με συρραφές από τις θέσεις των άλλων κομμάτων. Το Ποτάμι δεν έχει στελέχη και κάνει προεκλογική εκστρατεία με «ιβέντς», τα οποία έχουν ένα και μόνο πρωταγωνιστή, ο οποίος συμπεριφέρεται λες και κάνει εκπομπή στην τηλεόραση. Μ' αυτά τα «καύσιμα» δεν μπορεί ένα πολιτικό μόρφωμα να πάει μακριά και είναι φανερό ότι το «one man show» δεν τραβάει πια, καθώς προσφέρει κουραστική επανάληψη, χωρίς κανένα καινούργιο στοιχείο.

Ο Θεοδωράκης και η παρέα του το έχουν καταλάβει, γι' αυτό και προσπαθούν να μπολιάσουν τα σόου τους με πολιτικά στοιχεία. Ομως και ο διμέτωπος κατά ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ δε γίνεται με καινούργιες ιδέες, αλλά με τετριμμένα επιχειρήματα που έχουν επαναληφθεί από κόμματα και πολιτικούς παράγοντες στο πρόσφατο παρελθόν. Το μόνο επιτυχημένο αντι-ΣΥΡΙΖΑ επιχείρημα που ακούστηκε από το στόμα του Θεοδωράκη είναι αυτό που είπε στην Κρήτη για τη φιλανθρωπική πολιτική που υπόσχεται ο ΣΥΡΙΖΑ («αυτά είναι πράγματα για τις ΜΚΟ, ένα κόμμα εξουσίας δεν λέει θα πολλαπλασιάσω τα συσσίτια αλλά πρέπει να λέει θα κάνω δουλειές»), αλλά ως επιχείρημα εκτροχιάζει το Ποτάμι σε ένα χώρο αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ, τον οποίο καλύπτουν ο Περισσός και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Δεν μπορείς να μαζέψεις κόσμο που έχει ψηφίσει... Τζήμερο και Κουβέλη με τέτοια επιχειρήματα. Δεν μπορείς από τα δεξιά του ΣΥΡΙΖΑ να βρεθείς ξαφνικά στ' αριστερά του, αλλάζοντας εκλογικό ακροατήριο. Γι' αυτό είμαστε σίγουροι πως αυτή η κριτική που έκανε από την Κρήτη στον ΣΥΡΙΖΑ ο Θεοδωράκης ήταν μια παρένθεση, ήταν κουβέντες της στιγμής, που σύντομα θα ξεχαστούν και το Ποτάμι θα εξακολουθήσει να κάνει κριτική στον ΣΥΡΙΖΑ από τα δεξιά, από θέσεις «υπευθυνότητας» και «ρεαλισμού», προσπαθώντας να καλύψει το χώρο που κάλυπτε ο Κουβέλης.

Και βέβαια, η άτυπη κοινοβουλευτική ομάδα του Ποταμιού (Ψαριανός, Τατσόπουλος, Μάρκου) θα πρέπει να έχει ενιαία στάση στο ζήτημα της εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας και όχι να εμφανίζεται με τρεις στάσεις, όπως έως τώρα. Πρέπει να θεωρούμε σίγουρο πως ανάλογα με το πώς θα διαμορφωθεί το κλίμα, θα καθορίσουν και τη στάση τους στην τρίτη ψηφοφορία, στην οποία θα κριθεί το παιχνίδι.

Ηταν κάποτε μια ΔΗΜΑΡ

«Αν κάποιος βουλευτής της Δημοκρατικής Αριστεράς υπερψηφίσει Πρόεδρο της Δημοκρατίας είναι αυτονόητο πως δεν θα τον θεωρήσω ούτε αποστάτη, ούτε αργυρώνητο», τόνισε ο Κουβέλης στον ΒΗΜΑ FM το πρωί της περασμένης Δευτέρας. Εμπειρος στο παιχνίδι της ίντριγκας και ξέροντας καλά τι συμβαίνει στο (τέως) κόμμα του, ο Κουβέλης προσπαθεί να μη θυμώσει εκείνους τους βουλευτές του που έχουν ζητήσει δημόσια να υπάρξει συμφωνία-πακέτο για εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας και εκλογές μέσα στο 2015 (την ίδια άποψη έχουν εκφράσει και άλλα κορυφαία στελέχη της ΔΗΜΑΡ, μη βουλευτές). Να μην τους θυμώσει και τους δώσει την ευκαιρία να την κάνουν μια ώρα γρηγορότερα από τη ΔΗΜΑΡ. Φιλοδοξεί στο μεταξύ να πείσει αυτά τα στελέχη ότι θα βολευτούν καλύτερα στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ.

Για τον ίδιο λόγο δεν πραγματοποιείται και η πολυθρύλητη συνάντηση Τσίπρα-Κουβέλη, η οποία αφήνεται για μετά την προκήρυξη εκλογών. Αν ανακοινωνόταν από τώρα, θα υπήρχε ο κίνδυνος οι συγκεκριμένοι τρεις βουλευτές (Τσούκαλης, Φούντα, Ψύρρας) να σπρωχτούν να ψηφίσουν αμέσως για πρόεδρο της Δημοκρατίας, προσφέροντας μια απρόσμενη δυναμική στη συγκυβέρνηση. Ανάμεσα στον Κουβέλη και σ' αυτά τα στελέχη παίζεται ένα παιχνίδι νεύρων, με την κάθε πλευρά να προσπαθεί να χρεώσει στην άλλη τη νέα διάσπαση. Μέχρι πότε, όμως, μπορεί να κρατήσει αυτό το παιχνίδι; Σίγουρα μέχρι την τρίτη ψηφοφορία. Αν το αποτέλεσμα δείξει οριακό και το άθροισμα 180 εξαρτάται από τις ψήφους αυτών των τριών, θα είναι πολύ δύσκολο να εξακολουθήσουν να παραμένουν υπό τη «στρατηγική Κουβέλη». Από την άλλη, μπορεί μεταξύ της δεύτερης και της τρίτης ψηφοφορίας να υπάρξει από την πλευρά της συγκυβέρνησης πρόταση «συμβιβαστική» στην κατεύθυνση που μια σειρά παράγοντες έχουν ζητήσει (εκλογές στα τέλη του 2015), οπότε πάλι ο Κουβέλης θα βρεθεί απομονωμένος από τα εν λόγω στελέχη.

Ο Κουβέλης έχει να αντιμετωπίσει και τη λεγόμενη «αριστερή τάση» που ζητά αυτόνομη κάθοδο της ΔΗΜΑΡ στις εκλογές, οπότε τα πράγματα γίνονται ακόμη πιο στριμόκωλα για την προσωπική του στρατηγική. Κόμμα, πάντως, δεν έχει στα χέρια του.

Ενα νέο ειδύλλιο γεννιέται

Η είδηση έπεσε σαν κεραυνός εν αιθρία: η ιμπεριαλιστική Αμερική και η «σοσιαλιστική» Κούβα μπαίνουν στο δρόμο της αποκατάστασης των διπλωματικών σχέσεων! Πάνω από μισό αιώνα μετά, οι δύο μεγαλύτεροι εχθροί της Αμερικάνικης Ηπείρου αφήνουν το διχαστικό παρελθόν και ανοίγουν μία νέα σελίδα στις σχέσεις τους! Νίκη του «διαλόγου» και της «αμοιβαίας εμπιστοσύνης»; Σίγουρα όχι. Πολιτικοί και οικονομικοί είναι οι λόγοι και από τις δύο πλευρές.

Από τη μεριά της Κούβας, το λόγο θα τον βρούμε στην εξής πρόταση από το διάγγελμα του προέδρου Ραούλ Κάστρο προς το λαό: *«Σήμερα, παρά τις δυσκολίες, έχουμε επιβιβαστεί στην αποστολή του εκσυγχρονισμού του οικονομικού μας μοντέλου με στόχο να χτίσουμε έναν ακμάζοντα και σταθερό Σοσιαλισμό»* (http://en.granma.cu/cuba/2014-12-17/statement-by-the-cuban-president). Οι παλαιότεροι θα θυμούνται πως ο Γκορμπατσόφ χρησιμοποιούσε παρόμοιες εκφράσεις για το «δυνάμωμα του σοσιαλισμού» πριν καταρρεύσει η πρώην Ε«ΣΣ»Δ. Φυσικά και δεν υπονοούμε ότι θα γίνει κάτι ανάλογο. Γιατί ο κουβανέζικος «σοσιαλισμός» έχει ανοίξει τις πόρτες του στο ξένο κεφάλαιο εδώ και πολλά χρόνια.

Οι παπάδες ήταν ο πρώτος «εταίρος» που την προσέγγισε, από την εποχή του Φιντέλ ακόμα, όταν ο τελευταίος ασπαζόταν τον πάπα Ιωάννη Παύλο τον Β' το 1998 και τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο το Φλεβάρη του 2003, με τη φασιστική «Ελεύθερη Ωρα» (8/2/2004) να δημοσιεύει ολοσέλιδο ρεπορτάζ περιγράφοντας αναλυτικά τις αβρότητες που αντάλλασσαν ο Κάστρο και ο Βαρθολομαίος

στα εγκαίνια ενός ορθόδοξου ναού στην Αβάνα. Το 2012 συναντήθηκε και με τον πάπα Βενέδικτο, ο οποίος τάχθηκε στο πλευρό της Κούβας στο ζήτημα του αποκλεισμού που είχαν επιβάλει οι ΗΠΑ.

Το «Κ»Κ Κούβας στο έκτο συνέδριό του (το 2011) κάνει την έκπληξη. Καλεί στη *«δημιουργία Ειδικών Οικονομικών Ζωνών που θα επιτρέψουν την αύξηση των εξαγωγών, την υποκατάσταση των εισαγωγών, τα έργα προηγμένης τεχνολογίας και τοπικής ανάπτυξης καθώς και την συνεισφορά στην δημιουργία νέων πηγών εργασίας»*! (http://archive-cu.com/page/3304187/2013-12-10/ και http://www.granma.cu/ingles/cuba-i/26sept-mariel.html). Γιατί να πάνε να επενδύσουν τα ξένα μονοπώλια; Μόνο αν τους εξασφαλίσουν το μέγιστο κέρδος, πράγμα που θα γίνει μόνο με εξευτελιστικά μεροκάματα. Οταν ο μέσος μηνιαίος μισθός στην Κούβα το 2013 ήταν 471 πέσος, δηλαδή γύρω στα 20 δολάρια (βλ. http://www.one.cu/aec2013/datos/07%20Empleo%20y%20Salarios.pdf), επίπεδο κάτω κι από αυτό της Κίνας, γιατί να μην πάνε;

Οταν ο νόμος που ψηφίστηκε στις 29 Μάρτη και δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα του υπουργείου Δικαιοσύνης της Κούβας στις 16 Απρίλη του 2014 προβλέπει μείωση στο μισό της φορολογίας για τους ξένους καπιταλιστές (για τις κοινοπραξίες ο φόρος μειώνεται από 30% σε 15%), οκταετή φοροαπαλλαγή για τις νέες κοινοπραξίες, ακόμη και τη δυνατότητα ιδιοκτησίας του 100% των ξένων επιχειρήσεων από ιδιώτες (από 49% που ίσχυε με τον προηγούμενο νόμο), σε μια προσπάθεια να αυξηθούν οι ξένες επενδύσεις στη χώρα στα 2.5 δισ. δολάρια το χρόνο, τότε τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο ελκυστικά για το ξένο κεφάλαιο. Αυτός είναι ο «εκσυγχρονισμός» στον οποίο αναφέρθηκε ο Ραούλ Κάστρο στο διάγγελμά του. Κι αυτό τον εκσυγχρονισμό θέλει να χρησιμοποιήσει ο Ομπάμα για να πλουτίσει τους καπιταλιστές της χώρας του και να ελέγξει και πολιτικά πλέον το νησί που κάποτε αποτέλεσε μεγάλο αγκάθι στα πλευρά του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Η αποκατάσταση διπλωματικών σχέσεων μιας σοσιαλιστικής χώρας με μια καπιταλιστική δεν αποτελεί από μόνο της πρόβλημα. Η προσφορά γης και ύδατος στο ξένο κεφάλαιο, μετά από μισό αιώνα «σοσιαλισμού», αποτελεί. Και η αποκατάσταση των διπλωματικών σχέσεων ΗΠΑ-Κούβας σε αυτή τη βάση θα συντελεστεί.

Αίγυπτος

Εκατοντάδες ανήλικοι σε στρατόπεδο της αστυνομίας με πολιτικές κατηγορίες

Σύμφωνα με το «Nadeem Center for Rehabilitation of Victims of Violence», 600 ανήλικοι υπολογίζεται ότι κρατούνται σε στρατόπεδο κράτησης στην πόλη Μπάνχα, βόρεια του Καΐρου. Το στρατόπεδο διοικείται από τις διαβόητες Κεντρικές Δυνάμεις Ασφάλειας, ένα παραστρατιωτικό κλάδο της αιγυπτιακής αστυνομίας, που αναλαμβάνουν συνήθως την καταστολή των διαδηλώσεων και έχουν την ευθύνη για την ασφάλεια των ξένων πρεσβειών.

Οι ανήλικοι κρατούμενοι κατηγορούνται για συμμετοχή σε τρομοκρατικές οργανώσεις, διαδηλώσεις, επιθέσεις σε αστυνομικές δυνάμεις και κλείσιμο δρόμων και παρόλο που η αιγυπτιακή νομοθεσία ορίζει ότι οι δικαστικές διαδικασίες για τους ανήλικους πρέπει να είναι γρήγορες, οι συγκεκριμένοι ανήλικοι κρατούνται χωρίς δίκη για πολλούς μήνες. Από τη στιγμή της σύλληψής τους δεν έχουν καμιά επαφή με τις οικογένειές τους, η πρόσβαση σε ανθρωπιστικές οργανώσεις δεν επιτρέπεται, αφού το υπουργείο Εσωτερικών αρνείται την ύπαρξη του συγκεκριμένου στρατοπέδου κράτησης ανηλίκων, ενώ ακόμη και η επαφή των διορισμένων συνηγόρων με τους κρατούμενους είναι πολύ περιορισμένη και μόνο όταν οι υποθέσεις τους φτάνουν στο δικαστήριο.

Από τη λαϊκή εξέγερση της 25ης Γενάρη του 2011, ο αριθμός των συλληφθέντων ανηλίκων έχει αυξηθεί δραματικά. Μόνο μέσα στον τελευταίο ενάμισι χρόνο έχουν συλληφθεί και κρατούνται στις αιγυπτιακές φυλακές τουλάχιστον 1.000 ανήλικοι, μεταξύ των οποίων ακόμη και 11χρονα παιδιά, σύμφωνα με την οργάνωση για τα ανθρώπινα δικαιώματα «Ελευθερώστε τα Παιδιά». Σημειωτέον ότι τον περασμένο μήνα καταδικάστηκαν από δικαστήριο ανηλίκων στην Αλεξάνδρεια 78 ανήλικοι σε ποινές φυλάκισης άνω των δύο χρόνων με την κατηγορία ότι ήταν μέλη της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και συμμετείχαν σε διαδηλώσεις χωρίς άδεια από την αστυνομία.

Κι όλα αυτά τη στιγμή που ο δικτάτορας Χόσνι Μουμπάρακ, ο υπουργός του των Εσωτερικών και κορυφαίοι αξιωματούχοι της Αστυνομίας και της Ασφάλειας απαλλάχτηκαν στο εφετείο από την κατηγορία της δολοφονίας εκατοντάδων διαδηλωτών, ενώ ταυτόχρονα πέφτουν βροχή θανατικές ποινές και πολύχρονες ποινές φυλάκισης και παραπέμπονται εκατοντάδες κατά κύματα σε στρατιωτικά και όχι σε πολιτικά δικαστήρια, μετά την έκδοση προεδρικού διατάγματος τον Οκτώβρη, με βάση το οποίο δικάζονται από στρατιωτικά δικαστήρια όσοι προκαλούν «ζημιά σε ζωτικές δημόσιες εγκαταστάσεις».

Μόνο τις τελευταίες μέρες και συγκεκριμένα στις 13 Δεκέμβρη παραπέμφθηκαν από το Γενικό Εισαγγελέα σε στρατιωτικά δικαστήρια 439 κατηγορούμενοι, οι 139 για τη δολοφονία τριών αστυνομικών και το κάψιμο ενός αστυνομικού τμήματος στη Μίνυα και οι 300 για τις ζημιές σε ένα κυβερνητικό κτίριο κατά τις διαδηλώσεις που ακολούθησαν την ανατροπή του προέδρου Μόρσι. Δύο μέρες αργότερα, στις 15 Δεκέμβρη, παραπέμφθηκαν άλλοι 339, μεταξύ των οποίων τέσσερις ηγέτες της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, με την κατηγορία του εμπρησμού.

Στο στόχαστρο της στρατιωτικής χούντας έχουν μπει ακόμη και κλαμπ οπαδών μεγάλων ποδοσφαιρικών ομάδων, γνωστοί ως Ούλτρας, που έχουν πολιτικό λόγο. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο του Καΐρου για επείγουσες υποθέσεις αναμένεται να εκδώσει την ετυμηγορία του στις 29 Δεκέμβρη για το χαρακτηρισμό ως τρομοκρατικής οργάνωσης και τη διάλυση του κλαμπ των Ούλτρας Λευκοί Ιππότες της ποδοσφαιρικής ομάδας Ζαμαλέκ μετά την αγωγή που υπέβαλε εναντίον τους ο πρόεδρος της ομάδας, κατηγορώντας τους για τη συμμετοχή τους σε διαδηλώσεις και ταραχές και για απόπειρες δολοφονίας του. Οι Ούλτρας έχουν γίνει γνωστοί για τα συνθήματά τους ενάντια στο στρατό και στην κυβέρνηση και το σημαντικό ρόλο που έπαιξαν στη λαϊκή εξέγερση της 25ης Γενάρη του 2011 και στις συγκρούσεις με την αστυνομία στη συνέχεια.

Συν τοις άλλοις, σύμφωνα με την αγγλόφωνη αιγυπτιακή εφημερίδα «Daily News Egypt» (17/12/14), με απόφαση του προέδρου του πανεπιστημίου Αλ – Αζχάρ του Καΐρου αποβλήθηκαν 71 φοιτητές από το πανεπιστήμιο με την κατηγορία ότι συμμετείχαν σε διαδηλώσεις και πράξεις βίας μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο. Για τον ίδιο λόγο είχαν αποβληθεί τον περασμένο μήνα τουλάχιστον 23 ακόμη φοιτητές, ενώ από την έναρξη του νέου ακαδημαϊκού έτους στις 11 Οκτώβρη έχουν συλληφθεί και κρατούνται περισσότεροι από 300 φοιτητές. Τα πανεπιστήμια είναι από τους τελευταίους θύλακες αντίστασης στο όργιο της κρατικής καταστολής και στην πολιτική της στρατιωτικής χούντας, γι αυτό και προσπαθεί να επιβάλλει σ' αυτά με κάθε μέσο τη σιωπή του τρόμου.

Ισπανία

Νέος σκληρός νόμος ενάντια στις διαδηλώσεις

Στις 11 Δεκέμβρη εγκρίθηκε από την ισπανική Κάτω Βουλή ο νόμος-φίμωτρο, όπως αποκαλείται από την αντιπολίτευση, για τις διαδηλώσεις, με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Νόμος για την Ασφάλεια των Πολιτών». Το επόμενο βήμα είναι να επικυρωθεί και από τη Γερουσία, όπου το κυβερνόν Λαϊκό Κόμμα διαθέτει την απόλυτη πλειοψηφία.

Ο νόμος προβλέπει την επιβολή προστίμου μέχρι 600.000 ευρώ για τους διοργανωτές διαδηλώσεων χωρίς άδεια έξω από κτίρια «τα οποία παρέχουν βασικές υπηρεσίες στην κοινότητα», ορισμός που περιλαμβάνει τα πάντα, από υπουργεία, δημόσιες υπηρεσίες, πανεπιστήμια, νοσοκομεία μέχρι τη βουλή. Επίσης, απαγορεύει τη φωτογράφιση αστυνομικών «σε θέσεις ή καταστάσεις που μπορεί να τους εκθέσουν σε κίνδυνο». Η παράβαση του νόμου σε τέτοιες περιπτώσεις τιμωρείται με πρόστιμο μέχρι 30.000 ευρώ, ενώ με πρόστιμο 600 ευρώ τιμωρείται ακόμη και η «εκδήλωση έλλειψης σεβασμού» στους ένστολους.

Με άλλα λόγια, με την απειλή επιβολής εξοντωτικών προστίμων απαγορεύονται ουσιαστικά οι διαδηλώσεις έξω από δημόσια κτίρια, καταστρατηγούνται οι στοιχειώδεις πολιτικές ελευθερίες και ταυτόχρονα εξασφαλίζεται η ασφάλεια και η προστασία των ένστολων από επιθέσεις, ακόμη και λεκτικές, διαδηλωτών, ενώ οι ίδιοι μπορούν να επιδίδονται σε βαρβαρότητες εναντίον διαδηλωτών, χωρίς οι τελευταίοι να μπορούν να τις απαθανατίσουν με το φακό και συνεπώς να τις χρησιμοποιήσουν σε βάρος τους είτε σε δικαστήρια ή με άλλο τρόπο.

Ο ίδιος νόμος περιλαμβάνει νέα σκληρά μέτρα για την αντιμετώπιση του αυξανόμενου αριθμού μεταναστών που επιχειρούν να διασχίσουν τα σύνορα των ισπανικών θυλάκων Θέουτα και Μελίγια στη βόρεια Αφρική. Εκτός των άλλων, με μια τροπολογία που προστέθηκε στο νόμο, οι ισπανικές αρχές μπορούν να απελαύνουν αμέσως όλους τους μετανάστες που εισέρχονται παράνομα σε ισπανικό έδαφος σκαρφαλώνοντας το συνοριακό φράκτη ανάμεσα στο Μαρόκο και στις Θέουτα και Μελίγια.

Λιβύη

Οι ισλαμιστές ήρθαν για να μείνουν

Ο στρατηγός Χαλίφα Χαφτάρ, γνωστός και ως στρατηγός Σίσι της Λιβύης, ο οποίος συνεργάζεται προσωρινά με την εξόριστη δυτικόφιλη κυβέρνηση της Λιβύης, της οποίας ηγείται ο Αμπντουλάχ Αλ Θάνι, πιέζει στρατιωτικά στην περιοχή της πρωτεύουσας Τρίπολης και της Βεγγάζης προκειμένου να πάρει υπό τον έλεγχό του τις δυο μεγαλύτερες πόλεις της Λιβύης. Σύμφωνα με δηλώσεις του, ο Χαφτάρ σκοπεύει να εκδιώξει τους ισλαμιστές από τη χώρα, κάτι το οποίο φαίνεται εξαιρετικά αμφίβολο στην παρούσα φάση, καθώς οι ισλαμιστές ενισχύονται καθημερινά. Παρακλάδι του Ισλαμικού Χαλιφάτου έχει κάνει την εμφάνισή του στη χώρα και οι δυτικοί ιμπεριαλιστές δεν σκέφτονται προς το παρόν νέα ανοιχτή στρατιωτική επέμβαση στη Λιβύη.

Την Κυριακή 14 Δεκέμβρη, μαχητικά αεροσκάφη του Χαφτάρ βομβάρδισαν θέσεις των ισλαμιστών της «Αυγής της Λιβύης», οι οποίοι προσπαθούν να καταλάβουν δύο μεγάλους τερματικούς σταθμούς μεταφοράς πετρελαίου στο Ρας Λανούφ και το Ελ Σιντέρ, από τους οποίους διέρχονται καθημερινά 300.000 βαρέλια πετρελαίου. Η «Αυγή της Λιβύης» είναι μια οργάνωση-ομπρέλα, στην οποία συμμετέχουν οι περισσότερες ισλαμιστικές πολιτοφυλακές της χώρας και η οποία ελέγχει την Τρίπολη, ενώ το πολιτικό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

Βέλγιο

Αντεργατικές ανατροπές προκαλούν αντιδράσεις

Παρέλυσε το Βέλγιο τη Δευτέρα 15 Δεκέμβρη από τη γενική απεργία που κήρυξαν τα τρία μεγαλύτερα συνδικάτα της χώρας. Δεκάδες πτήσεις ματαιώθηκαν, τα λιμάνια μπλοκαρίστηκαν, σχολεία, νοσοκομεία και πολλά καταστήματα παρέμειναν κλειστά, τα τραίνα σταμάτησαν και προκλήθηκε κυκλοφοριακό χάος. Μία 24ωρη απεργία δεν αποτελεί φυσικά... εξέγερση, όταν όμως γίνεται σε μία χώρα που φαίνεται να μην την αγγίζουν τέτοια φαινόμενα, αποτελεί είδηση. Μια είδηση που έχει τη σημασία της δείχνοντας την επιθετικότητα του αστικού συστήματος εξουσίας ακόμα και στις μητροπόλεις του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού.

Τον περασμένο Οκτώβρη ορκίστηκε πρωθυπουργός ο 38χρονος Σαρλ Μισέλ (ο νεότερος ηγέτης της χώρας από το 1841), που ηγείται «κεντροδεξιού» κυβερνητικού συνασπισμού και έβαλε γρήγορα πλώρη να περάσει μέτρα λιτότητας και αντιασφαλιστικές ανατροπές που ξεσήκωσαν θύελλα διαμαρτυριών το Νοέμβρη, όταν πάνω από 100 χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους των Βρυξελλών για να διαμαρτυρηθούν για τα μέτρα λιτότητας και την αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης. Τότε οι διαδηλώσεις είχαν «εκτραχηλιστεί» με τους διαδηλωτές να αναποδογυρίζουν αυτοκίνητα και να πετάνε πέτρες στην αστυνομία που απάντησε με υδραντλίες και δακρυγόνα.

Τώρα η απεργία δεν συνοδεύτηκε από ανάλογα επεισόδια, παρά ταύτα καταγράφηκε ένα μεγάλο κύμα διαμαρτυρίας στα αντιλαϊκά μέτρα της νέας κυβέρνησης. Μέτρα που λαμβάνονται με τη γνωστή δικαιολογία: να περιοριστούν τα ελλείμματα, να μειωθεί το χρέος. Το χρέος φυσικά τραβά την ανηφόρα έχοντας ξεπεράσει το 105% του ΑΕΠ. Το εμπορικό ισοζύγιο είναι αρνητικό και τα δημόσια έξοδα φτάνουν το 54% του ΑΕΠ, ενώ το ίδιο το ΑΕΠ αυξήθηκε μόλις κατά 0.3% το 2013 και προβλέπεται να αυξηθεί μόλις κατά 0.9% το 2014.

Ομως η αύξηση των ορίων ηλικίας από τα 65 στα 67, ο περιορισμός των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων, το πάγωμα των μισθών με την «προσωρινή» αναστολή της αυτόματης τιμαριθμικής αναπροσαρμογής τους, οι περικοπές στον τομέα της Υγείας, αποτελούν μέτρα που θέτουν σε κίνδυνο την «κοινωνική ειρήνη» στη χώρα, σηματοδοτώντας την απαρχή μίας περιόδου επιδρομών στα λαϊκά εισοδήματα και δικαιώματα, παρόμοια της οποίας δεν έχει ξαναγίνει μετά το τέλος του Β' παγκόσμιου πολέμου. Αντίθετα, κερδισμένοι είναι οι καπιταλιστές, αφού τους μειώνουν τους φόρους επί των μισθών που πληρώνουν από 33% σε 25%. Γι' αυτό και τα συνδικάτα των καπιταλιστών τάχθηκαν αναφανδόν υπέρ των «μεταρρυθμίσεων».

Γερμανία

Εμπρησμός κέντρου ασύλου από νεοναζί

Τρία κτίρια τα οποία προορίζονταν να φιλοξενήσουν πρόσφυγες που ζητούν άσυλο πυρπολήθηκαν το πρωί της Παρασκευής, 12 Δεκέμβρη στο προάστιο Βόρα της Νυρεμβέργης στη Βαυαρία. Τα κτίρια, που είχαν ανακαινιστεί πρόσφατα και επρόκειτο να λειτουργήσουν από τις αρχές του 2015, έχουν υποστεί σοβαρές καταστροφές, ύψους 700.000 ευρώ, σύμφωνα με την αστυνομία. Για να μην αφήσουν αμφιβολίες για το στόχο της επίθεσης, οι άγνωστοι δράστες του εμπρησμού φρόντισαν να βάλουν τη σφραγίδα τους με σβάστικες και συνθήματα εναντίον των μεταναστών στους τοίχους ενός από τα τρία κτίρια.

Ο αυξανόμενος αριθμός αιτήσεων χορήγησης ασύλου, κυρίως από σύριους πρόσφυγες, που παρατηρείται το τελευταίο διάστημα στη Γερμανία, και ταυτόχρονα το φούντωμα της αντιισλαμικής προπαγάνδας με αφορμή τις επιτυχίες των τζιχαντιστών του Ισλαμικού Κράτους σε Συρία και Ιράκ, τροφοδοτούν τα ακροδεξιά και αντιμεταναστατευτικά αισθήματα στη γερμανική κοινωνία, δημιουργώντας πρόσφορο έδαφος για τους νεοναζί.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της γερμανικής αστυνομίας, παρατηρείται σημαντική αύξηση των ξενοφοβικών επιθέσεων.

Στο ανατολικό κρατίδιο της Σαξονίας, για παράδειγμα, ο αριθμός των εγκλημάτων εναντίον ξένων έχει φτάσει στα 179 αυτή τη χρονιά από 152 το 2013. Παράλληλα, ξεκίνησαν από τη Δρέσδη οι αποκαλούμενες «πορείες της Δευτέρας», που οργανώνονται από τη φασιστική οργάνωση PEGIDA (Patriotic Europeans Against the Islamisation of the Occident), εναντίον της «διάβρωσης της γερμανικής κουλτούρας» και της αυξανόμενης «ισλαμοποίησης της Γερμανίας». Η PEGIDA (Πατριώτες Ευρωπαίοι ενάντια στην Ισλαμοποίηση της Δύσης) εμφανίστηκε για πρώτη φορά στη Δρέσδη, όπου έχει οργανώσει μέχρι στιγμής 11 πορείες, αλλά κερδίζει βαθμιαία έδαφος και σε άλλες πόλεις της χώρας, με στόχο να επεκταθεί άμεσα σε Αυστρία και Ελβετία.

Σύμφωνα με το περιοδικό «Spiegel», η PEGIDA υποστηρίζεται από νεοναζί και ακροδεξιές ομάδες. Επίσης, σύμφωνα με άρθρο στην ιστοσελίδα του γερμανικού καναλιού Tagesschau (15/12/14), με τίτλο «Ο ηγέτης του PEGIDA με βεβαρημένο ποινικό μητρώο», ο Λουτς Μπάχμαν έχει καταδικαστεί σε τριετή φυλάκιση για κλοπές και ναρκωτικά και έχει εκτίσει την ποινή του. Είχε διαπράξει δεκαέξι διαρρήξεις σε επιχειρήσεις στη Δρέσδη και τις γύρω περιοχές. Οταν αποφυλακίστηκε, συνελήφθη ξανά δύο φορές για κατοχή κοκαΐνης και τώρα είναι έξω με αναστολή και δεν έχει δικαίωμα να κατέχει δημόσια αξιώματα, οπότε δεν μπορεί να κατέβει ως υποψήφιος στις εκλογές.

Ο ίδιος δεν κρύβει το παρελθόν του και δηλώνει ότι είναι έτοιμος να αποσυρθεί από τη δωδεκαμελή ηγεσία της PEGIDA, αν χρειαστεί για το καλό της οργάνωσης.

Τη Δευτέρα 8 Δεκέμβρη, πραγματοποιήθηκε στη Δρέσδη μια μεγάλη διαδήλωση με τη συμμετοχή 10.000 διαδηλωτών και ταυτόχρονα μια ανάλογου μεγέθους αντιφασιστική αντιδιαδήλωση, ενώ στο Βερολίνο και στο Ντίσελντορφ, όπου οργανώθηκαν για πρώτη φορά διαδηλώσεις την ίδια μέρα από τη PEGIDA, πήραν μέρος γύρω στους 500 διαδηλωτές. Ακόμη μεγαλύτερη ήταν η διαδήλωση (τουλάχιστον 15.000 διαδηλωτές) που πραγματοποιήθηκε μια βδομάδα αργότερα, στις 15 Δεκέμβρη, στη Δρέσδη, με συνθήματα όπως «μηδενική ανοχή στους εγκληματίες που ζητούν άσυλο», «προστατέψετε την πατρίδα μας» και «στοπ στην ισλαμοποίηση».

Στο κλίμα αυτό εντάσσεται και ο νέος νόμος για τη μετανάστευση του γερμανικού υπουργείου Εσωτερικών, που εγκρίθηκε από το υπουργικό συμβούλιο στις 3 Δεκέμβρη και αναμένεται να επικυρωθεί από τη βουλή. Ο νόμος αυτός, μεταξύ άλλων, προβλέπει ότι όσοι μετανάστες δεν έχουν απελαθεί μετά την απόρριψη των αιτήσεών τους χορήγησης άσυλου, είτε λόγω έλλειψης των απαιτούμενων εγγράφων, είτε λόγω ασθένειας, είτε για άλλους λόγους, μπορεί να τους δοθεί άδεια παραμονής στη χώρα με την προϋπόθεση ότι πληρούν κάποιους όρους, όπως να μπορούν να ζουν ανεξάρτητα (σ.σ. δηλαδή χωρίς κρατικά επιδόματα) και να γνωρίζουν τη γερμανική γλώσσα. Με άλλα λόγια, νομιμοποιείται ένας περιορισμένος αριθμός μεταναστών, με μακροχρόνια παραμονή στη χώρα, οι οποίοι ουσιαστικά έχουν ενταχθεί στη γερμανική κοινωνία και έχουν εξασφαλίσει τα απαιτούμενα για την επιβίωσή τους.

Η ρύθμιση αυτή δεν αφορά στις στρατιές των εξαθλιωμένων μεταναστών και προσφύγων που συρρέουν μέσω των δουλεμπορικών κυκλωμάτων στη Γερμανία αναζητώντας μια καλύτερη τύχη. Αντίθετα, ο νόμος προβλέπει ότι οι ξένοι χωρίς χαρτιά θα απελαύνονται με πολύ πιο γρήγορες διαδικασίες. Αν διαπράττουν κάποιο αδίκημα, θα παραμένουν υπό κράτηση μέχρι την απέλασή τους και θα απαγορεύεται η επιστροφή τους στη Γερμανία.

Ο Αμπάς στηρίζει την αιγυπτιακή χούντα

Σε συνέντευξή του στο αιγυπτιακό περιοδικό Αλ Αχράμ Αλ Αράμπι, ο δωσίλογος, πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούτ Αμπάς, του οποίου η θητεία έχει λήξει εδώ και μια πενταετία, δήλωσε ότι στηρίζει πλήρως την καταστροφή από τον αιγυπτιακό στρατό των τούνελ που συνδέουν τη Γάζα με την Αίγυπτο, τα οποία ήταν η μόνη γραμμή ζωής για τον χειμαζόμενο παλαιστινιακό λαό της Γάζας.

Από τα τούνελ αυτά περνούσαν απαραίτητα προϊόντα, όπως καύσιμα, οικοδομικά υλικά για την ανοικοδόμηση της Γάζας μετά την επίθεση των σιωνιστών στη Γάζα το 2012, τρόφιμα αλλά και ανταλλακτικά μηχανημάτων. Η ύπαρξη των τούνελ ανακούφιζε σε ένα βαθμό τα δεινά που προκαλεί ο μακρόχρονος αποκλεισμός της Γάζας από τους σιωνιστές. Μετά την ανατροπή της Μουσουλμανικής Αδελφότητας από την εξουσία, η στρατιωτική χούντα της Αιγύπτου αποφάσισε την καταστροφή των τούνελ και τη δημιουργία μιας νεκρής ζώνης κατά μήκος των συνόρων με τη Γάζα κατεδαφίζοντας εκατοντάδες κατοικίες και ξεριζώνοντας τις αιγυπτιακές οικογένειες που ζούσαν σ' αυτές, με πρόσχημα τον αποκλεισμό της εισόδου μαχητών από τη Γάζα στην Αίγυπτο και την αποτροπή επιθέσεων εναντίον του αιγυπτιακού στρατού. Ομως, ο πραγματικός λόγος είναι η δημιουργία ασφυκτικής πίεσης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση στη Γάζα σε συνεργασία με τους σιωνιστές, μέσω της έντασης του αποκλεισμού.

Γι' άλλη μια φορά ο Αμπάς αποδεικνύεται πολύτιμος σύμμαχος των σιωνιστών και της στρατιωτικής χούντας της Αιγύπτου, μη διστάζοντας να στηρίξει τη φυσική εξόντωση του ίδιου του λαού του.

Ο Χαντέρ Αντνάν ξανά στη φυλακή

Ο παλαιστίνιος πολιτικός κρατούμενος Χαντέρ Αντνάν, σύμβολο του αγώνα ενάντια στη διοικητική κράτηση, βρίσκεται ξανά στη φυλακή, μετά από απόφαση του Δημόσιου Κατήγορου του Ισραήλ, ο οποίος απέρριψε απόφαση ισραηλινού δικαστηρίου που απελευθέρωνε τον Αντνάν, ο οποίος είχε συλληφθεί ξανά κατά τη διάρκεια του καλοκαιρινού κύματος συλλήψεων Παλαιστίνιων που εξαπέλυσαν οι σιωνιστές στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ κατά τη διάρκεια του τελευταίου ισραηλινού πολέμου εναντίον της Γάζας.

Εκτοτε, ο Αντνάν κρατούνταν από τους σιωνιστές υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης. Την ίδια περίοδο, πολλοί πρώην πολιτικοί κρατούμενοι που είχαν απελευθερωθεί με τις ανταλλαγές κρατουμένων μεταξύ της Παλαιστινιακής Αντίστασης και των σιωνιστών ή ύστερα από μακροχρόνιες απεργίες πείνας συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν εκ νέου από τους σιωνιστές. Ανάμεσά τους, εκτός από τον Αντνάν, είναι και ο Σαμίρ Ισάουι, μέλος του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, σύμβολο επίσης του αγώνα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατουμένων ενάντια στη διοικητική κράτηση, ο οποίος απελευθερώθηκε στα τέλη Δεκέμβρη του 2013 για να φυλακιστεί εκ νέου στις 23 Ιούνη του 2014.

στο ψαχνό

Αέναοι κύκλοι

Ο Σαμαράς μέχρι το 2011 εμφανιζόταν ως αντιμνημονιακός. Το Νοέμβρη του 2011 αναγκάστηκε να μπει στην κυβέρνηση Παπαδήμου, αλλά προσπαθούσε να κρατάει αποστάσεις. Το Μάη και τον Ιούνη του 2012 έκανε εκλογές με ντούρα αντιμνημονιακή ρητορική, υποσχόμενος αναθεώρηση του Μνημόνιου. Κέρδισε τις εκλογές και τα υπόλοιπα τα γνωρίζουμε.

Ο Κουβέλης δεν μπήκε στην κυβέρνηση Παπαδήμου, δεν συναίνεσε να μπει σε κυβέρνηση μετά τις εκλογές του Μάη του 2012 και κατάφερε να επιβιώσει εκλογικά μ' ένα εντυπωσιακό (για τα μέτρα της ΔΗΜΑΡ) ποσοστό, το οποίο τον οδήγησε ως τρίτο εταίρο στη δεύτερη μνημονιακή συγκυβέρνηση. Στήριξε τα πάντα. Ολους τους φρικτούς μνημονιακούς νόμους, ορισμένους εκ των οποίων εισηγήθηκαν δημαρίτες υπουργοί. Συμφώνησε ακόμη και στο πρόγραμμα 15.000 απολύσεων και 50.000 διαθεσιμοτήτων. Το καλοκαίρι του 2013 βγήκε από την κυβέρνηση, περιπλανήθηκε για πολύ καιρό στα βαλτόνερα της «κριτικής στήριξης» της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, προσπάθησε να προβληθεί σαν ο αναντικατάστατος πρόεδρος της Δημοκρατίας και τώρα έχει κλείσει παρασκηνιακή συμφωνία με τον ΣΥΡΙΖΑ για εκλογική και μετεκλογική συνεργασία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ από ένα μικρό αστικό κόμμα του 4% βρίσκεται ένα βήμα πριν την εξουσία. Για να κάνει αυτό το βήμα μαζεύει ό,τι δραπέτευσε από τα μνημονιακά κόμματα και του υπόσχεται συνέχιση πολιτικής καριέρας με όρους εξουσίας, ενώ παράλληλα έχει μετατρέψει σε «ρεαλιστικό» τον πολιτικό του λόγο, εγκαταλείποντας τους ηρωικούς βερμπαλισμούς του παρελθόντος. Πρώην μνημονιακοί γίνονται αντιμνημονιακοί και το αντίθετο. Αυτοί που αλληλοβρίζονταν τώρα αγκαλιάζονται και δηλώνουν πολιτικά ερωτευμένοι. Αυτό αφορά όχι μόνο άτομα αλλά και κόμματα.

Ανεξάρτητα από την κινδυνολογία που έχει βάλει μπροστά ο Σαμαράς, για ευνόητους λόγους, οι εξελίξεις επιβεβαιώνουν για μια ακόμη φορά αυτό που πολύ συχνά λένε οι αστοί δημοσιολόγοι και πολιτικοί: στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Ιδιαίτερα όταν ο παράγων εργατική τάξη απουσιάζει από το πολιτικό προσκήνιο, θα προσθέταμε.

Η αστική πολιτική κάνει κύκλους αέναα. Για μεγάλες περιόδους μπορεί να κινείται στη βάση ενός δικομματισμού, με δυο μεγάλα κόμματα να εναλλάσσονται στην εξουσία και μερικά μικρότερα να συμπληρώνουν το σκηνικό, μόνιμα στην αντιπολίτευση. Σε άλλες περιόδους, όταν το πολιτικό σκηνικό κατακερματίζεται, κάποιοι από τους πρώην εχθρούς γίνονται φίλοι και συνεργάζονται, κάποιοι ασήμαντοι γίνονται σημαντικοί και το αντίθετο.

Μέσα απ' αυτή την αέναη κίνηση, μέσα από τις συνεχείς μετατοπίσεις και μεταλλάξεις, εκείνη που παραμένει αλώβητη είναι η δυνατότητα της αστικής τάξης να κατέχει την εξουσία και να τη διαχειρίζεται πολιτικά μέσω των κυβερνήσεών της. Η στοχοπροσήλωση αυτών των κυβερνήσεων και η αποφασιστικότητά τους να υπερασπιστούν την απρόσκοπτη λειτουργία του εκμταλλευτικού καπιταλιστικού συστήματος είναι δεδομένες, αποτελούν τις μόνες σταθερές.

Σ' αυτή την περίοδο της βαθιάς σύγχυσης, της ήττας και της ηττοπάθειας δεν υπάρχει άλλος δρόμος εκτός από την κάθετη και πλήρη ρήξη με το σύνολο του αστικού πολιτικού συστήματος. Οι πολιτικές σηματοδοτήσεις της περιόδου πρέπει να νοηματοδοτούν μια πολιτική χειραφέτησης από το σύνολο της αστικής πολιτικής και ταξικής πολιτικής ανασυγκρότησης.

Πλησιάζει η... γιορτή της δημοκρατίας. Βγήκε στη γύρα ο αρκουδιάρης...

ΚΟΝΤΡΕΣ

Γαλατική αβρότητα

Σπάζοντας το πρωτόκολλο που επιβάλλει ουδετερότητα στους κοινοτικούς αξιωματούχους, ο επίτροπος Οικονομικών Πιέρ Μοσκοβισί έβαλε την εκπρόσωπό του Ανίκα Μπράιντχαρντ να εγκωμιάζει την επιλογή Δήμα δηλώνοντας ότι η απόφαση της ελληνικής κυβέρνησης να ξεκινήσει τη διαδικασία εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας είναι *«μια δημοκρατική απόφαση των ελληνικών Αρχών και του έλληνα πρωθυπουργού, Αντώνη Σαμαρά. Η απόφαση αυτή μπορεί να βοηθήσει στην άρση των αβεβαιοτήτων στις αγορές. Είναι ένα ισχυρό σήμα προς την Ευρώπη το ότι ο κ. Σαμαράς αποφάσισε να παρουσιάσει ως υποψήφιο τον κ. Σταύρο Δήμα, πρώην Επίτροπο και πεπεισμένο Ευρωπαίο. Η επιλογή βρίσκεται τώρα στην ελληνική Βουλή και τον ελληνικό λαό».*

Γνωρίζοντας ότι αυτή η ευθεία παρέμβαση θα προκαλούσε θύελλα διαμαρτυριών για παρέμβαση στις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις της Ελλάδας, η Μπράιντχαρντ είχε έτοιμο και το «μάζεμα». Ισχυρίστηκε ότι η δήλωσή της έγινε για να καθησυχάσει τις «αγορές», χωρίς να πάρει πίσω ούτε λέξη απ' αυτά που είχε δηλώσει.

Τευτονική ψυχρότητα

Σε αντίθεση με τον Μοσκοβισί, ο οποίος ανταποκρίθηκε με γαλατική αβρότητα στο αίτημα του διδύμου Σαμαρά-Βενιζέλου για βοήθεια, ο Σόιμπλε ανταποκρίθηκε με τευτονική ψυχρότητα. Είπε στην αρχή μερικά καλά λόγια και μετά έβαλε το μαχαίρι στην πληγή και το 'στριψε βασανιστικά: «Από την επιτυχή ολοκλήρωση του τρέχοντος *προγράμματος εξαρτώνται όλα τα επόμενα βήματα. Η Ελλάδα πρέπει να συνεχίσει αυτόν τον δρόμο και οι μέχρι τώρα επιτυχίες είναι ενθαρρυντικές για όλους ώστε να συνεχίσουμε σε αυτό τον δρόμο».*

Ο Βενιζέλος, που είχε ταξιδέψει μέχρι το Βερολίνο μπας και εξασφαλίσει κάτι καλύτερο, πήρε το μήνυμα. Αλλά ο Σόιμπλε δεν είχε τόσο κατά νου τη σημερινή συγκυβέρνηση όσο την αυριανή κυβέρνηση. Σ' αυτή έστειλε το μήνυμα. Και για να μην μείνει καμιά αμφιβολία για τον αποδέκτη της δήλωσης Σόιμπλε, η Ζιντότιτσε Τσάιτουνγκ ανέλαβε την εκλαΐκευση: *«Η Ελλάδα πρέπει να λύσει και όχι να κουκουλώσει τα προβλήματά της. Αυτό ισχύει για κάθε κυβέρνηση, είτε αυτή καθοδηγείται από τον Σαμαρά είτε από κάποιον άλλο».*

Αδίστακτοι σαλταδόροι

Οχι επειδή τα λέει η (το μαλλί πώς είναι;) Βούλτεψη να τα πετάξουμε στα σκουπίδια. Οι υπάλληλοί της έκαναν «δουλίτσα» και δεν πρόκειται για μονταζιέρα. Μάζεψαν κάποιες από τις ριζικά αντίθετες απόψεις που έχουν διατυπώσει ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και έφτιαξαν ένα σπεκουλαδόρικο κείμενο για να στηρίξουν τον ισχυρισμό τους ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αναξιόπιστος. Το ίδιο έκανε και ο Τράγκας στη ραδιοφωνική εκπομπή του. Ο δικός του μοντέρ ήχων το έκανε μάλιστα πιο ζωντανό, πιο πιασάρικο.

Η Βούλτεψη κάνει σπέκουλα, ο Τράγκας διεκπεραιώνει τη νέα αποστολή του (το μαλλί πόσο πήγε;), αλλά εμείς σημειώνουμε την πολιτική ουσία. Οι αδίστακτοι σαλταδόροι του ΣΥΡΙΖΑ έχουν μοιράσει ρόλους. Οι οικονομολόγοι μιλούν στις «αγορές» και τους ιμπεριαλιστές «προστάτες», ενώ οι Λαφαζανικοί έχουν αναλάβει τη βρόμικη δουλειά να εξαπατήσουν το «λαουτζίκο». Λειτουργούν σαν το αποσμητικό στη βρόμικη τουαλέτα ενός αστικού κόμματος.

Σε καλή μεριά

Δυο φορές λάβαμε από το Maria Damanaki Office ηλεκτρονικό μήνυμα με τίτλο: Ο περιβαλλοντικός οργανισμός The Nature Conservancy καλωσορίζει τη Μαρία Δαμανάκη. Ο αστικός Τύπος δημοσίευσε όλες τις λεπτομέρειες για την πρόσληψη της συνταξιούχου προέδρου κόμματος, βουλευτίνας και επιτρόπου ως «παγκόσμιας γενικής διευθύντριας για τις Θάλασσες και τους Ωκεανούς (ούτε ο ναύαρχος Νέλσον να ήταν) της εν λόγω καπιταλιστικής επιχείρησης (αμερικάνικης έμπνευσης και καταγωγής), που εμφανίζεται με την προβιά της ΜΚΟ. Σε καλή μεριά η μισθάρα, Μαρούλα, αν και έπρεπε να μας ενημερώσεις και για το μισθό, όχι μόνο για τη θέση.

Γιατί μιλάμε για καπιταλιστική επιχείρηση; Τι άλλο θα μπορούσε να είναι μια επιχείρηση που έχει πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο (!) και μάλιστα όχι όποιον κι όποιον: τον Μαρκ Τέρσερ, πρώην αρχιμάνατζερ (επί 24ετία) της Goldman Sachs και στο ΔΣ της φιγουράρουν μεγαλομέτοχοι και μεγαλοστελέχη αμερικάνικων μονοπωλιακών επιχειρήσεων; Γιατί προσέλαβαν τη Δαμανάκη; Γιατί, προφανώς, την τεστάρησαν κάνοντας «λόμπινγκ» στην Κομισιόν και διαπίστωσαν ότι «κάνει για τη δουλειά».

Για τα θελήματα

Πολλοί είχαν ξεχάσει ότι ο προτεινόμενος ως πρόεδρος της Δημοκρατίας Σταύρος Δήμας ήταν ο ένας εκ των δύο αντιπροέδρων της ΝΔ. Ο άλλος ήταν ο Αβραμόπουλος. Αντιπρόεδρος, βέβαια, δεν ήταν κανένας από τους δύο. Οταν ο Αβραμόπουλος αποσύρθηκε από την κούρσα για την αρχηγία της ΝΔ και στήριξε τον Σαμαρά ενάντια στη Ντόρα (προδίδοντας το μητσοτακαίικο που τον έβαλε στην πολιτική), ζήτησε τη θέση αντιπροέδρου. Ο Σαμαράς τον έκανε αντιπρόεδρο, έβαλε όμως δίπλα του και τον Δήμα, αδρανοποιώντας και τους δύο. Ο μεν Αβραμόπουλος τα κατάφερε να παραμείνει στον αφρό και να αποτελεί πλέον «εθνικό κεφάλαιο» ζεσταίνοντας μια καρέκλα στις κρύες

Φανταστικό σενάριο;

Αν το σενάριο δημοσιευόταν σε οποιαδήποτε άλλη εφημερίδα, δε θα του δίναμε καμιά σημασία. Οταν όμως, δημοσιεύεται στο ανεπίσημο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ, την ΕφΣυν, δεν μπορούμε να το περάσουμε στο ντούκου. Σύμφωνα με το σενάριο, Τσίπρας και Κουβέλης έχουν συμφωνήσει για συμμετοχή βουλευτών και στελεχών της ΔΗΜΑΡ στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ και ανάληψη από τον Κουβέλη της προεδρίας της Βουλής. Και πρόεδρος της Δημοκρατίας; Γιατί όχι ο Δήμας. Αν το σενάριο εφαρμοστεί, τότε ο Κουβέλης θα παραμείνει πολιτικά ενεργός, η ΔΗΜΑΡ θα ξαναφτιάξει κοινοβουλευτική ομάδα και ο ΣΥΡΙΖΑ θα έχει εξασφαλίσει ένα ακόμη άλλοθι για τη «ρεαλιστική» πολιτική που θ' ακολουθήσει έναντι των ιμπεριαλιστών δανειστών.

Βρυξέλλες, ο δε Δήμας εξακολουθεί να είναι το παιδί για τα θελήματα του Σαμαρά. Πρώτα αντιπρόεδρος άνευ αρμοδιοτήτων και τώρα υποψήφιος πρόεδρος χωρίς ελπίδες εκλογής. Εκτός... αν σπάσει ο διάολος το ποδάρι του...

Ανοίγματα

Ανοιγμα του Τσίπρα προς το μητσοτακαίικο! Κατηγορεί τον Σαμαρά ως αποστάτη του 1993! Μιλώντας στο Ηράκλειο, είπε ότι το 2014 «δεν είναι 1993 για να πετύχει η αποστασία την οποία γνωρίζει πολύ καλά η ομάδα του κ. Σαμαρά»! Αν πρόκειται για άνοιγμα με νόημα ή απλώς για ένα ακόμη σαλταδόρικο επιχείρημα της στιγμής, θα φανεί στο μέλλον. Εμάς, πάντως, πιο πολύ μας φέρνει προς το πρώτο. Αν ο Σαμαράς χάσει, το μητσοτακαίικο ίσως προσπαθήσει να τον «τελειώσει», για ν' αποκτήσει τον έλεγχο της ΝΔ (σειρά έχει ο Κυριάκος). Οπότε ο Τσίπρας δηλώνει διατεθειμένος να βοηθήσει. Επί της ουσίας, αν χαρακτηριστεί αποστασία η στάση του Σαμαρά το 1993, που έριξε την κυβέρνηση Μητσοτάκη, τότε αποστασία θα έπρεπε να χαρακτηριστεί και η στάση των πρώην Πασόκων, Δημαριτών, ενδεχομένως, και Ανελιτών που μαζεύει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Το γαρ πολύ της θλίψεως

Ετσι και ξαμολύσεις τη Βούλτεψη με την εντολή «όρμα Σοφία, φά'τους» ποτέ δεν μπορείς να ξέρεις το αποτέλεσμα. Ετσι, σε πρόσφατη τηλεοπτική εξόρμησή της η κυβερνητική εκπρόσωπος έθεσε υποψηφιότητα για το Νόμπελ Οικονομίας του 2015. Ολοι γνωρίζουμε ότι στην αστική οικονομική γλώσσα «πιστωτικό γεγονός» επέρχεται όταν μια χώρα δεν πληρώνει κάποιες υποχρεώσεις της από δάνεια (ανεξάρτητα από το ποιος είναι ο δανειστής). Η Βούλτεψη εισήγαγε μια νέα, πολύ σημαντική παράμετρο, χαρακτηρίζοντας «πιστωτικό γεγονός» την... προκήρυξη εκλογών! «Εχουμε προειδοποιηθεί από τους διεθνείς οίκους ότι με την προκήρυξη των εκλογών θα θεωρηθεί η χώρα σε πιστωτικό γεγονός», δήλωσε. Και μετά, πήγε... κομμωτήριο! Πάντως, παράπονο δεν πρέπει να έχει κανείς. Θ' ακούσουμε πολλά καλαμπούρια ακόμη μέχρι να ξεκαθαρίσει το πολιτικό τοπίο. Ο μπαξές έχει πολλά δέντρα (μπορείς να τα πεις και κούτσουρα)...

Ξεφτίλες

Η ΕΣΗΕΑ οργάνωσε μια έκθεση, κάλεσε τον Σαμαρά και οι άνθρωποι του Σαμαρά κάλεσαν τα ΜΑΤ για να «περιποιηθούν» μερικές δεκάδες άνεργους δημοσιογράφους που διαμαρτύρονταν έξω από την είσοδο του κτιρίου. Η επίσκεψη του Σαμαρά έγινε κανονικότατα και οι συνδικαλιστές του δημοσιογραφικού κλάδου προσέθεσαν μια ακόμη λαμπρή σελίδα ξεφτίλας στο ιστορικό του σωματείου τους.

Δυο μέτρα και δυο σταθμά

Η διοίκηση Δούρου στην περιφέρεια Αττικής κατέθεσε στη Μείζονα Επταμελή Σύνθεση του Ελεγκτικού Συνέδριου αίτηση αναθεώρησης της απόφασης του ΣΤ' Τμήματος που έκανε δεκτή την αίτηση ανάκλησης του ΤΑΙΠΕΔ και ανακάλεσε απόφαση του Ζ' Κλιμακίου και άνοιξε το δρόμο για τη σκανδαλώδη παραχώρηση του Ελληνικού στον Λάτση και τους συνεταίρους του. Η διοίκηση Δούρου, όμως, αρνήθηκε να παρέμβει υπέρ της απόφασης του ΕΣ για τη δωρεά 7 εκατ. ευρώ από την Περιφέρεια στον καπιταλιστή Αλαφούζο. Γιατί δυο μέτρα και δυο σταθμά; Υπάρχουν καλά και κακά σκάνδαλα;

Του ξέφυγε

Συνεντευξιάζεται ραδιοφωνικά ο κυρ-Φώτης στον Εισαγγελάτο, ο οποίος κρατάει για το τέλος το καλό: αν η ΔΗΜΑΡ συνεργαστεί προεκλογικά με τον ΣΥΡΙΖΑ, θα πρέπει να αναστείλει τη λειτουργία της γιατί αλλιώς... «Οχι, από που το βγάλατε αυτό;» τον διακόπτει τσουρουφλισμένος ο κυρ-Φώτης. Ο Εισαγγελάτος εξηγεί ότι αν δε γίνει αναστολή, κινδυνεύει το άλλο κόμμα να χάσει το μπόνους των 50 εδρών. Ο κυρ-Φώτης δεν κρατιέται άλλο: «Οχι, κ. Ευαγγελάτε, αυτό είναι νομικά, συνταγματολογικά αβάσιμο. Ενα κόμμα μπορεί να διατηρεί την οργανωτική του και πολιτική του αυτονομία και να συνεργάζεται με το οποιοδήποτε άλλο κόμμα, στα ίδια ψηφοδέλτια». Κι επειδή καταλαβαίνει ότι καρφώθηκε, σπεύδει να προσθέσει: «Και δεν θα ήθελα να εκληφθεί αυτό που σας λέω ότι προανακρούω μια άλλη κατεύθυνση απ' όλα εκείνα που λίγο πριν ανέφερα. Αλλά, επειδή με ρωτάτε γι' αυτό. Και επειδή με ρωτάτε πως μπορεί να συνεργάζεται κάποιο κόμμα με κάποιο άλλο εκλογικά, σας λέω ότι και το μπόνους των 50 εδρών μπορεί να εξασφαλίζεται και η οργανωτική και πολιτική αυτοτέλεια, πρέπει να διασφαλίζεται και αυτή στο ακέραιο. Και σε κάθε περίπτωση, την όποια εκλογική τακτική της ΔΗΜΑΡ θα την αποφασίσουν τα συλλογικά της όργανα».

Ο κόσμος το 'χε τούμπανο, το 'κανε τούμπανο και ο κυρ-Φώτης. Ετσι, όμως, κινδυνεύει να κατηγορηθεί για κρυφή συμφωνία με τον ΣΥΡΙΖΑ από τους Ψυρροφουντοτσουκάληδες και να την κάνουν οι τελευταίοι για το μεγάλο μαγαζί των 180 στην τρίτη και τελική ψηφοφορία. Ειδικά αν ο Σαμαράς κάνει την κωλοτούμπα και δεχτεί εκλογές στα τέλη του 2015.

ZOOM

Το Μνημόνιο, το μετα-Μνημόνιο και ο ΣΥΡΙΖΑ (2)

Είδαμε στο προηγούμενο σημείωμα ότι στη διάρκεια της μνημονιακής πενταετίας το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ αυξήθηκε, όμως με τους χειρισμούς που έγιναν, το ελληνικό κράτος εξακολούθησε να πληρώνει κανονικά τους ετήσιους τόκους. Φυσικά, θα χρειαστεί να γίνουν και άλλες αναδιαρθρώσεις του χρέους στο μέλλον, όμως αυτό δεν ανησυχεί τους ιμπεριαλιστές δανειστές, διότι στόχος τους δεν είναι να μηδενίσουν το ελληνικό κρατικό χρέος, αλλά να το διαχειριστούν, εξασφαλίζοντας ότι το ελληνικό κράτος θα το «εξυπηρετεί» κανονικά, δηλαδή θα είναι σε θέση να πληρώνει τους ετήσιους τόκους. Γι' αυτό και είναι σκόπιμα αφελής εκείνη η άποψη που λέει ότι η μνημονιακή πολιτική απέτυχε στο ζήτημα της διαχείρισης του χρέους.

Πέρα από το χρέος, όμως, υπάρχει η δεύτερη κατεύθυνση της διαχειριστικής πολιτικής που επιβλήθηκε με τα Μνημόνια: η κινεζοποίηση. Σ' αυτή την κατεύθυνση η επιτυχία των ιμπεριαλιστών δανειστών και της ελληνικής αστικής τάξης υπήρξε απόλυτη. Ελάχιστα πράγματα απομένουν να γίνουν, όπως οι ίδιοι παραδέχονται. Γι' αυτό και οι ίδιοι δηλώνουν (δείτε για παράδειγμα τις δηλώσεις Μοσκοβισί κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στην Αθήνα), ότι η δημοσιονομική πειθαρχία πρέπει να διατηρηθεί (αυτό άλλωστε επιβάλλεται από τη Συνθήκη της ΕΕ) και επιπρόσθετα να υπάρξει μια λίστα «διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων» (όχι «προαπαιτούμενα» πλέον), η προώθηση των οποίων θα ελέγχεται δυο φορές το χρόνο σε συναντήσεις ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και τους εκπροσώπους των δανειστών. Δηλαδή, οι «προληπτικές γραμμές πίστωσης» (μία από τον ESM και μία από το ΔΝΤ) θα έχουν έναν πιο χαλαρό μηχανισμό επιτήρησης, σε σχέση με την τρόικα, κι αυτό καθίσταται δυνατό επειδή η κινεζοποίηση έχει κατά βάση ολοκληρωθεί σε όλη την έκταση της εργατικής τάξης, στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας.

Από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ ακούγονται, βέβαια, φωνές περί «αποτυχίας» του προγράμματος. Δημιούργησε ανεργία και φτώχεια, άρα απέτυχε λένε! Γιατί, όμως, η ανεργία και η φτώχεια να αποτελούν δείγματα αποτυχίας ενός προγράμματος συντηρητικής ανασυγκρότησης του καπιταλισμού; Αντίθετα, αποτελούν ενδείξεις επιτυχίας του προγράμματος, διότι στόχος της συντηρητικής ανασυγκρότησης είναι -όπως ήδη έχουμε πει- η αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης στο ανώτατο δυνατό επίπεδο. Αυτό σημαίνει μείωση μισθών, ξεχαρβάλωμα κάθε παλιάς κανονικότητας στις εργασιακές σχέσεις και δημιουργία ενός εφεδρικού στρατού ανέργων, ο οποίος θα ασκεί διαρκώς πίεση για τη διατήρηση της κινεζοποίησης στα ίδια επίπεδα.

Μπορεί κανείς να υποστηρίξει -όχι αβάσιμα- ότι ο εφεδρικός στρατός των ανέργων έχει αυξηθεί επικίνδυνα, πολύ πάνω από το όριο που μια καπιταλιστική κοινωνία μπορεί να «αντέξει» (για να διατηρεί την κοινωνική συνοχή της), όμως αυτό είναι μια «παρενέργεια» της θυελλώδους προώθησης της κινεζοποίησης. Ολα έπρεπε να γίνουν τάχιστα και βίαια. Οταν σε μια τετραετία μειώνεις το ΑΕΠ μιας καπιταλιστικής χώρας στα τρία τέταρτά του, είναι λογικό να έχεις έκρηξη της ανεργίας. Αυτό το γνώριζαν οι εμπνευστές και διαχειριστές του «προγράμματος». Γνωρίζουν, όμως, πως με την αναιμική ανάπτυξη που θα υπάρξει τα επόμενα χρόνια θα απορροφηθεί ένα μέρος της ανεργίας και -το κυριότερο- ότι οι νέες θέσεις εργασίας θα είναι πλέον στην πλειοψηφία τους «μισές» (αλλά στις στατιστικές θα λογίζονται σαν ολόκληρες), ενώ οι μισθοί και οι εργασιακές σχέσεις δε θα ξεκολλούν από τα επίπεδα της κινεζοποίησης.

Επομένως και για να συνοψίσουμε: στη «μνημονιακή» πενταετία, το μεν χρέος αυξήθηκε αντί να μειωθεί, αλλά εξυπηρετείται, η δε κινεζοποίηση της εργατικής τάξης κατά βάση ολοκληρώθηκε.

Σε ό,τι αφορά το αυξημένο ύψος του χρέους, οφείλουμε να σημειώσουμε πως **από αστική σκοπιά** έχει δίκιο ο Χαρδούβελης όταν λέει πως σημασία δεν έχει ο δείκτης του χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ, αλλά η δυνατότητα εξυπηρέτησής του, η οποία σήμερα είναι πιο άνετη σε σχέση με το παρελθόν. Αυτό επιτεύχθηκε χάρη στη μετακίνηση των λήξεων σε μεγαλύτερο χρονικό βάθος και στα κυμαινόμενα επιτόκια, που επιτρέπουν στο ελληνικό κράτος να πληρώνει αυτή την περίοδο γύρω στα 7 δισ. ευρώ ετησίως για τόκους, ενώ μέχρι το 2012 πλήρωνε γύρω στα 12-13 δισ. Οσο για τα ομόλογα που λήγουν κάθε χρόνο, αυτά έως τώρα αντικαθίστανται με νέα ομόλογα (από τα δάνεια των χωρών της Ευρωζώνης, του ΔΝΤ και του EFSF τα τελευταία χρόνια), θα εξακολουθήσουν να αντικαθίστανται με ομόλογα που θα χρηματοδοτούνται από τις «προληπτικές γραμμές πίστωσης» για τουλάχιστον ένα χρόνο ακόμη, ενώ στο μέλλον σχεδιάζεται να αντικαθίστανται με νέα ομόλογα που θα διατίθενται στις περιβόητες «αγορές».

Αυτό είναι το σχέδιο και δεν είναι κρυφό: το ελληνικό κράτος θα πληρώνει τους τόκους και θ' αντικαθιστά τα παλιά ομόλογα με νέα, ενώ αν μπορεί θα μειώνει σχετικά το ύψος του χρέους, μέσω των εσόδων από ιδιωτικοποιήσεις και μέσω τμήματος των λεγόμενων «πρωτογενών πλεονασμάτων». Ο στόχος είναι να έχει μειωθεί το χρέος το 2022 στο 110% του ΑΕΠ, αλλά δε νομίζουμε ότι θα στενοχωρηθεί ιδιαίτερα κανένας αν αυτός ο στόχος δεν πιαστεί. Αλλωστε, αυτού του τύπου οι στόχοι είναι περισσότερο ορόσημα, παρά αυστηρά καθορισμένες καταλήξεις. Σημασία δεν έχει πόσο θα είναι το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ το 2022, αλλά αν το ελληνικό κράτος θα εξακολουθεί να το εξυπηρετεί (δηλαδή να πληρώνει το σύνολο των τόκων και να αντικαθιστά τα ομόλογα που λήγουν με νέα, όταν δεν μπορεί να τα αποπληρώσει στο σύνολό τους). Σημασία έχει, επίσης, να μπορέσουν στο μεταξύ να πάρουν σε εξευτελιστικές τιμές όσα από τα «ασημικά» του ελληνικού κράτους έχουν σημασία για τα επιχειρηματικά τους σχέδια (ιδιωτικοποιήσεις).

Ετσι, ένα τμήμα του χρέους θα ανταλλαγεί στη λήξη του με περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού κράτους. Περιττεύει να πούμε ότι οι όροι αυτής της ανταλλαγής θα είναι όροι ενεχειροδανειστήριου. Ο αγοραστής αγοράζει αυτό που τον ενδιαφέρει και όχι «πακέτα». Και αγοράζει σε τιμή που συμφέρει τον ίδιο, αφού ο πωλητής «καίγεται» για ρευστό, προκειμένου να πετύχει τους στόχους της απομείωσης του χρέους, οι οποίοι καθορίζονται από μηχανισμούς που βρίσκονται «πιο κοντά» (για να το πούμε κομψά) στον αγοραστή παρά στον πωλητή. Δεν είναι τυχαίο, ότι πέρασε σχεδόν μια πενταετία και οι ιδιωτικοποιήσεις προχώρησαν ελάχιστα, μολονότι όταν πρωτοεξαγγέλθηκαν, από τρόικα και Παπακωνσταντίνου, ανακοινώθηκε στόχος 50 δισ. ευρώ!

Ετσι, το χρέος, εκτός από εργαλείο για την προώθηση της κινεζοποίησης και προσοδοφόρα τοποθέτηση κεφαλαίων που λιμνάζουν, γίνεται και μοχλός απόσπασης περιουσιακών στοιχείων από το κράτος οφειλέτη, σε τιμές εξευτελιστικές, έτσι που η συγκεκριμένη επένδυση να αποδίδει με ευκολία το μέγιστο κέρδος. Αυτονόητο είναι πως οι ελέγχοντες το χρέος και υπαγορεύοντες την πολιτική διαχείρισής του (ΕΕ, ΔΝΤ, ΕΚΤ) έχουν τον τρόπο να δράσουν υπέρ των υποψήφιων αγοραστών από τις δυτικές ιμπεριαλιστικές χώρες, με την ίδια αποφασιστικότητα που δρουν κατά των υποψήφιων αγοραστών από ανταγωνίστριες χώρες (π.χ. Ρωσία, Κίνα), ματαιώνοντας ακόμα και κλεισμένες συμφωνίες.

Η επιμήκυνση της περιόδου αποπληρωμής του χρέους (έχει ήδη γίνει μία και ετοιμάζεται άλλη μία, μόλις ξεκαθαρίσει το πολιτικό τοπίο στην Ελλάδα) έχει διπλό όφελος για τους δανειστές (είτε πρόκειται για κράτη και διακρατικούς μηχανισμούς είτε πρόκειται για το ιδιωτικό χρηματιστικό κεφάλαιο). Από τη μια, εξασφαλίζουν την τακτική και πλήρη είσπραξη των τόκων τους και, από την άλλη, εξασφαλίζουν στο διηνεκές έναν απολύτως ελεγχόμενο χώρο τοποθέτησης τμήματος του χρηματιστικού κεφάλαιου που λιμνάζει διεθνώς. Εξασφαλίζουν ένα κράτος-οφειλέτη νομιμόφρων, υπάκουο και πειθήνιο. Επενδύουν τα παρασιτικά κεφάλαιά τους για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και, βέβαια, εξασφαλίζουν τον απόλυτο οικονομικό (και πολιτικό) έλεγχο του κράτους-οφειλέτη, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τα γεωστρατηγικά τους συμφέροντα και τα συμφέροντα των μονοπωλιακών τους ομίλων. Ο ιμπεριαλισμός εμπεριέχει το μοίρασμα των αγορών ανάμεσα στα μονοπώλια και το μοίρασμα των σφαιρών επιρροής ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κράτη έλεγε ο Λένιν. Η περίπτωση της Ελλάδας το επιβεβαιώνει και επίσης επιβεβαιώνει ότι το χρέος είναι ένα εξαιρετικό εργαλείο για την προώθηση της ιμπεριαλιστικής πολιτικής.

Μπορεί η μετα-μνημονιακή περίοδος να είναι διαφορετική από τη μνημονιακή; Μπορεί μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να αλλάξει την πορεία των πραγμάτων, όπως επαγγέλλεται; Σ' αυτά τα ερωτήματα θα απαντήσουμε στα δυο τελευταία σημειώματα αυτής της σειράς.

Πέτρος Γιώτης

Νομιμοποιούνται καταπατήσεις, παλιές και νέες

Καινούργιο αντιδασικό τερατούργημα

Εγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα: μια σκανδαλώδης ιστορία καταπατήσεων

Οι συγκεκριμένες διατάξεις του δασοκτόνου Ν. 4280/2014 και οι διατάξεις του νέου δασοκτόνου νομοσχεδίου δεν είναι μόνο πολιτικά προκλητικές. Είναι και ποινικά κολάσιμες.

Γι' αυτό και πρέπει να παρέμβει άμεσα η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ευτέρπη Γκουτζαμάνη, αν θέλει να κρατήσει τα προσχήματα, εμφανιζόμενη ως εγγυητής της αστικής νομιμότητας.

Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα!

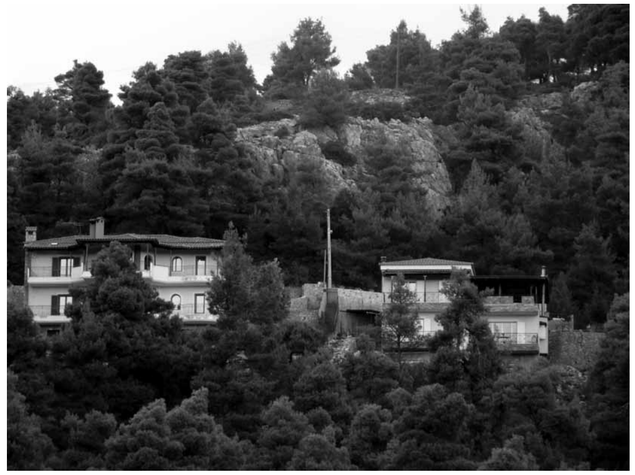

Ο αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Ν. Ταγαράς στο σύντομο διάστημα των οχτώμιση μηνών της υπουργίας του έχει συμβάλει ιδιαίτερα στην επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου στον τομέα της αντιδασικής νομοθεσίας που οδηγεί στο ξεπάτωμα του δασικού πλούτου της χώρας. Στην ίδια γραμμή, βέβαια, κινείται και ο υπουργός ΠΕΚΑ Ι. Μανιάτης που έχει μεγαλύτερο χρόνο στο υπουργείο: υφυπουργός από τον Οκτώβρη του 2009 μέχρι τον Απρίλη του 2012, με υπουργούς την Τ. Μπιρμπίλη και τον Γ. Παπακωνσταντίνου, και υπουργός στη συνέχεια, από τον Ιούνη του 2013 μέχρι σήμερα.

Στο αφιέρωμα αυτό δε θ' ασχοληθούμε με τη συνολική αντιδασική τους δράση, πράγμα που έχουμε κάνει σε πολλά άρθρα μας καθ' όλη αυτή την περίοδο. Θα εστιάσουμε στο νέο νομοσχέδιο του ΥΠΕΚΑ με τίτλο *«Πράξεις εισφοράς σε γη και σε χρήμα - Ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις και άλλες διατάξεις»*, που φέρει μεν την υπογραφή του Ι. Μανιάτη, αλλά με τη σύνταξή του ασχολήθηκαν ουσιαστικά ο Ν. Ταγαράς με τους συμβούλους του. Αυτός συμμετείχε και στις τρεις μέχρι τώρα συνεδριάσεις της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής. Φυσικά, και ο υπουργός Ι. Μανιάτης είναι σύμφωνος με τις διατάξεις του νομοσχεδίου.

Οι αντιδασικές διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου δεν είναι λίγες. Είναι δε απαραίτητο κάποιες απ' αυτές να συγκριθούν με αντίστοιχες διατάξεις του Ν. 4280, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 8.8.2014.

Με τις αντιδασικές διατάξεις αυτού του νομοσχέδιου επιδιώκεται η συρρίκνωση του δασικού πλούτου της χώρας, δευτερευόντως όμως επιδιώκεται και η πολιτική επιβίωση των εμπνευστών του μέσω της επανεκλογής τους ως βουλευτών.

Η απόσυρση του νέου αντιδασικού νομοσχεδίου είναι απαραίτητη, όχι όμως και αρκετή για να αποκατασταθεί ο καταστραφείς δασικός πλούτος της χώρας μας. Χρειάζεται να γίνουν μεγάλες ανατροπές στην αντιδασική νομοθεσία και, το κυριότερο, χρειάζεται κοινωνική ανατροπή. Μόνο η βίαιη προλετariακή επανάσταση και η εγκαθίδρυση της εργατικής εξουσίας μπορούν να ανατάξουν την τεράστια ζημιά που έχει γίνει στο περιβάλλον γενικά και στο δασικό πλούτο ειδικότερα.

Ο πολύς ο κόσμος μάλλον δεν έχει ακούσει ποτέ τον όρο «έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα», όμως οι καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων τον γνωρίζουν πολύ καλά. Το ίδιο καλά τον γνωρίζουν οι δασολόγοι και όσοι ασχολούνται με τις δασικές υποθέσεις, είτε δημοσιογραφικά είτε από περιβαλλοντική ευαισθησία. Πρόκειται για μια σκανδαλώδη ρύθμιση, η οποία επέτρεψε να γίνουν εγκλήματα κατά του δασικού πλούτου της χώρας.

Ας δούμε συνοπτικά τι συνέβαινε μέχρι το 1997. Πήγαινε στο Δασαρχείο κάποιος πολίτης, αφού προηγουμένως είχε φροντίσει να ξεχερσώσει παράνομα ένα μικρό ή μεγάλο κομμάτι δάσους ή δασικής έκτασης, και ζητούσε από το Δασάρχη να του δώσει ένα έγγραφο με το οποίο να πιστοποιείται ότι η έκταση αυτή, που **ξεχερδώθηκε παράνομα**, δεν είναι δάσος.

Τι έκαναν συνήθως οι δασάρχες σ' αυτές τις περιπτώσεις; Δεν έκαναν φωτοερμηνεία των αεροφωτογραφιών του 1945, δεν έβγαιναν στην ύπαιθρο για επιτόπια έρευνα και έδιναν στους καταπατητές χαρτιά, με τα οποία πιστοποιούσαν ότι αυτές οι εκτάσεις δεν ήταν ποτέ τμήμα δάσους ή δασικής έκτασης. Τα χαρτιά αυτά ονομάζονταν **έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα**.

Στη συνέχεια, ο καταπατητής πήγαινε στην Πολεοδομία, έβγαζε οικοδομική άδεια και έχτιζε. Από σπιτάκι μέχρι βιλάρα. Και αν ακόμη δεν έχτιζε ή δεν έβγαζε οικοδομική άδεια, **κατοχύρωνε την καταπάτηση** του κομματιού δάσους που είχε ξεχερσώσει παράνομα.

Μ' αυτό το καθεστώς σε πλήρη άνθιση πέρασαν πάνω από είκοσι χρόνια, μέχρι ν' αναγκαστεί το 1997 ο τότε υπουργός Γεωργίας Στ. Τζουμάκας να εκδώσει εγκύκλιο, με την οποία έθετε τέρμα σ' αυτό το προκλητικό καθεστώς και καθιέρωνε την **Πράξη Χαρακτηρισμού** για να κριθεί αν μια έκταση είναι δάσος.

Πέρα από την καθιέρωση της Πράξης Χαρακτηρισμού, η εγκύκλιος προέβλεπε: α) Ολα τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα που είχαν εκδοθεί από τις 11 Ιούνη του 1975 (ημερομηνία ψήφισης του συντάγματος) μέχρι το 1997 πρέπει **να δημοσιοποιηθούν και να ξεκινήσει άμεση η διαδικασία της Πράξης Χαρακτηρισμού** για τις εκτάσεις στις οποίες αναφέρονται. β) Ολα τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα που εκδόθηκαν πριν τις 11 Ιούνη του 1975 πρέπει **να πεταχτούν στο καλάθι των αχρήστων**.

Ο Στ. Τζουμάκας αναγκάστηκε να εκδώσει αυτή την εγκύκλιο γιατί είχαν βγει αποφάσεις του ΣτΕ και είχε δημιουργηθεί νομολογία υποχρεωτική για τη δημόσια διοίκηση.

Είναι άγνωστο πόσοι ήταν αυτοί που είχαν πάρει μέχρι το 1997 τα κατάπτυστα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα. Είναι επίσης άγνωστο πόσοι από τους κατόχους τέτοιων εγγράφων προσέφυγαν στα Δασαρχεία ή στις Διευθύνσεις Δασών και ζήτησαν να γίνει Πράξη Χαρακτηρισμού. Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ πρέπει να έχει εικόνα για τον αριθμό των καταπατητών δασών και δασικών εκτάσεων που είχαν προμηθευθεί περιβόητα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα, τον αριθμό όσων απ' αυτούς είχαν προλάβει να εκδώσουν, με βάση αυτά τα έγγραφα, οικοδομικές άδειες, τον αριθμό όσων είχαν χτίσει και τον αριθμό εκείνων που δεν πρόλαβαν να εκδώσουν οικοδομικές άδειες.

Η έκδοση των εγγράφων πληροφοριακού χαρακτήρα ξεκίνησε πριν την ψήφιση του συντάγματος του 1975 και συνεχίστηκε και μετά την ψήφιση του νόμου 998/1979. Στο σημείο αυτό πρέπει να διευκρινίσουμε μερικά πράγματα.

Τόσο πριν την ψήφιση του συντάγματος όσο και μετά την ψήφισή του, για το χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως δασικής ή μη οι Δασάρχες ή οι Διευθυντές Δασών εξέδιδαν έγραφα πληροφορικού χαρακτήρα που στηρίζονταν στο Δασικό Κώδικα 86/69.

Με την ψήφιση του συντάγματος του 1975 καταργήθηκε στην ουσία ο Δασικός Κώδικας 86/69 και έπρεπε άμεσα να ψηφιστεί δασικός νόμος. Ομως χρειάστηκε να περάσουν τέσσερα χρόνια για να ψηφιστεί ο νόμος 998/1979. Στο διάστημα αυτό οι Δασάρχες και οι Διευθυντές Δασών συνέχισαν να εκδίδουν έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα.

Ενώ με το νόμο 998/1979 (άρθρο 14) επιβαλλόταν η έκδοση Πράξης Χαρακτηρισμού, προκειμένου να κριθεί αν μια έκταση είναι ή δεν είναι δάσος, συνεχιζόταν η έκδοση αυτών των κατάπτυστων εγγράφων, και μάλιστα μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '90, και οι καταπατητές δασών εξακολουθούσαν να νομιμοποιούνται.

Αυτό συνέβη γιατί στις αρχές της δεκαετίας του '80 ένας πρώην προϊστάμενος της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, που εδώ και χρόνια λανσάρεται ως ντούρος υπερασπιστής του δάσους, έφτασε στο σημείο να θεωρεί **σύννομα και επαρκή τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα** προκειμένου να κριθεί αν μια έκταση είναι δασική ή όχι. Ο συγκεκριμένος ανώτερος υπηρεσιακός παράγοντας είχε την περίεργη αντίληψη, από τη μια, να θεωρεί τους Δασάρχες και τις Επιτροπές Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων αναξιόπιστους και, από την άλλη, να θεωρεί αξιόπιστα τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα, μολονότι τα εξέδιδαν οι Δασάρχες και **δεν δημοσιοποιούνταν**, σε αντίθεση με τις Πράξεις Χαρακτηρισμού, που δημοσιοποιούνται!

Επειδή η κατάσταση μ' αυτά τα κατάπτυστα και σκανδαλώδη έγγραφα είχε εκτραχυνθεί, ενώ είχε δημιουργηθεί και νομολογία, ο Στ. Τζουμάκας αναγκάστηκε, όπως προαναφέραμε, να εκδώσει την εγκύκλιο με την οποία έμπαινε τέλος στην έκδοση εγγράφων πληροφοριακού χαρακτήρα. Παρέμεινε όμως το πρόβλημα με τα ήδη εκδοθέντα, που ο αριθμός τους ήταν άγνωστος, αλλά **ήταν σίγουρα πολλά**.

Νομιμοποίηση αυτών των καταπατητών σε δύο φάσεις

Ο Ν. Ταγαράς, σε συνεννόηση προφανώς με τον Ι. Μανιάτη, επέλεξε την τακτική της νομιμοποίησης αυτών των καταπατητών σε δύο φάσεις.

Η πρώτη φάση υλοποιήθηκε με το δασοκτόνο νόμο 4280/2014 (δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 8.82014). Με το άρθρο 28 παρ. 41 αυτού του νόμου νομιμοποιήθηκαν:

α) Ολα τα ακίνητα που κατασκευάστηκαν σε δάση και δασικές εκτάσεις με οικοδομικές άδειες που εκδόθηκαν πριν τις 11 Ιούνη του 1975. Η έκταση που απαιτούνταν για την έκδοση της οικοδομικής άδειας δεν είναι πια δασική και δεν κηρύσσεται ως αναδασωτέα. Δεν είναι γνωστό πόσες απ' αυτές τις οικοδομικές άδειες εκδόθηκαν με βάση τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα, είναι όμως σίγουρο ότι εκδόθηκαν και τέτοιες άδειες.

β) Ολες οι οικοδομικές άδειες που εκδόθηκαν μέχρι τη δημοσίευση του νόμου 4030 στο ΦΕΚ, στις 25 Νοέμβρη του 2011! Μιλάμε για άδειες που εκδόθηκαν πριν τρία χρόνια και είναι σίγουρο ότι πολλές απ' αυτές, λόγω της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, δεν έχουν εκτελεστεί εν μέρει ή εν όλω. Γι' αυτές τις περιπτώσεις ο Ν.Ταγαράς και οι σύμβουλοί του πρόβλεψαν ότι δε χρειάζεται «έκδοση βεβαίωσης από την δασική αρχή» για την έκδοση Εγκρισης και Αδειας Δόμησης.

Η δεύτερη φάση υλοποιείται με το νέο δασοκτόνο νομοσχέδιο και συγκεκριμένα με το άρθρο 12 παρ. 2. **Νομιμοποιούνται τελεσίδικα όλα τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα** που εκδόθηκαν από τις 11 Ιούνη του 1975 και μετά, χωρίς να ορίζεται καταληκτική ημερομηνία! Με την ίδια διάταξη θεωρείται άκυρη η ενδικοφανής διαδικασία που έγινε για τα κατάπτυστα αυτά έγγραφα.

Θυμίζουμε, ότι τόσο το ΣτΕ με τις αποφάσεις του όσο και ο πρώην υπουργός Γεωργίας Στ. Τζουμάκας με την εγκύκλιο του 1997 προέβλεψαν ότι πρέπει να κριθούν από την αρχή όλα τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα που εκδόθηκαν μετά τις 11 Ιούνη του 1975, δημοσιοποιώντας όλα αυτά τα έγγραφα και στη συνέχεια εφαρμόζοντας αυστηρά τις διατάξεις του άρθρου 14 του νόμου 998/1979 για τις Πράξεις Χαρακτηρισμού. Τώρα έρχεται η σημερινή συγκυβέρνηση και θεωρεί αυτά τα έγγραφα τελεσίδικα νόμιμα!

Από πού αντλεί το δικαίωμα η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ να εισάγει την παράνομη αυτή διάταξη και να νομιμοποιεί τα κατάπτυστα και σκανδαλώδη αυτά έγγραφα, αγνοώντας και παραβιάζοντας τόσο τις αποφάσεις του ΣτΕ όσο και την εγκύκλιο Τζουμάκα;

Από πού άντλησε το δικαίωμα να εισάγει την παρ. 41 του άρθρου 28 του δασοκτόνου νόμου 4280/2014, με την οποία νομιμοποιήθηκαν καταπατητές που είχαν στην κατοχή τους τέτοια έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα και είτε πρόλαβαν και έχτισαν μέσα σε δάση είτε έβγαλαν οικοδομικές άδειες μέχρι τις 25 Νοέμβρη του 2011 που ψηφίστηκε ο νόμος 4030;

Αυτές οι δύο αλλαγές, αυτή που εισήχθη με το άρθρο 28 παρ. 41 του νόμου 4280/2014 και αυτή που εισάγεται με το άρθρο 12 παρ. 2 του νέου δασοκτόνου νομοσχέδιου (η πρώτη ανάγνωσή του ολοκληρώθηκε στη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου του Βουλής), δείχνουν και κάτι άλλο, πολύ σημαντικό, πέρα από τη στρατηγική τους της συνεχούς συρρίκνωσης του δασικού πλούτου της χώρας. Δείχνουν τη συνεχή τους έγνοια να ικανοποιούν, μέσω νομοθετικών ρυθμίσεων, ακόμη και παράνομες απαιτήσεις της εκλογικής τους πελατείας, προκειμένου να εξασφαλίζουν το βουλευτικό και υπουργικό θώκο.

Ο Ν. Ταγαράς σίγουρα γνώριζε ότι και μετά την ψήφιση του δασοκτόνου νόμου 4280/2014 υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα, αλλά και στην εκλογική του περιφέρεια, το νομό Κορινθίας, καταπατητές που έχουν στην κατοχή τους έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα αλλά δεν πρόλαβαν να χτίσουν ή (πολύ περισσότερο) να εκδώσουν οικοδομικές άδειες μέχρι τις 25 Νοέμβρη του 2011. Ας είναι καλά οι (άτυποι και μη) σύμβουλοί του που θέτουν τις γνώσεις τους στην υπηρεσία όσων επιδιώκουν το ξεπάτωμα του δασικού πλούτου της χώρας προς όφελος του κεφαλαίου. Γι' αυτό και εισάγει την παρ. 2 του άρθρου 12, προκειμένου να ικανοποιήσει και τους εναπομείναντες κατόχους εγγράφων πληροφοριακού χαρακτήρα. Επιδιώκει να τους νομιμοποιήσει, για να κατασκευάσουν κι αυτοί μια βιλίτσα μέσα σε δασική έκταση, βρε αδερφέ.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου, απαντώντας στις αιτιάσεις του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Β. Αποστόλου γι' αυτή τη διάταξη, ο Ν. Ταγαράς δήλωσε, ότι θα εισάγει νομοτεχνική βελτίωση (χωρίς να ορίσει πότε), με την οποία θα περιορίσει το χρόνο νομιμοποίησης των εγγράφων πληροφοριακού χαρακτήρα στο διάστημα από τις 11 Ιούνη του 1975 μέχρι τις 29 Δεκέμβρη του 1979, που δημοσιεύτηκε ο νόμος 998.

Και αυτή η ρύθμιση, όμως, θα είναι παράνομη, για τους λόγους που εκθέσαμε παραπάνω. Θα είναι μια κίνηση του Ν. Ταγαρά για να διασώσει τη βασική του επιδίωξη, τη νομιμοποίηση των κατάπτυστων εγγράφων πληροφοριακού χαρακτήρα. Δε γνωρίζουμε πόσα από αυτά τα έγγραφα δημοσιεύτηκαν, ώστε να είναι γνωστή η πραγματική ημερομηνία έκδοσής τους. Το επισημαίνουμε για να τονίσουμε ότι αυτή η ημερομηνία μπορεί να αλλάξει. Στην εκλογική περιφέρεια του Ν. Ταγαρά όλα τα αρχεία της Διεύθυνσης Δασών καταστράφηκαν το 1996. Ετσι, και αν ακόμη στην Κόρινθο ήταν καταχωρημένα τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα, δεν μπορεί κανείς να διασταυρώσει τον πραγματικό χρόνο έκδοσής τους.

Για όλους αυτούς τους λόγους γίνεται σαφές ότι η δήλωση αυτή του αναπληρωτή υπουργού είναι εκ του πονηρού και δεν πρέπει κανείς να πέσει στην παγίδα. Ενα πρέπει να είναι το αίτημα, αν μπορούμε να το ονομάσουμε έτσι: **πλήρης απόσυρση, όχι μόνο αυτής της αντιδασικής διάταξης, αλλά ολόκληρου του νομοσχεδίου**.

Νομιμοποίηση παράνομων ξεχερσωμάτων

Με την παρ. 4 του άρθρου 12 του νομοσχεδίου νομιμοποιούνται τα παράνομα ξεχερσώματα (υποτίθεται για γεωργική και δενδροκομική καλλιέργεια) ακόμη και μέχρι τον Μάρτη του 2007! Επιπλέον, αυτός που έκανε το παράνομο ξεχέρσωμα υποχρεώνεται να καταβάλει χρηματικό αντάλλαγμα για την αλλαγή χρήσης του δάσους, το οποίο μεταβιβάζεται κληρονομικά!

Οι συντάκτες αυτής της ξεκάθαρα αντιδασικής διάταξης, που ανοίγει το δρόμο και στην οικοπεδοποίηση αυτών των εκτάσεων, όπως θα δούμε στη συνέχεια, για να χρυσώσουν το χάπι ισχυρίζονται ότι τα ποσά που θα συγκεντρωθούν από τα χρηματικά ανταλλάγματα θα χρησιμοποιηθούν για να δασωθούν ή αναδασωθούν αντίστοιχες εκτάσεις.

Καταρχάς, πρέπει να σημειώσουμε, ότι το ξεχέρσωμα δάσους ή δασικών εκτάσεων για γεωργική εκμετάλλευση απαγορεύεται ρητά. Η συγκεκριμένη παρανομία τιμωρείται αυστηρά και όταν διαπιστωθεί εκδίδεται απόφαση με την οποία η εκχερσωθείσα έκταση κηρύσσεται αναδασωτέα. Στο νόμο 4061, όμως, που δημοσιεύτηκε στις 22 Μάρτη του 2012, η τότε πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης εισήγαγε το άρθρο 29, το οποίο προστέθηκε στο νόμο 998/1979 ως άρθρο 46α, με το οποίο **για πρώτη φορά** νομιμοποιούνταν τα ξεχερσώματα που έγιναν μέχρι τις 11 Ιούνη του 1975, αρκεί να συνεχιζόταν η γεωργική εκμετάλλευση μέχρι το Μάρτη του 2012. Επιπλέον, τα παρανόμως ξεχερσωθέντα δάση και δασικές εκτάσεις δεν υπάγονται πια στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας και στους καταπατητές δόθηκε το δικαίωμα να εξαγοράζουν το ξεχερσωμένο δάσος!

Οι καταπατητές είχαν το χρονικό περιθώριο να εξαγοράσουν το δάσος που ξεχέρσωσαν σε πολύ χαμηλή τιμή και μέσα σε τρία περίπου χρόνια, δηλαδή μέχρι τις 31 Δεκέμβρη του 2014. Ο αναπληρωτής υπουργός Ν. Ταγαράς, όμως, εισήγαγε στο νόμο 4280/2014 το πρώην άρθρο 46α του νόμου 998/1979 ως νέο άρθρο 47 του (ίδιου νόμου, παράγραφοι 5 έως 11, και **παρέτεινε το χρόνο εξαγοράς του καταπατημένου δάσους** ως τον Αύγουστο του 2016!

Τι απομένει να εισάγει στο νέο άρθρο 47 του Ν. 998/1969 ο Ν. Ταγαράς ή ο επόμενος υπουργός ΠΕΚΑ; **Διάταξη, ότι επιτρέπεται η αλλαγή χρήσης της γεωργικής γης, δηλαδή η οικοπεδοποίηση και οικοδόμησή της** (από μικρά σπίτια μέχρι πολυτελείς βίλες, ανάλογα με τη θέση του καταπατημένου δάσους και την οικονομική δύναμη του καταπατητή).

Ας μην επιχειρήσουν να μας αντικρούσουν με τον ισχυρισμό ότι ο Ν. Ταγαράς δεν κάνει τέτοια πράγματα, γιατί έχουμε έτοιμη την απάντηση από τα έργα και τις ημέρες του. Με το νόμο 4164 άρθρο 7 τροποποιήθηκε το άρθρο 13 του νόμου 3889/2010. Ο νόμος αυτός δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 9 Ιούλη του 2013 και υπογραφόταν μόνο από τον αναπληρωτή υπουργό ΠΕΚΑ Σ. Καλαφάτη και όχι και από τον υπουργό Ι. Μανιάτη (είχε αναλάβει στις 25 Ιούνη του 2013). Ιδού το κείμενο της διάταξης: *«Εκτάσεις που έχουν απολέσει το δασικό τους χαρακτήρα πριν τις 11.6.1975 λόγω επεμβάσεων που έλαβαν χώρα με βάση σχετική διοικητική πράξη, η οποία καλύπτεται από το τεκμήριο νομιμότητας, δεν χαρακτηρίζονται ως δάση ή δασικές εκτάσεις, κατά την διαδικασία του άρθρου 14 και δεν κηρύσσονται αναδασωτέες»*.

Ερχεται τώρα ο Ν. Ταγαράς, σε συνεννόηση με τον Ι. Μανιάτη, και με την παρ. 10 του άρθρου 12 του νομοσχέδιου προσθέτει στη διάταξη αυτή το παρακάτω χωρίς: *«Για τις ως άνω εκτάσεις το δημόσιο **δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας**, στηριζόμενο αποκλειστικά στον προγενέστερο δασικό τους χαρακτήρα»*. Οι εκτάσεις αυτές που αποχαρακτηρίστηκαν με το νόμο 4164, γιατί εκδόθηκαν π.χ. οικοδομικές άδειες, με το νέο χωρίο του Ν. Ταγαρά **περνούν και στην ιδιοκτησία του καταπατητή**! Μένει ακόμη η έκδοση ΠΔ προκειμένου να ενταχθούν στο σχέδιο πόλης των όμορων δήμων και στη συνέχεια να οικοδομηθούν σπίτια και βίλες στα καταπατηθέντα δάση και δασικές εκτάσεις.

Μια τέτοια περίπτωση είναι αυτή του δάσους των 17.600 στρεμμάτων στο Νέο Μαρμαρά Χαλκιδικής, που συνδέεται με την (ν)τροπολογία του πρώην υφυπουργού Οικονομικών Χ. Πάχτα. Η εταιρία του Κ. Στέγγου επιδιώκει να κτίσει 585 πολυτελείς βίλες σ' αυτή την έκταση. Δεν αποκλείουμε να υπάρχουν και άλλες ανάλογες περιπτώσεις.

Αν αφήσουμε τους Ν. Ταγαρά και Ι. Μανιάτη να δρουν έτσι όπως δρουν και δεν τους βάλουμε φρένο, θα συνεχίσουν το καταστροφικό τους έργο, συρρικνώνοντας το δασικό πλούτο. **Η επόμενη κίνηση θα είναι να επιτρέψουν, αρχικά στους δήθεν γεωργούς που ξεχέρσωσαν δάση πριν τις 11 Ιούνη του 1975, να χτίζουν και στη συνέχεια σε όσους συνεχίζουν να ξεχερσώνουν ακόμη και σήμερα**!

Σχετικά με τα ξεχερσώματα πριν ή μετά τις 11 Ιούνη του 1975, που ψηφίστηκε το σύνταγμα, έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

1 Για τα ξεχερσώματα μετά από έκδοση Οικοδομικών Αδειών. Σύμφωνα με το άρθρο 38 παρ.1 του νόμου 998/1979, νομιμοποιούνται οι κατασκευές κτιρίων που έγιναν με την έκδοση οικοδομικής άδειας, στο βαθμό που δημιουργούνταν ανεπίστρεπτη κατάσταση. Τέτοιες περιπτώσεις ήταν ελάχιστες, μία δε απ' αυτές ήταν οι δεξαμενές πετρελαίου της ΠΕΤΡΟΛΑ στην Ελευσίνα. Ομως το ΣτΕ, με εφτά αποφάσεις του, την περίοδο 2002-2009, έκρινε αυτή τη διάταξη αντισυνταγματική!

2 Για τα ξεχερσώματα για δήθεν γεωργική εκμετάλλευση. Η γεωργική εκμετάλλευση είναι πρόσχημα, για ν' ανοίξει ο δρόμος για το ξεπάτωμα του δασικού πλούτου, γιατί με την εφαρμοζόμενη Κοινή Αγροτική Πολιτική από τις αρχές της δεκαετίας του '90 η αγροτική καλλιέργεια έγινε ασύμφορη για τη φτωχή αγροτιά που εγκαταλείπει την παραγωγή και το χωριό. Δημιουργείται έτσι απόθεμα γης ακόμη και στον κάμπο και δεν υπάρχει λόγος να ξεχερσώνονται δάση γενικά για καλλιέργεια ή ειδικά για τη δημιουργία ελαιώνων. Το τελευταίο χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον από τους καταπατητές προκειμένου να νομιμοποιήσουν ξεχερσώματα σε δάση. Σε πολλές περιοχές της χώρας υπάρχουν επιχειρήσεις που πωλούν μεγάλα ελαιόδενδρα φυτεμένα σε βαρέλια!

Νέες επεμβάσεις στα δάση και τις δασικές εκτάσεις

Με τις παραγράφους 6 και 8 του νομοσχέδιου προβλέπονται νέες επεμβάσεις στα δάση και στις δασικές εκτάσεις, σύμφωνα με τα άρθρα 45 έως 61 του νόμου 998/1979. Στον αρχικό νόμο 998 (δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 29.12.1979) προβλέπονταν επεμβάσεις στα δάση και στις δασικές εκτάσεις. Αυτές συνεχώς διευρύνονταν και στο δασοκτόνο νόμο 4280/2014 ενσωματώθηκαν όλες οι επεμβάσεις που είχαν εγκριθεί κατά καιρούς, ενώ εγκρίθηκαν και νέες. Μολονότι ο νόμος αυτός φτιάχτηκε από τη σημερινή πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ, αυτή έκρινε ότι πρέπει να εγκριθεί μια νέα επέμβαση στα δάση και τις δασικές εκτάσεις και συγκεκριμένα η κατασκευή Φυλακών. Με την παρ. 6 του άρθρου 12 επιτρέπεται η κατασκευή Σωφρονιστικών Καταστημάτων σε δάση. Φαίνεται ότι το υπουργείο Δικαιοσύνης έχει στα σκαριά την κατασκευή κάποιας φυλακής μέσα σε δάσος. Ποιο δάσος επέλεξαν άραγε και για ποιο λόγο;

Με την παράγραφο 7 του άρθρου 52 του νόμου 4280/2014 προβλέπεται η νομιμοποίηση μιας σειράς παράνομων κατασκευών, όπως κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων, πτηνοτροφείων, μελισσοκομείων, εκτροφείων θηραμάτων, υδατοκαλλιεργειών, εκτροφείων ή άλλων συναφών κτηνοτροφικών μονάδων, που κατασκευάστηκαν σε δάση και δασικές εκτάσεις. Δίνεται η δυνατότητα στους καπιταλιστές αυτών των μονάδων να τις νομιμοποιήσουν μέσα σε τρία χρόνια, δηλαδή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

Γενικεύονται οι άρσεις αποφάσεων αναδάσωσης

Με την παράγραφο 3 του άρθρου 12 του νομοσχεδίου γενικεύονται οι άρσεις αναδασώσεων. Η νέα διάταξη τροποποιεί την παράγραφο 2 του άρθρου 44 του νόμου 998/1979, η οποία προέβλεπε τα εξής:

*«Επιτρέπεται δι' ομοίας ως άνω αποφάσεως η άρσις της αναδασώσεως δημοσίας εκτάσεως, η οποία **δεν απετέλει δάσος ή δασικήν έκτασιν**, εφόσον μετά την πάροδον πενταετίας από της κηρύξεως αυτής αποδεικνύεται το ανέφικτον της πραγματοποιήσεως της αναδασώσεως»*.

Οπως βλέπουμε, η τροποποιούμενη διάταξη δεν αφορούσε δάση και δασικές εκτάσεις που είχαν καταστραφεί και για τις οποίες εκδίδονταν αποφάσεις αναδάσωσης, οι οποίες έπρεπε να υλοποιηθούν εντός πενταετίας το πολύ και αν περνούσε άπραγος αυτός ο χρόνος αιρόταν η απόφαση αναδάσωσης. Αφορούσε δημόσιες εκτάσεις που **δεν ήταν δάση ή δασικές**.

Με τη νέα διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 12 του νομοσχεδίου γενικεύεται η άρση της απόφασης αναδάσωσης, μετά την πάροδο της πενταετίας, και αφορά πια και τα δάση, δημόσια και ιδιωτικά. Η διάταξη προβλέπει: *«Επιτρέπεται δι' ομοίας ως άνω αποφάσεως η άρσις αναδασώσεως εκτάσεως, εφόσον με την πάροδο πενταετίας από της κηρύξεως αυτής αποδεικνύεται το ανέφικτο της πραγματοποιήσεως της αναδασώσεως»*.

Από την προσεκτική ανάγνωση των δύο διατάξεων, της παλιάς και της νέας, φαίνεται καθαρά ότι αυτό που επιχειρείται να νομοθετηθεί τώρα αφορά δάση και δασικές εκτάσεις, δημόσια και ιδιωτικά. Αυτό όμως **αντίκειται ευθέως στα άρθρα 24 και 117 του ισχύοντος αστικού συντάγματος και επομένως η διάταξη είναι παράνομη**.

Δασικοί χάρτες – καρικατούρα

Η παράγραφος 9 του άρθρου 12 του νομοσχέδιου είναι επίσης μια σοβαρή διάταξη που τροποποιεί την παράγραφο 1 του άρθρου 20 του αντιδασικού νόμου 3889/2010 και αφορά την τροποποίηση δασικών χαρτών.

Πολλές φορές στο παρελθόν έχουμε γράψει ότι οι δασικοί χάρτες είναι καρικατούρα. Θυμίζουμε επιγραμματικά τον πυρήνα των αναλύσεών μας. Πρώτον, με μια σειρά αντιδασικών νόμων και εγκυκλίων αποχαρακτηρίζονται σημαντικά τμήματα του δασικού πλούτου, π.χ. τα φρύγανα και οι άβατες κλιτύες των ορέων, παρά το γεγονός ότι με βάση την απόφαση 32/2013 του ΣτΕ τα φρύγανα και οι άβατες κλιτύες των ορέων ανήκουν στις δασικές εκτάσεις. Ακόμη, οι δασικοί χάρτες συντάσσονται με βάση τον αντιδασικό νόμο 3208/2003 και την αντιδασική απόφαση του πρώην υφυπουργού ΠΕΚΑ Αθ. Μωραΐτη. Δεύτερον, με μια σειρά νόμους, όπως ο 3889/2010 και ο 4164/2013, με το οργανόγραμμα του ΥΠΕΚΑ του 2014, που απέκοψε τη Διεύθυνση Δασικών Χαρτών από τη Γενική Διεύθυνση Δασών, και με διάφορες αντιδασικές διατάξεις που βρίσκονται διάσπαρτες σε διάφορους νόμους, η σύνταξη, ο έλεγχος και η κύρωση των δασικών χαρτών πέρασε στα χέρια της εταιρίας ΕΚΧΑ ΑΕ (Εθνικό Κτηματολόγιο και Χαρτογράφηση), που έχει πλούσιο έργο αντιδασικής δράσης.

Παρολαυτά, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ θέλει να έχει τον τελευταίο λόγο και να βάζει την τελευταία πινελιά στους δασικούς χάρτες και μετά την οριστική κύρωσή τους. Γι' αυτό τροποποιεί την παρ. 1 του άρθρου 20 του νόμου 3889/2010. Ιδού η παρ. 9 του άρθρου 12 του νομοσχεδίου: *«Επίσης επιτρέπεται η αναμόρφωση του δασικού χάρτη **με την διαγραφή εκτάσεων** οι οποίες συνεπείᾳ πράξεων αρμοδίων οργάνων δεν υπάγονται ή θα πάψουν να υπάγονται στη δασική νομοθεσία και των εκτάσεων που εσφαλμένα αποτυπώθηκαν και συμπεριλήφθηκαν σε αυτόν κατά την κατάρτισή του»*.

Εχει το δικαίωμα, λοιπόν, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ να παρεμβαίνει ακόμη και στους δασικούς χάρτες – καρικατούρα, αν θελήσει να βγάλει εκτός δασικής προστασίας εκτάσεις που διεκδικεί το μεγάλο κεφάλαιο. Για στάχτη στα μάτια και για ξεκάρφωμα βάζει και τη διάταξη, ότι οι παρεμβάσεις αυτές θα ελεγχθούν σύμφωνα με τα άρθρα 13 έως 19 του νόμου 3889/2010.

Είναι αυτοί πανεπιστημιακοί δάσκαλοι;

Σαν μπακάληδες και όχι σαν πανεπιστημιακοί δάσκαλοι λειτουργούν οι πρυτάνεις των Πανεπιστημίων, ζητώντας από τον υπουργό Παιδείας το δικαίωμα να συναποφασίζουν, μαζί με την ΑΔΙΠ και το υπουργείο, τον αριθμό των εισαγόμενων φοιτητών. Κοντολογίς, ζητούν να βγάζουν τα ψαλίδια και να κόβουν και να ράβουν τον αριθμό των φοιτητών, σύμφωνα με τις δυνατότητες των ιδρυμάτων, οι οποίες, όπως γνωρίζουμε, ήταν και είναι πάντοτε περιορισμένες στον καπιταλισμό και σήμερα ιδιαίτερα ελάχιστες.

Τι θα έπρεπε να ζητήσουν οι πρυτάνεις, αν όντως τιμούσαν το ρόλο τους ως πανεπιστημιακοί δάσκαλοι; Πρώτον, ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστημιακά ιδρύματα για όσους νέους θέλουν να πραγματοποιήσουν το όνειρό τους να σπουδάσουν, ανεξάρτητα από το επάγγελμα που θα ακολουθήσουν (ή θα αναγκαστούν να ακολουθήσουν) στη ζωή, ξεκινώντας από την αρχή ότι η μόρφωση είναι αναφαίρετο δικαίωμα και όχι διακύβευμα υπό την αίρεση των ταξικών κριτηρίων. Ελεύθερη πρόσβαση γιατί γνωρίζουν ότι τα παιδιά των εχόντων και κατεχόντων τελικά σπουδάζουν είτε εδώ στα ιδιωτικά κολλέγια, που συμβάλλονται με Πανεπιστήμια του εξωτερικού, και βγαίνουν στην αγορά εργασίας με πτυχία, που το αστικό κράτος φρόντισε να τα κάνει ισότιμα με αυτά των ελληνικών δημόσιων Πανεπιστήμιων, είτε σε Πανεπιστήμια του εξωτερικού. Ελεύθερη πρόσβαση γιατί η γνώση, ακόμη και αυτή που προσφέρεται στο πλαίσιο του αστικού συστήματος, είναι δύναμη, συμβάλλει στη διαμόρφωση της προσωπικότητας. Ελεύθερη πρόσβαση, γιατί αυτό το αίτημα είναι σε σύζευξη με τον ιστορικά διαμορφωμένο πόθο της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

Δεύτερον, γενναία αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες των ιδρυμάτων και όχι διαιώνιση και ανακύκλωση της μιζέριας.

Κι αν όντως ένιωθαν ότι είναι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι και όχι συμμαχία «προθύμων» με την κυβερνητική πολιτική, δε θα κλαψούριζαν, αλλά θα στέκονταν αποφασιστικά στο πλάι αυτών που αγωνίζονται για το δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Επειδή, όμως, δεν είναι τίποτε από αυτά που θα έπρεπε να είναι (ο θεσμικός ρόλος της πανεπιστημιακής κάστας στο πλαίσιο του αστικού συστήματος εξουσίας είναι δεδομένος), αποφασίζουν και πράττουν εις τρόπον ώστε να μη δημιουργούν σοβαρά προσκόμματα στην άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής μέσα στο Πανεπιστήμιο, όταν δεν τη διευκολύνουν και δεν την εφαρμόζουν με χέρια και πόδια.

Ετσι, στην 77η Σύνοδο των πρυτάνεων, τα ΜΑΤ υποδέχθηκαν και πάλι τους φοιτητές. Στον δε εκπρόσωπο των διοικητικών υπάλληλων, μετά βίας δόθηκε η δυνατότητα να αρθρώσει λίγες λέξεις.

Σ' αυτή τη Σύνοδο, οι πρυτάνεις, «έκλαψαν» για μια ακόμη φορά για την έλλειψη των διοικητικών υπάλληλων, χαρακτηρίζοντας το μέτρο της διαθεσιμότητας «παράλογο, αναίτιο και αναποτελεσματικό». Και ζήτησαν «την άμεση ανάκληση όλων των σχετικών υπουργικών αποφάσεων», τη στιγμή που και αυτοί ήταν στη συμπαιγνία εκείνων που έμπηξαν πισώπλατα το μαχαίρι στους διοικητικούς υπάλληλους στην κορύφωση της ηρωικής απεργίας τους.

Η Σύνοδος ζήτησε από την Πολιτεία «να αυξήσει τις δαπάνες φοιτητικής μέριμνας που χρησιμοποιούνται για τη δωρεάν σίτιση και στέγαση των φοιτητών», όταν σε κάθε περίπτωση στέκεται εχθρικά απέναντι στους δίκαιους αγώνες των φοιτητών, τους οποίους αντιμετωπίζει με τη βοήθεια των ορδών των δυνάμεων καταστολής, όταν αποδέχεται τη δημιουργία οργανισμών και εσωτερικών κανονισμών σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο Διαμαντοπούλου, όταν δέχεται να διαγραφούν οι «αιώνιοι φοιτητές», όταν προσκυνά την «αξιολόγηση» των ιδρυμάτων με τους όρους της αγοράς.

Ζήτησε επίσης να γίνει «νομοθετική ρύθμιση η οποία θα επιτρέπει στα Πανεπιστήμια να μεταφέρουν συγκεκριμένους πόρους του Τακτικού Προϋπολογισμού στις Εταιρείες Διαχείρισης και Αξιοποίησης Περιουσίας των Ιδρυμάτων, οι οποίες θα έχουν την ευθύνη της διαδικασίας της σύναψης των συμβάσεων για την καθαριότητα, τη φύλαξη και τη συντήρηση των εγκαταστάσεων των Πανεπιστημίων». Κοντολογίς, η Σύνοδος στηρίζει το απάνθρωπο και εργατοκτόνο καθεστώς των εργολαβιών στην καθαριότητα, τη φύλαξη και συντήρηση των εγκαταστάσεων των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, που έχει πετάξει έξω από τα Πανεπιστήμια το μόνιμο προσωπικό και έχει δημιουργήσει εξαθλιωμένους εργαζόμενους με εργασιακές σχέσεις γαλέρας.

Οι πρυτάνεις δήλωσαν ότι «η μείωση του Τακτικού Προϋπολογισμού (ΤΠ) πλέον του 40% στην περίοδο 2010-14 και η περαιτέρω μείωση για το 2015 δημιουργούν συνθήκες ασφυξίας στη λειτουργία των Ιδρυμάτων. Οι προϋπολογισμοί αυτοί δεν επαρκούν για το 2015 και, επομένως, δεν μπορούν να εκτελεστούν αν δεν υπάρξουν σημαντικοί πρόσθετοι πόροι για τα Πανεπιστήμια». Οι διαμαρτυρίες τους, όμως, είναι ανέξοδες, αφού περιορίζονται μόνο στα λόγια και όχι στα έργα. Για τους πρυτάνεις το «ανοιχτό» Πανεπιστήμιο, με κάθε μέσο και κόστος είναι θέσφατο, ενώ συκοφαντούν και επιτίθενται στις φοιτητικές καταλήψεις, τις δυναμικές φοιτητικές ενέργειες και τις απεργίες των διοικητικών. Διευκολύνουν έτσι τη συγκυβέρνηση στο έργο της, του ευτελισμού του δημόσιου Πανεπιστήμιου.

Ο αγώνας απαιτεί πράξεις και όχι λόγια του αέρα

Την εβδομάδα που διανύσαμε οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ ήταν σε κινητοποιήσεις, επειδή ήγγικεν η ώρα της πικρής αλήθειας, με τις απολύσεις να επικρέμονται ως δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα κεφάλια τους.

Την προηγούμενη Τετάρτη 10/12, στο πλαίσιο των κινητοποιήσεών τους, πραγματοποιήθηκε αποκλεισμός του κεντρικού κτιρίου του ΕΚΠΑ και μπλοκάρισμα της λειτουργίας του και πραγματοποιήθηκε γενική συνέλευση, στην αρχή της οποίας παρέστησαν και οι πρυτανικές αρχές.

Ο Φορτσάκης, μετά το σάλο και τη γενική κατακραυγή που ξεσήκωσε με τα λόγια και τις πράξεις του, προσπαθεί τώρα υποκριτικά να μαζέψει τα «ασυμμάζευτα». Πέρα από την προσπάθεια ρετουσαρίσματος του στραπατσαρισμένου προφίλ του πρύτανη των ΜΑΤ, όμως, υπάρχει ο κίνδυνος οι πρυτανικές αρχές να παίξουν νέο υπονομευτικό ρόλο στον αγώνα που δίνουν τώρα οι διοικητικοί υπάλληλοι. Οι οποίοι, όμως, ως φαίνεται «δεν μάσησαν».

Στην ανακοίνωση που εξέδωσε ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού Πανεπιστήμιου Αθηνών τονίζονται, μεταξύ άλλων τα εξής:

«Συνοπτικά, από τη συνάντηση προέκυψε ότι οι Πρυτανικές αρχές δε θεωρούν δεδομένη μια καλή εξέλιξη στη διαδικασία της διαθεσιμότητας/απολύσεων, ούτε δεσμεύονται για την επίλυση του προβλήματος. Δε θα μπορούσαν άλλωστε, δεδομένου ότι πρόκειται για πολιτικό ζήτημα που άπτεται των μνημονιακών δεσμεύσεων.

Ωστόσο, και πέραν των εκδηλώσεων "έντονης συλλογικής διαμαρτυρίας" που μπορεί να βοηθάνε στην αλλαγή προφίλ των πρυτανικών αρχών μετά την [προσωρινή;] απόσυρση των ΜΑΤ..., αλλά επί της ουσίας

δεν αναδεικνύουν την έλλειψη **399 εργαζόμενων, ΟΣΟ ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ "ΚΑΝΟΝΙΚΑ"**:

- **Οι Πρυτανικές αρχές θα μπορούσαν να πιέσουν** για την επιστροφή των διαθέσιμων κλείνοντας το Ιδρυμα. Δεν το έχουν κάνει ως σήμερα.

- **Οι Πρυτανικές αρχές θα μπορούσαν να πιέσουν**, όπως άλλωστε είχαν γραπτώς υπονοήσει, με τη μη υλοποίηση των μετεγγραφών λόγω έλλειψης προσωπικού. Οι μετεγγραφές όμως έχουν ήδη ολοκληρωθεί στα περισσότερα Τμήματα, με την απλήρωτη εργασία πέραν του ωραρίου των εργαζομένων.

- **Οι Πρυτανικές αρχές**, τέως και νυν, και τα πρόσωπα που τις αποτελούν σήμερα ως μέλη της Συγκλήτου μέχρι το Σεπτέμβρη του 2014, **θα μπορούσαν να πιέσουν** αναδεικνύοντας το πρόβλημα έλλειψης προσωπικού. Αντί αυτού:

Α. Από τη λήξη της απεργίας μας και μετά, οι διαθέσιμοι καλούνταν σταθερά να "βάζουν πλάτη" για τη λειτουργία των υπηρεσιών, στο πλαίσιο των "δεσμεύσεων" του Υπουργείου Παιδείας για την επιστροφή τους.

Β. Η πρακτική που ακολούθησαν ήταν η εντατικοποίηση της δουλειάς των εναπομεινάντων εργαζομένων με την ανάληψη από μέρους τους και των αντικειμένων που κάλυπταν οι διαθέσιμοι συνάδελφοι... Οι μη διαθέσιμοι καλούνται να δουλεύουν ο καθένας για άλλον έναν που λείπει. Με τις απολύσεις συμβασιούχων, που στηρίζουν σημαντικά τις υπηρεσίες, η εντατικοποίηση θα ενταθεί και η ποιότητα των υπηρεσιών θα υποβαθμιστεί περαιτέρω.

Γ. Το μόνο αίτημα που έθεσαν με σαφήνεια οι νυν πρυτανικές αρχές ήταν η επιστροφή 20 υπαλλήλων του Ιδρύματος που είναι αποσπασμένοι σε άλλες υπηρεσίες του δημοσίου...

Είναι προφανές ότι 20 άτομα δε θα μπορούσαν να υποκαταστήσουν 399 διαθέσιμους.

Σήμερα δηλώνουν ότι η τρέχουσα κινητικότητα δεν αναμένεται να ολοκληρωθεί πριν το Μάρτιο του 2015. Επί 15 μήνες δηλαδή, το Ιδρυμα θα εμφανίζεται να λειτουργεί -όπως λειτουργεί...- παρά τη διαθεσιμότητα. **Υπάρχει περίπτωση να αναγνωρίσει η κυβέρνηση και οι αρμόδιοι υπουργοί το πρόβλημα όσο συνεχίζεται η καλλιέργεια της εντύπωσης ότι όλα βαίνουν καλώς με 399 εργαζόμενους μείον;**

Ας είμαστε ειλικρινείς και ξεκάθαροι: **Οσο η Διοίκηση φροντίζει να δείχνει κάθε μέρα ότι το ΕΚΠΑ μπορεί και χωρίς τους διαθέσιμους, καμιά πίεση δεν ασκεί σε κανέναν**. Παρά μόνο στους εναπομείναντες εργαζόμενους.

Ας μην ξεχνάμε κάποια δεδομένα: Η Διοίκηση ενός Ιδρύματος, πόσο μάλλον μετά την εφαρμογή του 4009, έχει άλλους στόχους και συμφέροντα από αυτά των εργαζομένων, διαθέσιμων και μη. **Στο βαθμό όμως που δηλώνει ότι δε θέλει απολύσεις, οφείλει να αποδεικνύει εμπράκτως την πίεση που λέει ότι ασκεί στην κατεύθυνση της ακύρωσής τους.**

Οσο η Διοίκηση πασχίζει να αποδεικνύει εμπράκτως κάθε μέρα ότι το Ιδρυμα λειτουργεί μια χαρά χωρίς τους διαθέσιμους εργαζόμενούς του, ανακοινώσεις που δεν υλοποιούνται (π.χ. μετεγγραφές) και θεαματικές κινήσεις ανάδειξης του προβλήματος ακυρώνονται στην πράξη.

Η Διοίκηση του ΕΚΠΑ έχει να επιδείξει λοκ-άουτ σε κινητοποιήσεις και εξοβελισμό συνδικαλιστικών διαδικασιών από το κεντρικό κτήριο, αμφισβήτηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων εργαζομένων και φοιτητών και των συλλογικών τους οργάνων, διεξαγωγή των συνεδριάσεων της Συγκλήτου εν μέσω ΜΑΤ και αστυνομοκρατίας, κ.α.

Οσο για τους πρυτάνεις συνολικότερα; Την Παρασκευή, 12/12, στη Σύνοδό τους, υποδέχθηκαν τους εργαζόμενους με τα ΜΑΤ. Ακόμα και ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, είχε δικαίωμα να απευθύνει ένα σύντομο χαιρετισμό, τόσο σύντομο που δεν πρόλαβε καν να εκθέσει τα ζητήματα, καθώς τον έκοβε συνέχεια ο Προεδρεύων της Συνόδου... Ας μη συζητάμε για την αντιμετώπιση που η Σύνοδος επιφύλαξε στους φοιτητές...

Εμείς, δεν μπορούμε να περιμένουμε Πρυτάνεις και Διοικήσεις. Ούτε μπορούμε να τους αναθέσουμε την επίλυση του προβλήματος. Ολα τα όπλα βρίσκονται στα χέρια μας. Το μόνο που μένει είναι να τα χρησιμοποιήσουμε».

Τρομοκρατία για να προχωρήσει η αξιολόγηση

Οι προ-αξιολογικές διαδικασίες (υποβολή portfolio και συναντήσεις με διευθυντές εκπαίδευσης και σχολικούς συμβούλους) των διευθυντών των σχολείων, των προϊστάμενων των ολιγοθέσιων σχολείων και των νηπιαγωγείων ολοκληρώθηκαν (η σχετική προθεσμία έληγε στις 15 του Δεκέμβρη) μετά δυσκολίας, παρά την πρεμούρα του υπουργείου Παιδείας και τις διαδώσεις ότι η συντριπτική πλειοψηφία υποτάχθηκε στις επιταγές του.

Επίσημα στοιχεία από τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες δεν έχουμε ως τώρα, όμως, οι διαρροές με τρομοκρατικό περιεχόμενο προς τους διευθυντές και προϊστάμενους σχολείων και νηπιαγωγείων που δεν πειθάρχησαν, το ακριβώς αντίθετο δείχνουν. Στη μάχη αυτή ηγήθηκαν κυρίως οι προϊστάμενοι/νες των νηπιαγωγείων, καθώς λόγω της θέσης τους και του τρόπου επιλογής τους ως τώρα δεν έχουν καλλιεργήσει κουλτούρα «στελέχους».

Σύμφωνα με τις διαρροές αυτές στην ιστοσελίδα esos.gr, η οποία είθισται να λειτουργεί περίπου ως γραφείο Τύπου του υπουργείου Παιδείας, το υπουργείο προτίθεται να τιμωρήσει τους διευθυντές αυτούς είτε με τον αποκλεισμό τους από τις επόμενες κρίσεις, είτε με την υποχρεωτική αξιολόγησή τους με τον εκ προοιμίου χαρακτηρισμό του «ανεπαρκούς». Σύμφωνα με τις ίδιες αυτές διαρροές εξετάζεται επίσης το ενδεχόμενο να ανοίξει ξανά το σύστημα για τους διευθυντές και προϊστάμενους που δεν υπέβαλαν portfolio για να το πράξουν.

Κατά τη γνώμη μας, το υπουργείο θα προχωρήσει στην τελευταία ρύθμιση και οι προηγούμενες «σκέψεις» απλά λειτουργούν τρομοκρατικά για να σπρώξουν τους διευθυντές να κάνουν τώρα το βήμα που αρνήθηκαν να κάνουν πριν.

Τα νέα δεν είναι ευνοϊκά για τον Λοβέρδο και τους παρατρεχάμενους και από τη συνέχιση των διαδικασιών αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων. Πολλοί σύλλογοι διδασκόντων σε όλη τη χώρα έχουν πάρει αποφάσεις και αρνούνται να «κρεμάσουν» στο Παρατηρητήριο της ΑΕΕ προγραμματισμούς και σχέδια δράσης, ενώ πολλοί εκπαιδευτικοί δηλώνουν συμμετοχή στην απεργία-αποχή από κάθε αξιολογική διαδικασία.

Μικροπολιτική σπέκουλα και οικονομική ουσία

Πολιτική σπέκουλα και οικονομική τρομοκρατία είναι τα μέσα με τα οποία επιχειρεί ο Σαμαράς, χρησιμοποιώντας κάθε πρόσφορο μέσο, να ανακόψει την επέλαση του ΣΥΡΙΖΑ προς την εξουσία. Γι' αυτό το σκοπό επιστρατεύτηκαν όλοι όσοι χρωστούν κάποια χάρη στον Σαμαρά (ή απλώς δε γουστάρουν τον ΣΥΡΙΖΑ), από τον Γιούνκερ και τον Μοσκοβισί μέχρι τον Στουρνάρα. Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να αντεπιτεθεί επιστρατεύοντας ακόμη και τον Προβόπουλο, τον οποίο μέχρι χτες έβριζε, αλλά το μεγάλο όπλο του είναι η λύσσα των αντιπάλων του, η οποία εξοργίζει πολύ κόσμο. Αλλο, όμως, τα συναισθήματα και άλλο ο φόβος, ο οποίος μπορεί να «δέσει» στο κυβερνητικό άρμα συντηρητικά κοινωνικά στρώματα.

Πίσω από τον πολιτικό σκυλοκαυγά, όμως, κρύβεται και μια οικονομική ουσία, την οποία δεν πρέπει να παραβλέψουμε. Αυτή η οικονομική ουσία αποκαλύπτει και τη στρατηγική ταύτιση των δύο αντιμαχόμενων πλευρών. Σαμαράς και Τσίπρας ορκίζονται εξίσου στην καπιταλιστική τάξη πραγμάτων και την ευρωενωσίτικη νομιμότητα. Κάθε πλευρά προβάλλει τον εαυτό της ως τον πιο ικανό διαχειριστή του ίδιου συστήματος και κατηγορεί για ανικανότητα και τυχοδιωκτισμό την άλλη. Αυτό σημαίνει πως για το λαό το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο όποια από τις δυο πλευρές κι αν επικρατήσει.

Ο Στουρνάρας χρωστούσε χάρη στον Σαμαρά που τον έκανε πρώτα υπουργό και μετά διοικητή της ΤτΕ, ενώ μέχρι τότε ήταν ένας δευτεροκλασάτος τραπεζίτης, το άστρο του οποίου άνθιζε μόνο όταν κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και όταν του ζητήθηκε να βοηθήσει έκανε την τρομο-οικονομική παρέμβασή του, ξεπερνώντας τα εσκαμμένα (αυτά που ορίζει ο θεσμικός του ρόλος). Η πλάκα είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αντέδρασε με σύνδρομο... Ραν-Ταν-Πλαν. Του πήρε σχεδόν ένα 24ωρο για να συνειδητοποιήσει πόση ζημιά του έκανε ο Στουρνάρας και ν' απαντήσει σκληρά. Η πρώτη αντίδρασή του ήταν μαλακή σαν βούτυρο, προφανώς γιατί δεν ήθελε να χαλάσει τις σχέσεις που μόλις πρόσφατα είχε αποκαταστήσει με τον Στουρνάρα, επικυρώνοντας θεαματικά την τοποθέτησή του στην ΤτΕ, την οποία αρχικά αρνούνταν (πρώτα επισκέφτηκαν τον Στουρνάρα οι οικονομολόγοι του ΣΥΡΙΖΑ και μετά ο Στουρνάρας επισκέφτηκε τον Τσίπρα στην Κουμουνδούρου). Η πρώτη ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ έλεγε ότι *«προφανώς ο κ. Στουρνάρας, έχοντας την ευθύνη του διοικητή της Τραπέζης της Ελλάδος, όταν προβαίνει σε τέτοιου είδους δηλώσεις, έχει στο νου του τις κινήσεις και τους σχεδιασμούς του Πρωθυπουργού».* Ούτε καταγγελίες, ούτε απειλές ότι θα ζητήσει την παραίτησή του, ούτε τηλεφωνήματα στον Ντράγκι και τον Σουλτς. Αυτά έγιναν την επομένη, όταν κατάλαβαν ότι ο Στουρνάρας τους έπιασε στον ύπνο και τους την έφερε μπαμπέσικα.

Γι' αυτό και αντέδρασαν σαν απατημένες ερωμένες. Και τα 'καναν ακόμη χειρότερα, όταν επιστράτευσαν τον Προβόπουλο σαν αντίβαρο στον Στουρνάρα. Ο Προβόπουλος, που είδε τον Στουρνάρα να του αρπάζει τη θέση, κάνοντάς τα πλακάκια με τον Σαμαρά και που καλοβλέπει μια επάνοδό του στη διοίκηση της ΤτΕ, δεν είχε κανένα πρόβλημα να συναντηθεί με τον Τσίπρα στη Βουλή και να παίξει το παιχνίδι του ΣΥΡΙΖΑ. Προφανώς ζήτησε και την άδεια των επικεφαλής των λεγόμενων συστημικών τραπεζών, στους οποίους γενικά δεν άρεσε το παιχνίδι του Στουρνάρα (πολύ πρόσφατα ο Σάλλας είχε δηλώσει πως δεν αισθάνεται καμιά ανησυχία από την προοπτική μιας κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ).

Ποιος είναι ο Προβόπουλος, τον οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ εμφάνισε ως πρότυπο κεντρικού τραπεζίτη; Ο άνθρωπος που έχει συνυπογράψει τις αποικιακού τύπου δανειακές συμβάσεις και στήριξε όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις (Παπανδρέου, Παπαδήμου, Σαμαρά), ο παράγοντας που όλ' αυτά τα χρόνια όχι μόνο ωραιοποιούσε τα μνημόνια και τους αντιλαϊκούς-αντεργατικούς εφαρμοστικούς νόμους, κλήθηκε για να μεταφέρει στον Τσίπρα την εμπειρία του, διότι -όπως αναφέρει non paper του ΣΥΡΙΖΑ- *«η ΤτΕ χειρίστηκε το 2012 αντικειμενικές δυσκολίες με επιτυχία»* και *«η εμπειρία του κου Προβόπουλου για την αντιμετώπιση αντικειμενικών κινδύνων ή και τεχνητών δυσκολιών από μεταφορά κεφαλαίων έξω από το χρηματοπιστωτικό σύστημα, είναι ιδιαίτερα χρήσιμη».* Γι' αυτό και *«η συζήτηση ήταν ουσιαστική και εποικοδομητική».* Και βέβαια, δε δυσκολεύτηκαν καθόλου οι δημοσιογράφοι των αστικών ΜΜΕ να βρουν πρόσφατες δηλώσεις κορυφαίων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, που μπινελίκωναν τον Προβόπουλο ως «πλασιέ των τραπεζών», που «όχι μόνο δε διέσωσε τίποτα, αλλά οι τραπεζίτες έφαγαν το καταπέτασμα»! Για τέτοια πολιτική αξιοπιστία μιλάμε.

Η κίνηση αυτή, εκτός από μια κίνηση εξισορρόπησης στη σκακιέρα του μικροπολιτικού ανταγωνισμού, αποτελεί και μια άκρως συμβολική κίνηση. Οταν ο Προβόπουλος αναγορεύεται σε υπόδειγμα κεντρικού τραπεζίτη και καλείται για να συμβουλέψει τον Τσίπρα, ο ΣΥΡΙΖΑ διαμηνύει ότι δεν έχει σκοπό να κινηθεί έξω από το ευρύτερο μνημονιακό πλαίσιο, δεν έχει σκοπό να προκαλέσει «πολιτικό γεγονός» στην ΕΕ.

Ανάλογου περιεχομένου ήταν και οι υπόλοιπες κινήσεις που έγιναν. Ο Γιούνκερ είπε ότι δε θα ήθελε να δει «ακραίους» στην ελληνική κυβέρνηση, ο ΣΥΡΙΖΑ έσπευσε να τον εγκαλέσει με ερώτηση του Παπαδημούλη και η λουξεμβουργέζικη αλεπού δεν είχε κανένα πρόβλημα να πει πως... εννοούσε τη Χρυσή Αυγή, όχι τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο Μοσκοβισί ήρθε στην Αθήνα και την πρώτη μέρα δήλωσε ότι υπάρχει ξανά κίνδυνος Grexit, ενώ την επόμενη τα μάζεψε δηλώνοντας ότι τέτοιος κίνδυνος δεν υπάρχει. Ο ΣΥΡΙΖΑ από τη μεριά του ανακοίνωσε ότι ο Τσίπρας τηλεφώνησε στον Σουλτς και κανόνισαν να συναντηθούν (!), ενώ ο Παπαδημούλης φώναξε στο ευρωκοινοβούλιο τον Ολι Ρεν, συνεννοημένος προφανώς μαζί του, για να πει καλά λόγια για τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα: *«Δεν έχω καμία διάθεση παρέμβασης στην εσωτερική σας πολιτική και στα εσωτερικά πολιτικά σας πράγματα, όμως καταλαβαίνω ότι και ο ΣΥΡΙΖΑ και ο κύριος Τσίπρας είναι δεσμευμένοι ως προς τη συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωζώνη. Αυτό νομίζω ότι μετράει και αυτό είναι το βασικό στοιχείο»*! Το μόνο που δεν ανέκραξαν οι προπαγανδιστές της Κουμουνδούρου είναι πως «και ο Ολι Ρεν ψηφίζει ΣΥΡΙΖΑ». Ο δήμιος του ελληνικού λαού (και όχι μόνο)...

Ο Σαμαράς παίζει το χαρτί «ο ΣΥΡΙΖΑ θα μας βγάλει από το ευρώ» και ο ΣΥΡΙΖΑ απαντά «δε θα διακινδυνέψω την ένταξη της Ελλάδας στο ευρώ». Κάπως έτσι θα κυλήσουν οι επόμενες μέρες, και η προεκλογική περίοδος, αν τελικά προκύψουν εκλογές. Αυτό περικλείει οικονομική ουσία, βέβαια. Προδιαγράφει συνέχιση της ίδιας πολιτικής, τις βασικές συντεταγμένες της οποίας περιέγραψε με σαφήνεια και νηφαλιότητα ο Χαρδούβελης, σε συνέντευξή του στη «Ναυτεμπορική», η οποία δεν σχολιάστηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί ο Χαρδούβελης δεν πέρασε σε αντι-ΣΥΡΙΖΑ επίθεση.

Το πρώτο που τόνισε ο Χαρδούβελης είναι πως η διαπραγμάτευση με την τρόικα είναι έτοιμη να κλείσει στα τέλη Γενάρη και πως αν δεν κλείσει θα υπάρξει «σημαντικό χρηματοδοτικό έλλειμμα», το οποίο «είναι διαχειρίσιμο έως τον Φεβρουάριο, αλλά όχι τόσο εύκολα στη συνέχεια διότι από τον Μάρτιο οι ανάγκες διογκώνονται». Το συμπέρασμα που κατέληξε είναι τετράγωνο: «Κατά συνέπεια η εξεύρεση πόρων μέσω των εταίρων ή των αγορών με μια αναγκαστικά συνετή οικονομική πολιτική μού φαίνεται ως η μόνη διέξοδος».

Το δεύτερο ζήτημα που έθεσε είναι αυτό της περιβόητης ρευστότητας των τραπεζών: «Θυμίζω ότι το τραπεζικό σύστημα χορηγεί περίπου 45 δισ. ευρώ δανείων παραπάνω από τις καταθέσεις που έχει. Το χάσμα αυτό το αναπληρώνει η ΕΚΤ με δικά της δάνεια προς το τραπεζικό μας σύστημα. Χωρίς αυτά τα δάνεια, αλλά και τα υπόλοιπα εργαλεία που έχει θέσει η ΕΚΤ στη διάθεση των τραπεζών των χωρών-μελών της Ευρωζώνης τους τελευταίους μήνες, οι εγχώριες τράπεζες θα αναγκαστούν να μειώσουν τις χορηγήσεις τους και μάλιστα απότομα, αντιστρέφοντας τη σταθεροποίηση και σταδιακή ανάπτυξη που ξεκίνησε από το δεύτερο τρίμηνο του 2014. Κατά συνέπεια, η συμπεριφορά της ΕΚΤ αποτελεί κλειδί για την οικονομική μας πορεία το 2015, ίσως το σημαντικότερο». Το συμπέρασμά του ήταν και πάλι τετράγωνο: «Πιστεύω ότι η κατανόηση των παραπάνω από όλο το φάσμα του πολιτικού συστήματος, από μόνη της, θα αποκλείσει οποιαδήποτε διάθεση για πολιτικο-οικονομικούς λεονταρισμούς ή μονομερείς ενέργειες».

Κατόπιν αυτών, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ άφησε ασχολίαστη τη συνέντευξη Χαρδούβελη. Γιατί αυτός περιέγραψε με τεχνοκρατικούς όρους αυτό που θα κάνει η αυριανή κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, αν δεν εκλεγεί πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Δούρειος ίππος

Ο Μπαλτάκος, ο Καπερνάρος και ένα τσούρμο απόστρατων καραβανάδων, με τις ευλογίες δυο δεσποτάδων (του γνωστού για τις σχέσεις του με τη Χρυσή Αυγή Πειραιώς Σεραφείμ και ενός αγνώστου στο ευρύ κοινό, αλλά γνωστού στους θρησκόληπτους, του Σινά Δαμιανού) προχωρούν στη δημιουργία του Ριζοσπαστικού Εθνικού Συναγερμού (ΡΙΖΕΣ). Η παραπομπή στην προδικτατορική Εθνική Ριζοσπαστική Ενωση (ΕΡΕ) του Καραμανλή είναι προφανής. «Προίκα» του μορφώματος δεν είναι ο Μπαλτάκος και ο Καπερνάρος, αλλά το τσούρμο των απόστρατων, που είναι από όλα τα όπλα και παίζουν ρόλο στην Ενωση Αποστράτων και στο Σύνδεσμο Εθνικής Ενότητας, ενός μορφώματος που δημιουργήθηκε τα τελευταία χρόνια και φιλοδόξησε να παίξει πολιτικό ρόλο, χωρίς να τα καταφέρει.

Μέσω αυτών, ο Μπαλτάκος, σε συνεννόηση με τον Σαμαρά, όπως ο ίδιος έχει αφήσει να διαφανεί, επιδιώκει να επαναφέρει στην κοίτη της «μεγάλης Δεξιάς» ένα κομμάτι της ακροδεξιάς που μοιράστηκε μεταξύ Καμμένου και Χρυσής Αυγής. Αυτές οι κινήσεις, όμως, κρύβουν πάντοτε πολλά απρόοπτα. Γι' αυτό και δεν μπορεί κανείς να πει με σιγουριά πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα. Για παράδειγμα, αν ο Μπαλτάκος οδηγήσει το μόρφωμα σε μια προεκλογική δήθεν συνεργασία με τη ΝΔ (εξασφαλίζοντας θέση στα ψηφοδέλτια σε κάποιους από το τσούρμο), μπορεί να υπάρξει αποσυσπείρωση και το εκλογικό αποτέλεσμα να είναι μια τρύπα στο νερό. Αν το σχήμα κατέβει αυτόνομα και κόψει ένα ισχνό ποσοστό από Καμμένο και Χρυσή Αυγή, κινδυνεύει να γίνει Δούρειος Ιππος για την αυτοδυναμία του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία εξαρτάται από το συνολικό ποσοστό των κομμάτων που θα μείνουν εκτός Βουλής.

Να τον χαίρεται... ο ΣΥΡΙΖΑ

«Το μήνυμα του Παναγιωτάτου (σ.σ. Ανθιμου) σήμερα ήταν ένα σημαντικό μήνυμα ελπίδας. Ενα μήνυμα που συνεχίζει τους αγώνες του Μακαριστού Χριστόδουλου για το όνομα της Μακεδονίας. Ενώπιον λοιπόν και Θεού και λαού απαντώ στον Παναγιώτατο ότι οι Ανεξάρτητοι Ελληνες θα είμαστε η εγγύηση ώστε κανένας Σαμαράς, κανένας Βενιζέλος, **αλλά και κανένας Τσίπρας** να διαπραγματευτεί το όνομα της Μακεδονίας. Η Μακεδονία είναι ελληνική και δεν δεχόμαστε ούτε γεωγραφικό προσδιορισμό. Οι Ανεξάρτητοι Ελληνες συντασσόμαστε με την άποψη του Παναγιωτάτου αλλά και της Εκκλησίας της Ελλάδος. Είναι σαφές πλέον ότι ο ελληνικός λαός απαιτεί εκλογές. Δεν μπορεί να παραδώσουν το όνομα της Μακεδονίας, δίνοντας παράταση ζωής σε μία κυβέρνηση που έχει δώσει ανοικτή εντολή στον κ. Νίμιτς τα Σκόπια να ονομαστούν "Βόρεια Μακεδονία". Ο ελληνικός λαός πλέον σύσσωμος, πρέπει να απαιτήσει εκλογές τώρα. Αυτή η κυβέρνηση παραδίδει τα ιερά και τα όσια της πατρίδας, χωρίς καν να ρωτήσει τον ελληνικό λαό».

Αστραψε και βρόντηξε ο Καμμένος στη Θεσσαλονίκη, όπου μετέβη για να μαζέψει ψηφαλάκια από το ευρύ ακροδεξιό ακροατήριο (είχε προηγηθεί ο Ανθιμος που δήλωσε από άμβωνος, αναφερόμενος στο αγαπημένο θέμα του της ονομασίας της FYROM, ότι «οι ΑΝΕΛ είναι εγγύηση έναντι Σαμαρά, Βενιζέλου και Τσίπρα»). Ας τον χαίρεται ο ΣΥΡΙΖΑ, που τον έχει αναγάγει σε επίσημο συνομιλητή του και αφήνει να εννοηθεί ότι θα μπορούσε ακόμη και εκλογική συνεργασία να κάνει μαζί του, επειδή -όπως λένε συριζικά στελέχη- επιδεικνύει... αντιμνημονιακή σταθερότητα.

Κατά τα άλλα, ο Καμμένος προσφέρει απείρου κάλλους θέαμα, καθώς προσπαθεί να συμμαζέψει την κοινοβουλευτική του ομάδα «αποκαλύπτοντας» σχεδόν σε καθημερινή βάση «απειλές», «πιέσεις» και «εκβιασμούς». Ετσι, μετά την κυρα-Σταυρούλα που δέχτηκε πρόταση εξαγοράς μέσω... facebook, ο ίδιος ο Καμμένος είπε την περασμένη Κυριακή τα εξής ξεκαρδιστικά: «Πιέζουν με κάθε τρόπο, υπάρχουν βουλευτές που τους παίρνει ο Σαμαράς τηλέφωνο. Εννέα φορές πήρε χθες το βράδυ στο τηλέφωνο βουλευτή και στο τέλος ο βουλευτής έκλεισε το τηλέφωνό του γιατί δεν άντεξε πια την πίεση. Βάζουν επιχειρηματίες, απειλούν, δίνουν δώρα, κάνουν τα πάντα».

Δεν ξέρουμε αν θα τον καλέσει τελικά ο εισαγγελέας εφετών που ασχολείται και με τις καταγγελίες της κυρα-Σταυρούλας, αν θα του ζητήσει να κατονομάσει το βουλευτή και στη συνέχεια αν θα ζητήσει από το βουλευτή να επιτρέψει την άρση του τηλεφωνικού του απορρήτου, για να διαπιστωθεί αν του τηλεφώνησε εννιά φορές ο Σαμαράς, αλλά δε χρειάζεται και μεγάλη πολιτική εμπειρία για να αντιληφθεί κανείς ότι αποκλείεται ο Σαμαράς αυτοπροσώπως να έκανε μια τόσο μεγάλη μακακία (αλλιώς γίνονται αυτές οι δουλειές, με ενδιάμεσους και όχι από το τηλέφωνο). Εκτός αν ήταν ο Μητσικώστας που παρίστανε τον Σαμαρά, οπότε το γέλιο θα είναι ακόμη πιο ηχηρό.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς αναρωτιόμαστε: αφού είναι τόσο... βράχοι οι βουλευτές των ΑΝΕΛ, γιατί ο Καμμένος κάθε δυο μέρες κάνει και από μια καταγγελία; Εμάς αυτές μας ακούγουνται σαν προαναγγελία νέων απωλειών του κόμματος Καμμένου.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορθιοι! Οχι πια στα τέσσερα.

Τελευταία στήλη θα στείλει στον αγύριστο μια ακόμη μαύρη χρονιά που φεύγει γελώντας σαρκαστικά στην πλάτη της εργατικής τάξης (ή και κατάμουτρα, δεν έχει πρόβλημα). Ανάλογες οι διαθέσεις...

Κυλάει ο καιρός, ο τσακισμένος κόσμος της δουλειάς και της ανεργίας μαζεύεται φοβισμένος όλο και περισσότερο στο καβούκι του, σκληραίνουν τη στάση τους τα ντόπια και διεθνή αρπακτικά, απαιτώντας όλο και περισσότερα σ' αυτή την άνευ προηγουμένου ιστορική ληστεία μιας ληστρικής ιστορίας. Το «εορταστικό» κλίμα των ημερών επιβάλλει την άνωθεν εκπορευόμενη αισιοδοξία και φιλολογία για «φως στο τούνελ», τα λουριά όμως παραμένουν ασφυκτικά σφιγμένα. Οσα αποπροσανατολιστικά σόου κι αν στηθούν. Εξαρχής ήμασταν –και εξακολουθούμε, καθώς δεν υπάρχει ούτε καν υποψία για κάτι άλλο- πεπεισμένοι ότι τίποτε δεν θα αλλάξει μέχρι να σκουπιστεί από τους ιμπεριαλιστές και το τελευταίο ψήγμα πλούτου, τίποτε δεν θα παραχωρηθεί σ' ένα δειλό πια ταξικό εχθρό που στριμώχνεται στη γωνιά και απλά τρώει τις κατραπακιές. Γιατί εκείνοι γνωρίζουν και υπεραμύνονται του ταξικού προσδιορισμού τους, σε αντίθεση μ' εμάς που μένουμε εθελοντικά θολωμένοι στα ίδια παραμύθια...

«Το αστικό κράτος των φυγάδων του καθήκοντος και της εργασίας χρηματομανών κι εκμεταλλευτών αστών, το διατηρούμε εμείς οι απόγονοι χωρικών οι οποίοι από γενιά σε γενιά το ενισχύουμε με νέα μέλη (επιστήμονες, μεταπράτες, εργάτες) και το αναπαράγουμε» (Λεωνίδας Γούσιος).

Ενα ιστορικό κλικ (ποιος Κωστόπουλος ρε;) είναι όλα... Λοιπόν, φαντάζεστε η αστυνομία να στελεχωνόταν ακόμα –όπως στην αρχαιότητα- από δούλους, τα σκληρά μέτρα να μην τα είχε πάρει ο Δράκοντας αλλά ο Αγαθαρχίδης και για την εξιχνίαση κάποιας «τρομοκρατικής» ενέργειας να είχαν χρησιμοποιηθεί σκυλιά; Τα copy-paste δελτία των μέσων μαζικής εξημέρωσης θα έλεγαν τότε ότι «τα σκλαβάκια έχουν λάβει Αγαθαρχίδεια μέτρα κι έχουν εξαπολύσει σκυλοκυνηγητό για τον εντοπισμό των δραστών».

«Γκρεμίστε κάθε μορφή παρασιτισμού, τους ανίκανους πολιτικούς, τους αργόσχολους υπαλλήλους, τους αγιογδύτες κληρικούς, τους άνομους δικαστές, τους αδούλευτους αριστοκράτες, τους λερωμένους κονδυλοφόρους, τους πρωταθλητές της μίζας, τους γλείφτες της εξουσίας... Κάντε αυτή τη ρήξη και διά μιας θα απλοποιηθεί το πρόβλημα της μιζέριας. Απλοποίηση ανεπιθύμητη στην εξουσία» (Victor Hugo).

Φόρτος εργασίας χαρακτηρίζει τη φετινή «εορταστική» περίοδο. Ο πρωθυπουργός-σαμαράς ζήλεψε τη δόξα του Αλέξη που προ πενταμήνου είχε πει με καταγέλαστο στόμφο ότι «φέτος δεν έχει καλοκαιρινές διακοπές», λίγο πριν δούμε τη μουτσούνα του στη Μουτσούνα της Νάξου. Και μας έβαλε να ασχολούμαστε με τον χαστουκισμένο Σταύρο (μπα; Ξεχάστηκε η σφαλιάρα της Μαρίκας Μητσοτάκη;) που θέλει να γίνει χαλίφης στη θέση του αντιστασιακού χαλίφη και να κοσμεί την τηλεοπτική δημοκρατία. Φόρτος εργασίας από τον οποίο δεν θα μπορούσε να εξαιρεθεί και η γνωστή για την προσήλωσή της στις άνωθεν επιταγές και τα εθνικά ιδεώδη λαϊκή μούσα, η επιφορτισμένη με το καθήκον καταγραφής της θλιβερής πραγματικότητας:

Μέσα στη βρωμιά του έλους
τους Σαμαροβενιζέλους
βλέπεις να τσαλαβουτάνε
και με θράσος να ζητάνε...

Τα πράγματα όμως δεν τελειώνουν εκεί. Δεσμευμένη από συμβόλαια με δισκογραφικές, φιλικές και εχθρικές εταιρίες και έτερες εταίρες (δημοσιοσχετίστες, εκπροσώπους, μάνατζερς και άλλες απίθανες υπάρξεις), η λαϊκή μούσα είναι υποχρεωμένη να συγγράφει και κάλαντα, «γιορτές» γαρ. Και με τίτλο «τα Χριστούγεννα του Αλέξη», γράφει:

Καλήν ημέρα άρχοντες
αν είναι ορισμός σας
θα ήθελα να γίνω εγώ
ο υποτακτικός σας.

Φυσικά ακολουθεί και η πρωτοχρονιά με τις ανάλογες δεσμεύσεις:

Πάει ο παλιός Αντώνης
ας γιορτάσουμε παιδιά
ήρθε ο νέος ο Αλέξης
κρύψτε αμέσως τη σοδειά!

«Η φιλανθρωπία χάνεται μέσα σε μυριάδες παράσιτα και δεν φτάνει σ' αυτούς που έχουν ανάγκη, εκτός αν πρόκειται να τους ταπεινώσει. Εν τω μεταξύ, οι μεσάζοντες της φιλανθρωπίας ζουν άνετα στις πλάτες των πλούσιων και των φτωχών» (Luigi Molinari – «Η παρακμή του ποινικού δικαίου»).

Κοκκινοσκουφίτσα

Η συριζαίικη αλητεία της Φιλαδέλφειας δε θα μπορέσει να νικήσει τη Στρούγκα

Η συριζαίικη αλητεία του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας αυξάνει τις απειλές πάνω στην Κατάληψη «Στρούγκα», τον ελεύθερο κοινωνικό χώρο που για πάνω από πέντε χρόνια αποτελεί το πιο ζωντανό πολιτικό και πολιτιστικό κύτταρο της πόλης, θεωρώντας ότι μ' αυτό τον τρόπο θα μπορέσει να δέσει αυτή τη συλλογικότητα στο άρμα της, εξαφανίζοντας τον μοναδικό πόλο κοινωνικής αντιπολίτευσης που υπάρχει στην περιοχή. Η Στρούγκα είναι αυτή που σήκωσε τη σημαία του αγώνα ενάντια στα καταστροφικά σχέδια του Μελισσανίδη κι αυτή είναι που δέχτηκε την οργανωμένη επίθεση των μπράβων του (με τη βοήθεια της αστυνομίας). Κι επειδή ο Βασιλόπουλος και τη φωλιά του έχει λερωμένη και θέλει να παίξει παιχνίδια με τον Μελισσανίδη, προσπαθεί να εξαφανίσει τη Στρούγκα ή να την εντάξει σ' ένα σύστημα παραπληρωματικό της συριζαίικης καμαρίλας.

Εχουμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο ότι αυτό που δεν τόλμησε να κάνει ο Δένδιας, αυτό που δεν τόλμησαν να κάνουν οι προηγούμενες δημοτικές διοικήσεις, το βάζουν μπροστά οι συριζαίοι. Για πρώτη φορά στο τεχνικό πρόγραμμα και τον προϋπολογισμό του Δήμου υπάρχει κωδικός και εγγραφή με θέμα «Κατεδάφιση κτιρίων Στρούγκας». Παρά τις παρεμβάσεις που έγιναν, ο συριζαίικος λόχος στο δημοτικό συμβούλιο ψήφισε τον προϋπολογισμό χωρίς να τον αλλάξει, ενώ ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου φρόντισε να κλείσει τα μικρόφωνα για να μην πάρουν το λόγο εκπρόσωποι της συλλογικότητας.

Το επόμενο βήμα γίνεται με δυο αποφάσεις της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου, πρόεδρος της οποίας είναι ο ίδιος ο Βασιλόπουλος, με τις οποίες εγκρίθηκαν κονδύλια για την απευθείας ανάθεση της εκπόνησης γεωτεχνικής και ηλεκτρομηχανολογικής μελέτης, για κτίριο που κάποια στιγμή **θα** κατασκευάσει ο Δήμος στο χώρο της Στρούγκας. Για ποιο λόγο να εκπονηθούν τώρα δυο επιμέρους μελέτες, όταν κονδύλια για την κατασκευή του κτιρίου δεν υπάρχουν και οικοδομική άδεια δεν πρόκειται να εκδοθεί; Η δικαιολογία «να μη χαθούν κονδύλια από το ΕΣΠΑ» δε στέκει καν, γιατί οι συγκεκριμένες υπο-μελέτες είναι κόστους μόλις 15.000 ευρώ. Επομένως, η κίνηση γίνεται καθαρά τραμπούκικα, για να στείλουν ο Βασιλόπουλος και η κλίκα του τρομο-μήνυμα στη Στρούγκα: ή θα υποταχθείτε και θα μας προσκυνήσετε ή θα κατεδαφίσουμε το κτίριο και θα σας πετάξουμε έξω.

Αν μπορεί ας το κάνει. Ας φέρει τα ΜΑΤ για να προστατεύσουν τις μπουλντόζες. Τότε θα δει πόσα απίδια βάζει ο σάκος. Εμείς δε θα πούμε τίποτ' άλλο, εκτός του ότι «έχουσιν γνώσιν οι φύλακες». Οπως απάντησε και η συλλογικότητα της Στρούγκας, «ήμασταν, είμαστε και θα παραμείνουμε εδώ».

«Η επίθεση αυτή δε μας εκπλήσσει» τονίζει στην τελευταία ανακοίνωσή της η Στρούγκα. *«Ερχεται, μάλιστα, σε μία στιγμή που μόνο ως τυχαία δεν μπορεί να εκληφθεί. Από την άνοιξη του 2014, η Στρούγκα, αναλαμβάνοντας αρχικά πρωτοβουλίες με τη δράση της και στη συνέχεια συμμετέχοντας στο Συντονιστικό Κατοίκων ΝΦ-ΝΧ και γύρω περιοχών, δίνει έναν απ' τους σημαντικότερους αγώνες που έχει δώσει στα σχεδόν έξι χρόνια λειτουργίας της, ενάντια στα επιχειρηματικά συμφέροντα και στον κατακερματισμό του Αλσους από τον μεγαλοεπιχειρηματία Μελισσανίδη. Στοχοποιήθηκε, χτυπήθηκε και τώρα ξαναχτυπιέται. Με την επίθεση αυτή, επιβεβαιώνεται η πεποίθηση ότι η δημοτική αρχή του Βασιλόπουλου, έρχεται απλά να διαδεχτεί τις προηγούμενες, χωρίς να διαφοροποιείται στην πράξη σε τίποτα, όσο κι αν θέλει να πείσει για το αντίθετο. Αν τη δει κανείς και μέσα στο πλαίσιο των επιθέσεων που δέχονται η Βίλα Ζωγράφου και το "Πατινάζ" στο Αιγάλεω, από τις τοπικές δημοτικές παρατάξεις που στηρίχθηκαν από το ΣΥΡΙΖΑ, δε θα δυσκολευτεί να καταλάβει ότι πρόκειται για τη συνολικότερη πολιτική των παρατάξεων της "ριζοσπαστικής αριστεράς", απέναντι στις καταλήψεις και τους ελεύθερους χώρους. Με το που μύρισαν λίγο εξουσία, σπεύδουν να τσακίσουν οτιδήποτε μπορεί να τους δυσκολέψει ή να σταθεί απέναντί τους, ακριβώς όπως έκαναν οι προκάτοχοί τους».*

Ενα υστερόγραφο και μια απάντηση

Στην ιστοσελίδα aek-watch.gr δημοσιεύτηκε την περασμένη Τρίτη μια ανάρτηση, η οποία έκλεινε με το εξής υστερόγραφο:

«Υ.Γ. (Πρός εφημερίδα "Κόντρα"). Πασχίζουμε (ειλικρινά είναι δύσκολο πολλές φορές) ν' αποφεύγουμε τις λεκτικές ακρότητες γιατί δεν θέλουμε αυτές να χρησιμοποιούνται ως άλλοθι για την αποδόμηση της κριτικής μας και των επιχειρημάτων μας. Αυτό όμως είναι αρκετά διαφορετικό από το να ισχυρίζεται κάποιος ότι ασκούμε "ήπια αντιπολίτευση" στον Μελισσανίδη (βλέπε εδώ και συγκεκριμένα το ΥΓ2 - παρατίθεται σύνδεσμος προς την ανάρτηση άρθρου της εφημερίδας μας) αφού όταν κάποιος ασκεί "αντιπολίτευση" σε κάποιον σημαίνει κατ' ανάγκη ότι "συμπολιτεύεται" με κάποιον άλλον. Από τα μέσα Φλεβάρη του 2014 που κάναμε την εμφάνισή μας στο διαδίκτυο εκφράζουμε θαρρετά την άποψή μας για το "πώς" θα έπρεπε να γίνονται κάποια πράγματα στον χώρο της ΑΕΚ. Πιέζουμε και αγωνιζόμαστε με τον τρόπο μας (που ήδη αρχίζει ν' αποδίδει τους πρώτους του καρπούς) να πείσουμε για την ορθότητα των επιχειρημάτων μας και την αναγκαιότητα των λύσεων που προτείνουμε.

Σχετικά τώρα με την ουσία του υστερόγραφου που μας αφιερώνετε (ότι δηλαδή "πήραμε στο ψιλό τη συριζαίικη δημοτική διοίκηση") έχουμε να σχολιάσουμε ότι η εκτίμησή σας αποτελεί μια ενδιαφέρουσα προσέγγιση, η οποία πάντως δεν ήταν στις αρχικές μας προθέσεις όταν γράφαμε το σχετικό κείμενο. Προφανώς "έτσι είναι αν έτσι νομίζετε" (που θα 'λεγε και ο Πιραντέλλο). Τέλος με την ευκαιρία που μας δίνετε (εξαιτίας τού υστερογράφου σας), και παρά το γεγονός ότι η οπτική αλλά και οι επιδιώξεις μας δεν ταυτίζονται, επιθυμούμε (χωρίς ίχνος ειρωνείας) να σας ευχαριστήσουμε για το κατατοπιστικότατο ρεπορτάζ που κάνετε το οποίο παρέχει σημαντικότατες πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την κατανόηση αλλά και την ενημέρωση του κόσμου (κυρίως της ΑΕΚ) σχετικά με την ανέγερση του γηπέδου, αλλά και την πίεση για αλλαγές στο αρχικό σχέδιο προκειμένου να γίνει κατορθωτή η κατασκευή του. Ελπίζουμε (πραγματικά) να συνεχίσετε έτσι».

Ενα σχόλιο μόνο. Αν καταλάβαμε καλά, η διαφωνία εστιάζεται στο «αντιπολίτευση» και όχι στο «ήπια». Αν το «παρατηρητήριο» δε θεωρεί ότι κάνει αντιπολίτευση στον Μελισσανίδη, εμάς δεν μας πέφτει λόγος. Πάντως, όποιος κάνει αντιπολίτευση δεν συμπολιτεύεται «κατ' ανάγκη» με κάποιον άλλο (μ' εμάς εν προκειμένω). Μπορεί κάλλιστα να πολιτεύεται αυτοτελώς. Επί της ουσίας, βέβαια, το aek-watch δεν κάνει τίποτ' άλλο από ήπια αντιπολίτευση στον Μελισσανίδη (για τους δικούς του λόγους). Και σίγουρα δεν υπάρχει κίνδυνος να το ταυτίσει οποιοσδήποτε καλοπροαίρετος άνθρωπος μ' εμάς. Βρισκόμαστε σε αντίπαλα στρατόπεδα. Θ' άξιζε ίσως να σημειωθεί ότι και αρκετοί από εμάς είναι ΑΕΚτζήδες. Ομως ποτέ δε βάλαμε την αγάπη μας για μια ομάδα πάνω από το λαϊκό συμφέρον. Ποτέ δε θα μπορούσε η αγάπη μας για μια ομάδα να μας διαχωρίσει από ανθρώπους που αγαπούν άλλη ομάδα, αλλά διέπονται από τα ίδια ιδανικά, τους ίδιους πόθους, την ίδια κοινωνική ευθύνη.

Οι ισλαμιστές ήρθαν για να μείνουν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

της σκέλος είναι το Γενικό Εθνικό Κογκρέσο που κυβερνά την πρωτεύουσα αυτή τη στιγμή.

Νέος παίκτης στο παιχνίδι εξουσίας στη χώρα είναι το παρακλάδι του Ισλαμικού Χαλιφάτου, το οποίο ελέγχει πλέον την πόλη Ντέρνα στα ανατολικά της χώρας. Το Συμβούλιο των Μουτζαχεντίν, όπως είναι το όνομά του, έχει δηλώσει τη στήριξή του στους ισλαμιστές μαχητές στη Βεγγάζη που πολεμούν ενάντια στον Χαφτάρ. Επίσης, σύμφωνα με δυτικές πηγές, πολλές ισλαμιστικές πολιτοφυλακές δέχτηκαν την πρόταση του Συμβουλίου να πυκνώσουν τις γραμμές του, προκαλώντας νέους πονοκεφάλους όχι μόνο στον Χαφτάρ αλλά και στις ΗΠΑ, άνθρωπος των οποίων είναι ο Χαφτάρ.

Η κατάσταση στη Λιβύη έχει πάρει πλέον διαστάσεις ανοιχτού πολέμου μεταξύ των διαφόρων φατριών που διαγκωνίζονται για την εξουσία. Παράλληλα, οι βαρβαρότητες εναντίον αμάχων συνεχώς αυξάνονται. Σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία, τα διάφορα μέρη που εμπλέκονται στον πόλεμο έχουν κάνει πολλαπλά εγκλήματα πολέμου, στα οποία περιλαμβάνονται φριχτά βασανιστήρια σε κρατούμενους αλλά και στοχευμένα χτυπήματα εναντίον αμάχων.

Επιχείρηση «σκούπα» κατά των προσφύγων από τη Συρία

Η βιτρίνα αποκαταστάθηκε

Νύχτα, όπως γίνεται πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις, τα ΜΑΤ έζωσαν την πλατεία Συντάγματος και άρπαξαν τους πρόσφυγες από τη Συρία, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, που παρέμεναν εκεί. Την ώρα που οι αστυνομικές κλούβες με τους πρόσφυγες απομακρύνονταν, καταλάμβαναν το χώρο τα συνεργεία του δήμου Αθηναίων, τα οποία σάρωσαν τα υπάρχοντα του καταυλισμού των προσφύγων και τα μετέτρεψαν σε σκουπίδια.

Η βιτρίνα της πόλης πήρε και πάλι τη συνήθη όψη της. Γιορτινή, όπως το επιτάσσει το ημερολόγιο. Εκείνοι που χαλούσαν την όψη της βιτρίνας προειδοποιήθηκαν να μη ξανασυγκεντρωθούν εκεί. Θα φροντίσουν γι' αυτό τα ΜΑΤ, τα οποία θα εγκατασταθούν μόνιμα στην πλατεία, για να δράσουν προληπτικά ενάντια σε κάθε επίδοξο «εισβολέα». Το ξέρουν καλά το έργο από το Δεκέμβρη του 2008, αλλά και από το καλοκαίρι του 2011.

Ετσι είναι ο καπιταλισμός. Σημασία έχει η βιτρίνα και όχι αυτό που κρύβεται πίσω από τη βιτρίνα. Κάπως έτσι αντιμετωπίστηκαν και οι απεργοί εμποροϋπάλληλοι που διαμαρτύρονται για τη δουλειά τις Κυριακές.

Πλήθη επισκεπτών θα εισρεύσουν και πάλι στην περιξ του Συντάγματος εμπορική περιοχή, απ' όλη την Ελλάδα. Οι περισσότεροι με την τσέπη άδεια, θα χορτάσουν με τα... μάτια αυτά που δεν μπορούν ν' αγοράσουν. Είναι κι αυτή μια συνθήκη την οποία, δυστυχώς, έχει αποδεχτεί εδώ και χρόνια μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού. Οταν δεν έχεις κουράγιο να διακδικήσεις και να παλέψεις, αναζητάς μεσσίες πολιτικούς και χορταίνεις με βόλτες σε μέρη που για σένα έχουν χαρακτήρα εικονικής πραγματικότητας. Οταν δεν βλέπεις το πρόβλημα των άλλων, την εξαθλίωση των άλλων, τότε κλείνεσαι στο δικό σου πρόβλημα και (νομίζεις ότι) αναζητάς λύσεις γι' αυτό, μακριά από τους ομοίους σου.

Ενα ακόμη έγκλημα

Από την Πρωτοβουλία Οικοδόμων Γιαννίνων λάβαμε ανακοίνωση που καταγγέλλει ένα ακόμη εργοδοτικό έγκλημα. Την Πέμπτη 11 Δεκέμβρη εργάτης βρήκε το θάνατο στον υπο κατασκευή δρόμο Αμφιθέας – Κρανούλας. Αναφέρει η καταγγελία:

«Στο συγκεκριμένο έργο που κατασκευάζει η εταιρία ΑΚΤΩΡ τα μέτρα ασφαλείας είναι από πλημμελή έως ανύπαρκτα για όλο το μακρύ χρόνο που εκτελείται και ήταν ζήτημα χρόνου για το πότε θα θρηνήσουμε το πρώτο θύμα, μιας και ο δρόμος παράλληλα με την εκτέλεση των έργων χρησιμοποιείται και ως οδικός άξονας.

Πρέπει δε, να σημειώσουμε πως ο συνάδελφος ήταν στη πρώτη μέρα εργασίας του μετά από μακρόχρονη ανεργία για 25 ευρώ μεροκάματο.

Εδώ πρέπει να τονίσουμε συν τοις άλλοις και την πλήρη εγκατάλειψη του συνάδελφου μετά το ατύχημα από την εταιρία αφού όλοι την κοπάνησαν. Βρέθηκε από διερχόμενους οδηγούς και το ΕΚΑΒ έφτασε μετά από μεγάλη καθυστέρηση, αφού δεν ειδοποιήθηκε.

Η εταιρία ΑΚΤΩΡ όχι μόνο δολοφόνησε το συνάδελφο αλλά τον εγκατέλειψε κιόλας για να ισχυριστεί ότι δεν δούλευε στο έργο σε μια προσπάθεια να παρουσιάσει το συμβάν σαν τροχαίο.

Η ζωή μας, η ζωή των εργατών δεν κοστίζει τίποτα μπροστά στο κέρδος των εταιριών και του κεφάλαιου, κι αυτό δυστυχώς το έχουμε δει πολλές φορές και πρόσφατα αλλά και όλα τα περασμένα χρόνια».

Χαστούκι σε Αλαφούζο-Δούρου-Μελισσανίδη

Το Ελεγκτικό Συνέδριο απέρριψε για δεύτερη φορά το χάρισμα 7 εκατ. ευρώ από την Περιφέρεια για το γήπεδο

Το ΣΤ' Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε την αίτηση ανάκλησης που κατέθεσε η ΠΑΕ Παναθηναϊκός του Αλαφούζου κατά της Πράξης 381 του Ε' Κλιμακίου (ΣΤ' Διακοπών), το οποίο έκρινε «ότι είναι **μη νόμιμη** η χρηματοδότηση του έργου αναβάθμισης του γηπέδου της Λεωφόρου Αλεξάνδρας από πόρους της Περιφέρειας και ότι, ως εκ τούτου, κωλύεται η υπογραφή της ελεγχόμενης σύνδεσης». **Η σύμβαση κρίθηκε για δεύτερη φορά παράνομη!**

Η απόφαση θα καθαρογραφεί τις επόμενες μέρες.

Πρόκειται για ένα ηχηρό χαστούκι, όχι μόνο στον καπιταλιστή Αλαφούζο, που θέλει να κάνει μπίζνες με δημόσιο χρήμα, όχι μόνο στον Γιάννη Σγουρό, που έσπευσε να καταρτίσει και να περάσει από το Περιφερειακό Συμβούλιο τη σύμβαση με τον Αλαφούζο λίγο πριν παραδώσει τη διοίκηση, αλλά και στη συριζαία περιφερειάρχη Ρένα Δούρου, η οποία –αφού συναντήθηκε με τον Αλαφούζο- αρνήθηκε να κάνει οποιαδήποτε παρέμβαση της Περιφέρειας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, για να στηρίξει την Πράξη 381. Αντίθετα, έκανε πλάτες στον Αλαφούζο, αφήνοντάς του όλο το πεδίο ελεύθερο μπας και καταφέρει να πετύχει την έγκριση της σκανδαλώδους σύμβασης χρηματοδότησής του από την Περιφέρεια.

Και βέβαια, πρόκειται για ένα ηχηρό χαστούκι και σ' έναν άλλο καπιταλιστή του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, τον Δ. Μελισσανίδη, ο οποίος προσδοκά να πάρει 20 εκατ. ευρώ από την Περιφέρεια (ο Σγουρός ενέκρινε το σχετικό κονδύλιο και η Δούρου το ενέγραψε για δεύτερη συνεχή χρονιά στον προϋπολογισμό της Περιφέρειας για το 2015).

Θυμίζουμε, ότι το σκεπτικό της Πράξης 381 αναφέρει ότι δεν είναι δυνατόν να δίνονται κονδύλια της περιφέρειας για ένα γήπεδο που έχει ακόμη ζωή μόλις 2 χρόνια και 3 μήνες, και μάλιστα σε μια περίοδο κρίσης, *«αποστερώντας την Περιφέρεια από σημαντικά ποσά που θα μπορούσαν να διατεθούν για τις λοιπές αποστολές της, οι οποίες σε περιόδους έντονης δημοσιονομικής κρίσης, όπως αυτή που διανύει η χώρα, έχουν ιδιαίτερη σημασία είτε λόγω του αναπτυξιακού χαρακτήρα τους είτε λόγω του ότι αποσκοπούν στην ανακούφιση των κοινωνικών ομάδων που υφίστανται τις δυσμενέστερες συνέπειες της κρίσης αυτής»*. Ενα συντηρητικό δικαστήριο «βγαίνει από τ' αριστερά» σε μια δήθεν αριστερή περιφερειακή διοίκηση.

Πέρα απ' αυτή την ειδική αιτιολογία, το ΕΣ παραθέτει και μία γενική αιτιολογία, που έχει εφαρμογή και στην περίπτωση του Αλαφούζου και στην περίπτωση του Μελισσανίδη. Αναφέρει η Πράξη 381:

«Η αρμοδιότητα επιχορήγησης των αθλητικών σωματείων, η οποία, μεταξύ άλλων, μπορεί να αφορά στην εκτέλεση, βελτίωση ή συντήρηση αθλητικών έργων ή εγκαταστάσεων ανήκει, κατ' αρχήν, στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (...) Η κρατική αυτή αρμοδιότητα επιτρεπτώς μεταβιβάζεται στις Περιφέρειες, σύμφωνα με το άρθρο 102 παρ. 1 του Συντάγματος, ***υπό την προϋπόθεση ότι μεταφέρονται οι απαιτούμενοι για την άσκηση αυτής οικονομικοί πόροι****, σύμφωνα με το άρθρο 102 παρ. 5 του Συντάγματος (...)* ***Σε κάθε περίπτωση δεν έχει προβλεφθεί η μεταφορά στην Περιφέρεια των αναγκαίων οικονομικών πόρων για την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής****, ήτοι της χρηματοδότησης των εργασιών αναβάθμισης του γηπέδου (...) αντιθέτως, οι πόροι για την υλοποίηση του αντικειμένου της σύμβασης θα προέλθουν μέχρι του ποσού των 7.000.000 ευρώ από ίδιους πόρους της Περιφέρειας».*

Η απαγόρευση αυτή είναι γενική και δεν αφορά μόνο το γήπεδο του Αλαφούζου, αλλά και το γήπεδο του Μελισσανίδη. **Η Περιφέρεια δεν δικαιούται να κόβει κονδύλια από τον προϋπολογισμό της και να πληρώνει για τον εκσυγχρονισμό ή την κατασκευή γηπέδων**. Αυτό είναι αρμοδιότητα της ΓΓΑ και αν τη μεταβιβάζει στην Περιφέρεια, πρέπει να της μεταβιβάσει και τους απαραίτητους πόρους! Κάτι τέτοιο, φυσικά, δεν έχει γίνει. Αλλωστε, είναι γνωστό πως όχι μόνο στα χρόνια της κρίσης, αλλά και πριν, γίνονταν τεράστιες περικοπές ακόμη και στους συμφωνημένους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους της αυτοδιοίκησης.

Ο Αλαφούζος έχει δικαίωμα, σε 15 μέρες από την παραλαβή της απόφασης, να καταθέσει αίτηση αναθεώρησης που θα εκδικαστεί από τη Μείζονα Επταμελή Σύνθεση του Ελεγκτικού Συνέδριου.

Τι θα κάνει η περιφερειακή διοίκηση Δούρου; Θα συνεχίσει να κάνει πλάτες στον Αλαφούζο ή θ' αποφασίσει, μετά και τη δεύτερη απορριπτική απόφαση, να παρέμβει στο τελευταίο επίπεδο κρίσης του Ελεγκτικού Συνέδριου υπέρ του δημόσιου συμφέροντος, ζητώντας να απορριφθεί η αίτηση αναθεώρησης του Αλαφούζου και η σύμβαση να κηρυχτεί τελεσίδικα παράνομη;

ΠΑΡΤΥ
***
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
***
ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Σάββατο 20_12
21.00

Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
είσοδος ελεύθερη
www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑ

Καινούργιο αντιδασικό τερατούργημα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

μέχρι τις 8 Αυγούστου του 2017.

Ερχεται τώρα ο Ν. Ταγαράς και με την παρ. 8 του άρθρου 12 του νομοσχέδιου, από τη μια δίνει νέα παράταση στη νομιμοποίηση αυτών των μονάδων (τουλάχιστον μέχρι τέλος Δεκέμβρη του 2017 – εκτιμούμε ότι μέχρι τα τέλη του έτους θα έχουν ψηφίσει το αντιδασικό νομοσχέδιο) και από την άλλη δίνει τη δυνατότητα να νομιμοποιηθούν και άλλες παράνομες εγκαταστάσεις όπως: ιεροί ναοί, εγκαταστάσεις πολιτιστικού χαρακτήρα και κέντρα περιβαλλοντικής ενημέρωσης. Δεν νομίζουμε οι σύμβουλοί του να μην έχουν ενημερώσει τον Ν. Ταγαρά, ότι οι τρεις αυτοί τύποι εγκαταστάσεων χρησιμοποιήθηκαν κατά κόρον από καταπατητές δασών προκειμένου να κατασκευάσουν μέσα σε δάση μεγάλες και προσοδοφόρες εγκαταστάσεις. Ναοί, πολιτιστικά και περιβαλλοντικά κέντρα χρησιμοποιούνται για την ηλεκτροδότηση των κυρίως εγκαταστάσεων και για τη συνεχή επέκτασή τους με το ξεπάτωμα και άλλων εκτάσεων του δάσους που τις περιβάλλει.

Αντιδασικές διατάξεις έχουν εισαχθεί και με τις παραγράφους 1 και 2.6 του άρθρου 3 του νομοσχέδιου, με τις οποίες αίρονται οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις για τη δημιουργία των πράσινων κοινόχρηστων χώρων και καταργείται το δικαίωμα των δασικών υπηρεσιών να παρεμβαίνουν για την προστασία αυτών των χώρων, που προβλέπεται με βάση τα εγκριθέντα ρυμοτομικά σχέδια. Πρόκειται για εξίσου σοβαρές διατάξεις, με τις οποίες θα ασχοληθούμε σε επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Γεράσιμος Λιόντος

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ

Οταν το δάχτυλο έδειχνε το φεγγάρι, τα «παπαγαλάκια» κοίταζαν το δάχτυλο

Εχετε ακούσει για την θεωρία του χάους; Μην ανησυχείτε η στήλη δεν έχει μεταφυσικές ανησυχίες, ούτε σκοπεύει να ασχοληθεί με θεωρίες. Είναι γνωστό άλλωστε ότι είναι της πράξης και όχι της θεωρίας. Ομως, τα όσα διαδραματιστήκαν μετά την απόφαση του Ελεγκτικού Συνέδριου, που απορρίπτει για δεύτερη φορά το χάρισμα 7.000.000 ευρώ από την Περιφέρεια Αττικής στον Αλαφούζο για αναβάθμιση του γηπέδου της Λεωφόρου, μας έφεραν αυτόματα στο μυαλό αυτή τη θεωρία. Σύμφωνα με τη θεωρία του χάους, το πέταγμα μιας πεταλούδας στην Κίνα μπορεί να προκαλέσει την πτώση ενός ουρανοξύστη στη Νέα Υόρκη.

Τηρουμένων των αναλογιών, οι αναταράξεις που προκάλεσε η απόφαση του ΣτΕ στο κιτρινόμαυρο στρατόπεδο ήταν πολύ μεγαλύτερες από τις αντίστοιχες στο πράσινο. Δε χρειάζεται να επαναλάβουμε την απόφαση του ΕΣ γιατί είναι γνωστή στους αναγνώστες μας, αφού η «Κ» είχε την αποκλειστικότητα της είδησης μέσω της ηλεκτρονικής της έκδοσης. Οταν όμως οι κιτρινόμαυροι «παπαγάλοι» προσπαθούν να μας πείσουν ότι δεν υπάρχει κίνδυνος για τη χρηματοδότηση της μπίζνας του Μελισσανίδη από την Περιφέρεια Αττικής, γιατί στο παρελθόν οι Περιφέρειες έχουν χρηματοδοτήσει έργα σε γήπεδα, τότε δείχνουν απλά και μόνο τον πανικό τους.

Ας δεχτούμε ότι στο παρελθόν έχουν γίνει έργα σε γήπεδα με χρήματα από τις Περιφέρειες, όπως λένε τα «παπαγαλάκια» του Γατούλη. Μπορούν να μας πουν όμως το ιδιοκτησιακό καθεστώς αυτών των γηπέδων και το ύψος της χρηματοδότησης; Είναι το ίδιο να έχουν δοθεί 100.000 – 200.000 ευρώ για να βελτιωθεί το Εθνικό Στάδιο Πύργου (τυχαίο το παράδειγμα), στο οποίο αγωνίζονται όλες οι ομάδες του νομού ή ένα δημοτικό γήπεδο, με τα 20.000.000 ευρώ που ζητάει ο Γατούλης για το ιδιωτικό γήπεδο-επιχείρηση που θέλει να φτιάξει και χωρίς να έχει εξασφαλίσει το σχετικό παραχωρητήριο από τη ΓΣ της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ;

Δε νομίζουμε ότι χρειάζεται κάτι περισσότερο για να δείξουμε τη σαθρότητα των «επιχειρημάτων» που προβάλλουν οι «παπαγάλοι». Μόνο να τους θυμίσουμε το γνωστό σύνθημα: «Αλλο Τουπαμάρος και άλλο το μ...ί της Μάρως».

Να σπάσουμε τη βιτρίνα της γιορτινής πόλης

Δύσκολα τα πράγματα για τους απανταχού αθλητικογράφους, αφού δεν υπάρχει γκανιάν θέμα στην αθλητική επικαιρότητα. Ολα δείχνουν ότι έχουμε μπει στην περίοδο των γιορτών και στη χαλαρότητα που αυτή συνεπάγεται. Σήμερα θα ασχοληθούμε με ένα θέμα που δεν έχει άμεση σχέση με τα αθλητικά δρώμενα, αξίζει όμως να το αναφέρουμε γιατί αφορά τους οργανωμένους οπαδούς του Παναθηναϊκού, οι οποίοι για μια ακόμη φορά ξαφνιάζουν θετικά.

Την Κυριακή 14/12 οι Αντιφασίστες Παναθηναϊκοί και μέλη του «Αλλου Ανθρώπου», μετά την καθιερωμένη κυριακάτικη συλλογική κουζίνα στα Προσφυγικά, επισκέφτηκαν τους σύριους πρόσφυγες στο Σύνταγμα και τους μοίρασαν 250 μερίδες μακαρόνια και 50 μερίδες πρασόρυζο, δηλώνοντας ταυτόχρονα και τη συμπαράστασή τους στον αγώνα τους. Λίγες ώρες αργότερα, στις τρεις τα ξημερώματα της Δευτέρας, οι πρόσφυγες περικυκλώθηκαν από δεκάδες ΜΑΤατζήδες, ενώ κοιμόντουσαν, και μεταφέρθηκαν στο Τμήμα Αλλοδαπών στην Πέτρου Ράλλη, χωρίς να προλάβουν να πάρουν ούτε τα προσωπικά τους είδη (κάποιοι δεν πρόλαβαν να φορέσουν ούτε τα παπούτσια τους).

Αντί σχολίων για τη δράση των οπαδών του Παναθηναϊκού, θα μεταφέρουμε κάποια σημεία από την ανακοίνωσή τους, που δείχνουν το σκεπτικό της δράσης τους:

«Γίναμε ένα με τους Σύριους πρόσφυγες πολέμου οι οποίοι επί 25 μερόνυκτα "χαλούν" την... χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα του Δήμου Αθηναίων, του φασίστα Αδωνι και των ομοίων του. Γίναμε ένα με τους Σύριους πρόσφυγες πολέμου, οι οποίοι, λίγες ώρες πριν, είχαν περικυκλωθεί από τα ΜΑΤ, με κάποιους μάλιστα από αυτούς να απειλούν να αυτοκτονήσουν, αν δεν σταματήσει ο εμπαιγμός τους και δεν δικαιωθούν τα αιτήματα τους. Γίναμε ένα με τους Σύριους πρόσφυγες πολέμου, που δεν διεκδικούν τίποτα άλλο από το αυτονόητο... Να τους δοθεί δηλαδή, η δυνατότητα να φύγουν από την Ελλάδα για άλλες ευρωπαϊκές χώρες» [...] «Το στολισμένο καραβάκι, τα χριστουγεννιάτικα λαμπιόνια, οι Αϊ Βασίληδες και τα ΜΑΤ βρίσκονται στην θέση τους, χωρίς πλέον τα "αντιαισθητικά" καταλύματα των προσφύγων απέναντι από την βουλή. Νοικοκυραίε, μικροαστέ, "καθώς πρέπει" Χριστιανέ κυρ-Παντελή, το Σύνταγμα είναι πλέον καθαρό. Μπορείς να κάνεις τις χριστουγεννιάτικες (και κυριακάτικες) αγορές σου, βγάζοντας selfie με την μιζέρια σου. Για μας είσαι πια συνένοχος και σε σιχαινόμαστε τουλάχιστον. Στα δικά μας αυτιά, ακόμα αντηχεί το γλυκό και αθώο "thank you very much, sir" από τις ταλαιπωρημένες παιδικές φατσούλες, καθώς έπαιρναν το κεσεδάκι με το φαγητό τους».

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στη δράση αλληλεγγύης των οπαδών του Παναθηναϊκού στον Νίκο Ρωμανό και στο ευρηματικό σύνθημα «ΠΑΟ θρησκεία Θύρα 13, Νικόλα γερά μέχρι τη λευτεριά», που φώναζαν οι πράσινοι οπαδοί. Ανταποδίδοντας ο Νίκος, κατά τη μεταγωγή του στον Κορυδαλλό από το νοσοκομείο «Γεννηματάς», στο οποίο παρέμεινε για 40 μέρες, φορούσε το συνδεσμιακό μπλουζάκι «ΘΥΡΑ 13 – Αγιος Νικόλαος, 15 χρόνια».

ΥΓ2: Συνεχίζεται η κόντρα ανάμεσα στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, σχετικά με το θέμα της φορολογικής ενημερότητας της ΕΠΟ. Ο υφυπουργός Αθλητισμού, Γιάννης Ανδριανός έκανε δεκτή την εισήγηση της ΓΓΑ, σύμφωνα με την οποία η ΕΠΟ δεν είναι φορολογικά ενήμερη, και αποφάσισε να μην υπογράψει την επιχορήγηση των τοπικών ΕΠΣ, με συνέπεια να μη δοθεί η ετήσια επιχορήγηση στα ερασιτεχνικά σωματεία. Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση προσπαθεί να δημιουργήσει «ρωγμές» ανάμεσα στην ΕΠΟ και τις τοπικές ενώσεις, τις οποίες θέλει να χρησιμοποιήσει για να περάσει το νέο αθλητικό νόμο. Για να το πετύχει εκβιάζει με την επιχορήγηση των ερασιτεχνικών σωματείων, η οποία είναι απαραίτητη για την κάλυψη των εξόδων τους, ιδιαίτερα σε περίοδο οικονομικής κρίσης που υπάρχει δυσκολία εύρεσης άλλων πηγών εσόδων.

Μετά από δέκα μήνες απουσίας τους από το γήπεδο, λόγω τιμωρίας, οι οπαδοί της Αλ Αχλί επέστρεψαν εντυπωσιακά. Εφτιαξαν ένα εκπληκτικό coreo σε επτά γλώσσες (στη φωτογραφία είναι η ελληνική «έκδοση»), που περιείχε το μήνυμα «Το ποδόσφαιρο για τους φιλάθλους». Στα περισσότερα αθλητικά site που δημοσιεύτηκε η είδηση, παρουσιάστηκε ως μια δυναμική διαμαρτυρία για την τιμωρία της ομάδας τους με δέκα μήνες κεκλεισμένων των θυρών. Γνωρίζοντας όμως ότι οι οπαδοί της αιγυπτιακής ομάδας, είχαν πρωτοστατήσει στον αγώνα για την ανατροπή του Μουμπάρακ και πλήρωσαν βαρύ φόρο αίματος εντός και εκτός γηπέδων για αυτή την επιλογή τους (70 οπαδοί της Αλ Αχλί δολοφονήθηκαν στην εξέδρα μετά τον αγώνα της ομάδας τους στο Πορτ Σάιντ, από τους οπαδούς με την Αλ Μαρσί, τους οποίους βοηθούσαν οι μπάτσοι που βρίσκονταν στο γήπεδο), είναι σίγουρο ότι εκτός από την «ποδοσφαιρική» πτυχή, η δημιουργία του coreo έχει και σαφή μήνυμα, ότι είναι ακόμη δυνατοί και έτοιμοι να συνεχίσουν τον αγώνα τους και εκτός των γηπέδων.

ΣΙΝΕΜΑ

ΑΛΕ ΑΜΠΡΕΟΥ
Το αγόρι και ο κόσμος

Μια πολύ ιδιαίτερη ταινία κινουμένων σχεδίων μας έρχεται από τη Βραζιλία. Ενα αλληγορικό παραμύθι με όμορφα χρώματα γίνεται μέσο σχολιασμού της σύγχρονης πραγματικότητας, όχι μόνο στη Βραζιλία, αλλά σε όλο τον κόσμο.

Ενα μικρό αγόρι φεύγει από το σπίτι του και προσπαθεί να βρει τον πατέρα του, ο οποίος αναγκάστηκε να φύγει από εκεί που έμεναν για να βρει δουλειά. Στο ταξίδι του το αγόρι θα ανακαλύψει τον κόσμο. Αστικά τοπία, εργασιακή βία, θλιμμένα πρόσωπα, αλλά και αλληλεγγύη και ανάγκη για αγώνα είναι τα πιο βασικά στοιχεία που ο μικρός θα μάθει στην πορεία του.

Ο Αλέου διαλέγει ένα δρόμο όχι και τόσο συνηθισμένο. Επιλέγει καταρχάς τα κινούμενα σχέδια. Και μάλιστα, με μια αισθητική αφαιρετική και συνάμα σουρεαλιστική, πολύ μακριά από ό,τι φαντάζεται κανείς άμεσα, με βάση αυτό τον βομβαρδισμό ακαλαίσθητων εικόνων που κυριαρχούν σε διεθνές επίπεδο στο χώρο αυτό. Επιλέγει σχέδια που θυμίζουν παιδική ζωγραφιά, με μια απλότητα και μια «αφέλεια» που τελικά σε ξεκουράζουν και σε παρασέρνουν στο κινηματογραφικό σύμπαν που ο σκηνοθέτης έχει δημιουργήσει. Το πιο έντονο στοιχείο είναι η σχεδόν ακραία χρωματικότητα και η λανθάνουσα συναισθηματικότητα που διαπερνούν όλη την ταινία.

Ο Αλέου κάνει ακόμα μια τολμηρή επιλογή. Η ταινία του είναι βουβή, χωρίς καθόλου διαλόγους. Το αποτέλεσμα τον δικαιώνει, καθώς ο τρόπος με τον οποίο έχει δουλέψει, χωρίς να είναι καθόλου περιγραφικός, είναι αρκετά σαφής.

Μεγάλος πρωταγωνιστής της ταινίας είναι και η μουσική. Εξαιρετικές μελωδίες με τζαζ και έθνικ στοιχεία εμβληματικών βραζιλιάνων μουσικών (Ρούμπεν Φέφερ, Γουστάβο Κουρλάτ στη σύνθεση, με τη συμμετοχή του Νάνα Βασκονσέλος) συνδέονται με την εικόνα δημιουργώντας ένα μοναδικό σύνολο.

Η ταινία μέχρι στιγμής έχει κερδίσει βραβεία σε πολλά διεθνή φεστιβάλ.

ΔΙΕΓΟ ΚΕΜΑΔΑ ΝΤΙΕΣ
Κελί από χρυσάφι

Λατινική Αμερική και πάλι, καθώς -αν και ισπανού σκηνοθέτη- η ιστορία της ταινίας ξεκινά από τη Γουατεμάλα. Τρεις έφηβοι ξεκινούν από τη φτωχή πόλη που μένουν (στη Γουατεμάλα) και προσπαθούν να φτάσουν και να περάσουν τα σύνορα με τις ΗΠΑ κυνηγώντας μια καλύτερη ζωή. Στο δρόμο τους θα συναντήσουν ένα συνομήλικο Ινδιάνο, ο οποίος δε μιλά καθόλου ισπανικά. Τα τέσσερα παιδιά προσπαθούν όλα μαζί πια να φτάσουν στις ονειρικές ΗΠΑ, αντιμετωπίζοντας μια σειρά από αντιξοότητες και επικίνδυνες καταστάσεις.

Κοινωνική ταινία με στοιχεία ντοκιμαντέρ, συνταγή αρκετά

Dixi et salvavi animam meam

Απορία τοίχου: τι να τους κάνεις τους τίμιους δουλευτάδες με τόση ανεργία;

ΔΕΝ προεδρευόμεθα

Τις μεν εκλογές πολλοί (φραστικά) απέφυγαν, τις δε ψήφους (σχεδόν) κανείς

Εκλογή προέδρου: μα μία σκασίλα...

Μια του προέδρου, δυο του προέδρου, τρεις και...;

Οι μάζες των ανέργων, των απασχολήσιμων, με μία λέξη των κινεζοποιημένων αγωνιούν: ο άγιος Βασίλης θα έρθει ντυμένος πρόεδρος, Σαμαράς ή... κάλπη; (και ο γύπας συνεχίζει να τρώει το συκώτι...)

➤ Βάζει Ο Τσίπρας την στολή του/ και τη σκούφια την ψηλή του/ και με περισσό καμάρι/ εξουσία πάει να πάρει./ Αυτός και του Σύριζα/ τ' άλλα τα παιδιά/ παίζουν γελαστά/ στων αφεντικών την ποδιά.

➤ Και ΠΡΙΝ αναληφθεί ευθύνη, ο Σύριζα έσπευσε να καταδικάσει τις ριπές στην ισραηλινή πρεσβεία: λόγω των «θεμάτων αμοιβαίου ενδιαφέροντος», που συζήτησε ο Τσίπρας, η Βαλαβάνη και ο Καλπαδάκης (1-12-14) με τη σιωνίστρια πρέσβειρα Ιρίτ Μπεν-Αμπα; Λόγω των δειγμάτων «φιλίας και καλής γειτνίασης»; Ρητορικά τα ερωτήματα...

➤ Δείγματα σωρό από Σύριζα (μέσω Σταθάκη) εγκωμιασμού του εγχώριου καπιταλισμού (ΚΑΙ ιμπεριαλισμού, μέσω Τσίπρα). Η δήλωση του Σταθάκη στον ΣΕΒΕ σήμαινε ΣΕΒΕβαιώνω...

➤ Βρούτσης, ως άλλος Βρούτος, δεν καρφώνει τον Καίσαρα (εννοείται) αλλά τον populus Grecus...

➤ Την Κυριακή 14-12-14 κάποια μικρομάγαζα άνοιξαν (όπως και τελικά, θα κλείσαν).

➤ Προληπτική γραμμή πίστωσης (ECCL): και στου δανείου την ποδιά σφάζονται (κυριολεκτικά) παλικάρια.

➤ «Το μαρξικό εγχείρημα, ως κριτικό εγχείρημα, παρέμεινε οριοθετημένο στο χώρο της επιστήμης και μόνο υπό προϋποθέσεις και περιστασιακά αφορούσε το χώρο της ιδεολογίας και πολιτικής» - «Ο Σταλινισμός ... διαμόρφωσε ένα **θετικιστικό** θεωρητικό παράδειγμα ... όπου η επιστήμη, η ιδεολογία και η πολιτική ανάγονται η μία στην άλλη και κρίνονται από μία **μεταφυσική** αξιωματική θέση (τα συμφέροντα της εργατικής τάξης)» (Γ. Σταθάκης: «Αριστερά και θεωρία – Μία σχέση σε δοκιμασία», στο «Θεωρία-Λογοτεχνία-Αριστερά», 2008). Ωστε, «μεταφυσική» τα συμφέροντα της εργατικής τάξης! Νωρίς (και έγκαιρα) οι «θεωρητικές» (λέμε τώρα...) αναζητήσεις του Σύριζα έδωσαν δείγματα (σχετικά πρόσφατα) γραφής και «καλής συμπεριφοράς» -όχι εξαλλοσύνες στυλ μαρξισμού (πόσω μάλλον «ζητημάτων λενινισμού»). Εχέγγυα προς τον καπιταλιστικό περίγυρο: έχετέ μας υπόψη, είμαστε καλά παιδιά...

➤ Ο Φραντς Κάφκα εξήντα τρία χρόνια/ τώρα μεσ' τον τάφο του/ δεν λέει ακόμα να ησυχάσει./ Κάθε βράδυ βγαίνει/ και δεν γνωρίζει πια αυτή την Πράγα./ Ρωτάει για κάποιον Κάφκα/ δεν τον γνωρίζουμε, λένε,/ για ένα Κάφκα-πουλί που έζησε εδώ/ και πολλά χρόνια να φανεί σ' αυτή/ την πόλη και άι στο διάβολο, του λένε. (Μ. Σαχτούρης: «Ακόμα για τον Κάφκα» - από την «Καταβύθιση»).

➤ Ποτέ οι βάρβαροι δεν «ήταν μια κάποια λύσις»: μόνο για τους ποικίλους μηδίσαντες υπήρξαν χαράς ευαγγέλιο...

➤ Δήμος Φιλαδέλφειας: τα καινούρια ρούχα του αυτοκράτορα... (το απόλυτο ξεγύμνωμα).

➤ Geheimnis Staats Polizei: η ου-σία της CIA.

➤ Τι γίνεται, ρε ποικίλοι «κλιμακωτές» της ανυπαρξίας αγώνων; Αγάλι αγάλι πάει κι ο Δεκέμβρης κι έχει μείνει μόνο το... κλιμακοστάσιο, η κλιμακτήριος και η... κληματσίδα...

➤ Προεδροεκλογοβουλευτικές εκλογές: στο ίδιο έργο θεατές.

➤ Τον Σταύρο (τον Δήμα) τον έβαλαν για προεδρία ή για... σταύρωμα; (όχι ότι δεν το θέλει).

➤ Των Χριστουγέννων οι ωδές/ στη φτώχεια ηχηρές πορδές.

➤ Ο εχθρός (για την εργατική τάξη) δεν είναι υποτιθέμενος: είναι επιτιθέμενος.

➤ Ο Κάρολος ήταν Κουν. Ο Σάκης περισσότερο σε κουνελάκι φέρνει (άκου εκεί «τραγούδι και ηθοποιία»). Και, καλά, οι 47 (ίδια αρχή, αντίστροφα) άειντε και ποζάρουν ως «διανοούμενοι και καλλιτέχνες». Ο στόκος ως τι ποζάρει;

➤ 47 τον Σαμαρά, 180 τον Τσίπρα. Κινητικότης. (Και που να μετρήσεις όλους/ες αυτούς/ές που γλείφονται, κοινώς είναι γλείφτες).

➤ Τιμητική εξαίρεση η γενική συνέλευση της Ε! ΕΛΜΕ...

➤ ΚΑΙ μετά τη δολοφονία του Ζιάντ Αμπού Εΐν, ο Αμπάς παραμένει του δοσιλογισμού ο... μπαμπάς.

➤ Την «βαθιά συζήτηση» (πολιτικών και κοινωνίας) που ανέφερε ο Βρούτσης δε θα σχολιάσουμε, αλλά θα αναφέρουμε ότι το δάχτυλο μπαίνει όλο και πιο... βαθιά.

➤ Καλά τη βολέψατε./ Οι νεκροί δεδικαίωνται. Το μίσος/ για τους νεκρούς φονιάδες σβήσετε./ Οι καθαρτήριοι κρουνοί έχουν καθαρίσει/ τις αμαρτίες της ψυχής που αποδήμησε./ Καλά τη βολέψατε./ Ομως εγώ,/ πώς να σας κουβαλήσω/ μέσ' απ΄ το μπουμπουνητό και την οδύνη,/ την αγάπη για ό,τι ζωντανό;/ Αν τύχει και παραπατήσω/ και της στερνής αγάπης το ψίχουλο/ θα καταποντιστεί για πάντα στου καπνού τη δίνη./ Πόσα γρόσια/ μετράνε/ γι' αυτούς που γυρίσανε/ οι δικοί σας καημοί, και/ πόσο μετράνε γι' αυτούς/ κάποιων στίχων τα κρόσια;!/ Κείνοι κοιτάνε, πώς/ με δυο δεκανίκια/ τη μέρα τους να κουτσοπερνάνε! (Β. Μαγιακόφσκι: από τον «πρόλογο» στο «Πόλεμος και Οικουμένη»).

➤ Κι άφησε τ' άλογό του/ λεύτερο/ να ροβολάει στον κάμπο/ μη τύχει/ και της αγάπης του τα βρόχια/ το 'χμαλωτίσουν.

➤ Τρεις οι βδομάδες (πρόεδρος) – στο μήνα βουλευτάδες.

Βασίλης

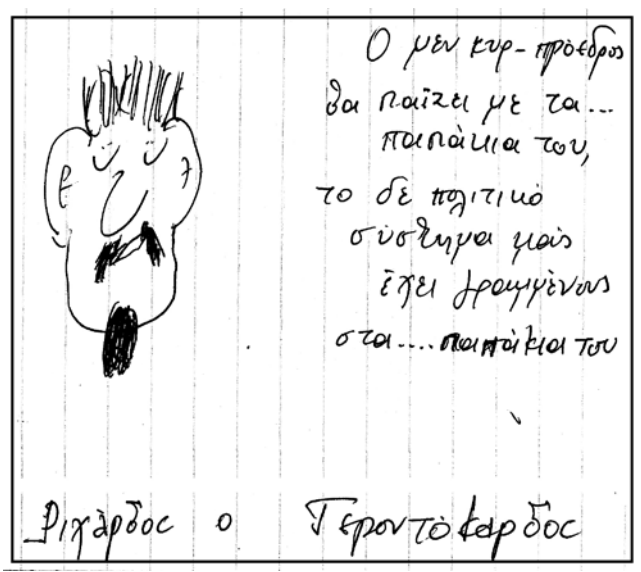

δοκιμασμένη, την οποία ο σκηνοθέτης φαίνεται να χρησιμοποιεί με μια σχετική ευχέρεια. Ο ίδιος επέλεξε μη επαγγελματίες ηθοποιούς για τους πρωταγωνιστικούς ρόλους, οι οποίοι μάλιστα δεν είχαν διαβάσει καν το σενάριο, αλλά συζητούσαν κάθε μέρα τη σκηνή που επρόκειτο να γυρίσουν.

Ο Ντίες κατά την προετοιμασία της ταινίας πήρε συνεντεύξεις από εκατοντάδες μετανάστες που είχαν παρόμοιες εμπειρίες και η ταινία του είναι μια προσπάθεια συμπύκνωσης, κατά το δυνατό, των αφηγήσεων αυτών των ανθρώπων. Ισως σ' αυτό κρύβεται και όλη η ουσία της.

Η ταινία (πρώτη μεγάλου μήκους του σκηνοθέτη) έχει κερδίσει –εκτός των άλλων- εννέα βραβεία από τη Μεξικανική Ακαδημία Κινηματογράφου για το 2014 και τέσσερα στο φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (μεταξύ των οποίων και το βραβείο κοινού).

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ **Σταμάτης Κραουνάκης - η Λειτουργία των Πόλεων - 31 καινούργια τραγούδια - Συμμετέχουν (με αλφαβητική σειρά):... - «δημιουργία, η μόνη αντίσταση» (αφίσα)**

Το αξιοσημείωτο δε βρίσκεται στη διαφήμιση ενός καινούργιου δίσκου, στο συνθέτη, στους τραγουδιστές. Μόνο για το σλόγκαν που αποτελεί την κατακλείδα της διαφημιστικής αφίσας θέλουμε να μιλήσουμε. Γι' αυτό το «μόνο», το τόσο αλαζονικό, τόσο υπεροπτικό, τόσο για φτύσιμο. Δε θέλουμε να μπούμε σε συζήτηση για το πόσο «δημιουργία» είναι τα πονήματα του εν λόγω κυρίου. Δεν κάνουμε καλλιτεχνική κριτική. Οταν όμως ο εν λόγω κύριος βγάζει το παντεσπάνι του, χρόνια τώρα, «δημιουργώντας» εκ του ασφαλούς σε χώρους που κατακλύζονται από την αστική τάξη, φτύνει κατάμουτρα μ' αυτό το «μόνο» εκείνους που αντιστέκονται παίρνοντας μικρά ή μεγαλύτερα ρίσκα. Κατόπιν τούτου, ακολουθώντας το ελευθεριάζον στιλ του εν λόγω «δημιουργού», θα μπορούσε να του φωνάξει κάποιος: άντε και μπιπ! Κραουνάκη.

◆ **Ολα στους μεγαλοεργοδότες - εργαζόμενοι και ασφαλιτικά ταμεία στην πυρά - σωματεία πουθενά - Συνέλευση εργαζομένων, ανέργων και φοιτητών στα ΜΜΕ (πανό)**

Τα αστικά ΜΜΕ δεν εστίασαν στο πανό. Κάτι λίγα μετέδωσαν γι' αυτούς που το συνόδευαν και δέχτηκαν τις «περιποιήσεις» των ΜΑΤ έξω από το κτίριο της ΕΣΗΕΑ. Κάποιοι προχώρησαν και παραπέρα: ποιοι είναι αυτοί που τόλμησαν να συγκεντρωθούν έξω από το κτίριο, την ώρα που η ΕΣΗΕΑ γιόρταζε τα 100 της χρόνια και τη γιορτή τιμούσε ο πρωθυπουργός; Η ειρωνεία είναι πως αυτοί που συγκεντρώθηκαν ήταν εργαζόμενοι, άνεργοι και φοιτητές δημοσιογραφικών σχολών. Υποτίθεται, δηλαδή, ότι βρίσκονταν στο φυσικό τους χώρο. Στο σωματείο τους. Αυτό το τελευταίο «τους», όμως, πρέπει να μπαίνει εντός εισαγωγικών. Μπορεί οι «αριστερόστροφες» διοικήσεις των τελευταίων ετών να θόλωσαν κάπως τα πράγματα, όμως η πραγματικότητα δεν αλλάζει. Η ΕΣΗΕΑ ως μηχανισμός υπήρξε ανέκαθεν εργαλείο του συστήματος. Αυτή την πραγματικότητα υπενθύμισαν οι συγκεντρωμένοι που χάλασαν έστω και λίγο τη φιέστα. Το ότι σ' αυτό το σωματείο συνυπάρχουν μεγαλοδημοσιογράφοι και μεροκαματιάρηδες της πένας και του πληκτρολόγιου, τσιράκια των εκδοτών και δημοσιογράφοι που προσπαθούν να διαφυλάξουν έναν πυρήνα προσωπικής αξιοπρέπειας, παπαγαλάκια και στοιχειωδώς αντικειμενικοί ρεπόρτερ, δεν αλλάζει το χαρακτήρα της ΕΣΗΕΑ. Εκείνοι που παίζουν συνδικαλιστικά και πολιτικά παιχνίδια θέλουν να το ξεχάσουμε αυτό, εμείς όμως οφείλουμε να το θυμόμαστε πάντα.

◆ **Ο αγώνας ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας συνεχίζεται... - Ούτε 52, ούτε κι 7, ποτέ την Κυριακή τα μαγαζιά ανοιχτά - Κυριακή 14 Δεκέμβρη - Απεργία στον κλάδο του εμπορίου - απεργιακή συγκέντρωση 11πμ Ερμού (Σύνταγμα) - Οχι άλλο βήμα πίσω στον εργασιακό μεσαίωνα! - Δεν δουλεύουμε - δεν ψωνίζουμε τις Κυριακές - Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα» ωράρια (αφίσα)**

Επιμένουν οι εργαζόμενοι στο εμπόριο (ή μάλλον μια μερίδα από τους εργαζόμενους στο εμπόριο, γιατί μια άλλη μερίδα παραμένει αδρανής και φοβισμένη). Και ευτυχώς που επιμένουν, έστω και με μειοψηφική συμμετοχή. Γιατί αυτό το ζήτημα δεν πρέπει να ξεχαστεί. Δεν εξετάζουμε εδώ την τακτική του αγώνα. Εξετάζουμε το γεγονός της ύπαρξης του αγώνα. Εξετάζουμε την επιμονή που είναι από μόνη της παρήγορο σημάδι. Γιατί είναι πολλά αυτά για τα οποία η εργατική τάξη αγωνίστηκε, δεν νίκησε, και μετά επήλθε η λήθη και η προσαρμογή σε «ρεαλιστικούς» στόχους. Δηλαδή στο χρύσωμα της εκμετάλλευσης. Η επιμονή στον αρχικό στόχο, η συνεχής ανάδειξή του ως αίτημα, ανεξάρτητα από τις δυνατότητες που υπάρχουν για να κερδηθεί σε μια ορισμένη φάση, πρέπει ν' αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό του εργατικού κινήματος.

οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ»

για τη στήριξη της ΚΟΝΤΡΑ

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Η απεγνωσμένη άμυνα του Αντώνη Σαμαρά

Ευτυχώς που υπήρξε και ο Μελάς, γιατί αλλιώς δε θα είχαν τι να κουβεντιάζουν οι πολιτικοί συντάκτες για να γεμίσουν τις εκπομπές τους. Εκεί που τον είχαν για σίγουρο, έριξε ένα ξεγυρισμένο «παρών» και περιόρισε τη συγκυβέρνηση στη μιζέρια των 160 ψήφων, ακυρώνοντας την αντίστροφη εφαρμογή του κόλπου του Ταμτάκου (το 161 φαίνεται διαφορετικό από το 160). Μετά, βγαίνοντας από τη Βουλή και με τις κάμερες να τον περιμένουν, έσπευσε να πει πως στην πρώτη ψηφοφορία ψήφισε «παρών», ακούγοντας το 20% του εαυτού του, αλλά στις επόμενες δύο ψηφοφορίες θα ακούσει το 80% του εαυτού του και θα ψηφίσει «σε θετική κατεύθυνση»! Εμείς τι να πούμε; Ευτυχώς που υπάρχουν οι Μελάδες για να κάνουν πιο καθαρή την ξεφτίλα του αστικού κοινοβουλευτισμού.

Η σούμα της πρώτης ψηφοφορίας έφτασε τους 160. Στους 155 της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ προστέθηκαν οι πρώην Δημαρίτες και νυν Ποταμικοί Λυκούδης, Ψαριανός και Μάρκου, ο κολλητός του Λοβέρδου Αηδόνης και ο πρώην Ανελίτης Νταβρής. Σ' αυτούς πρέπει να προστεθούν ακόμη ο Μελάς, ο Οικονόμου, οι δυο απόντες «μετανοημένοι» νεοναζί (Μπούκουρας και Αλεξόπουλος) και οι άλλοι δύο απόντες (Γιοβανόπουλος και Κασαπίδης). Η πραγματική σούμα της πρώτης ψηφοφορίας, δηλαδή, θα πρέπει να λογίζεται στους 166 και σ' αυτό το επίπεδο (με τάση προς τα κάτω και όχι προς τα πάνω) αναμένεται να μείνει και στη δεύτερη ψηφορορία, της ερχόμενης Δευτέρας. Δεν αναμένονται συγκλονιστικά απρόοπτα στο προσκήνιο, γιατί κάθε πλευρά κρατάει κλειστά τα χαρτιά της, ώστε να τα παίξει στο παρασκήνιο στο διάστημα από τις 22 μέχρι τις 29 Δεκέμβρη.

Ο Σαμαράς έκανε τα τυπικά που έπρεπε να κάνει. Το πρωί της Τετάρτης έκανε μια δήλωση σύμφωνα με την οποία «η θετική ψήφος των βουλευτών δεν εκλαμβάνεται ως ψήφος υπέρ της κυβέρνησης», χωρίς βέβαια να πιστεύει ότι αυτή η δήλωση θα μπορούσε να μαζέψει περισσότερους. Απλά έπρεπε να την κάνει. Από την προηγούμενη κιόλας μέρα φρόντισε να μαζέψει τα μαντρόσκυλα της Δεξιάς από τα ΜΜΕ και να εκδώσει ανακοίνωση ότι δε θα απαντά στις ύβρεις του ΣΥΡΙΖΑ! Τυπικό ήταν κι αυτό, αλλά σ' ένα βαθμό αποτέλεσε και παραδοχή ότι η τακτική με τα μαντρόσκυλα δεν ήταν και τόσο αποδοτική, τουλάχιστον για το κοινοβουλευτικό παιχνίδι.

Αντίθετα, ο Βενιζέλος φαίνεται να είναι σε άλλο μήκος κύματος. Εμφανίζεται ως εγγυητής της ηπιότητας και αφήνει να εννοηθεί ότι θα αναλάβει πρωτοβουλίες. Είναι άραγε σε συνεννόηση με τον Σαμαρά και ετοιμάζουν κάτι ή απλά κάνει προεκλογικό παιχνίδι για λογαριασμό του ΠΑΣΟΚ; Προς το παρόν, φαίνεται να ισχύει το δεύτερο. Δηλαδή, ο Βενιζέλος να παίζει το χαρτί της «κυβέρνησης εθνικής ενότητας» που θα λειτουργήσει ως «εθνική επιτροπή διαπραγμάτευσης», ώστε αν ο Σαμαράς υποχωρήσει, να φαίνεται ότι υποχώρησε κάτω από τη δική του πίεση, κι αν προκληθούν εκλογές, να χρησιμοποιήσει αυτό το ιδεολόγημα ως βασική πολιτική πρόταση του ΠΑΣΟΚ και μετά, ανάλογα με το αποτέλεσμα, να διεκδικήσει ρόλο και στην επόμενη κυβέρνηση. Το «στιλ Γκένσερ» το έχει αφομοιώσει καλά, αφού από το 2011 αποτελεί το Νο 2 σε τρεις διαδοχικές κυβερνήσεις και έχει βάλει ως στόχο να φτιάξει... καρέ με δυάρια.

Ο Σαμαράς, όμως, δεν μπορεί να βγει μπροστά με την ίδια γραμμή. Αν το κάνει από τώρα, θα του ζητήσουν κι άλλα: να αποσυρθεί από την πρωθυπουργία (η εκδίκηση του Γιωργάκη!) και να περάσει σε αφανή ρόλο, πράγμα που θα αντιμετωπιστεί ως τελική ήττα και θ' αποτελέσει την έναρξη μιας διαδικασίας απόσυρσής του. Γι' αυτό και τα μηνύματα από το Μαξίμου είναι, προς το παρόν, για «καθαρές λύσεις» (ή πρόεδρος ή εκλογές), αν και σε ένα τόσο ρευστό πολιτικό περιβάλλον τίποτα δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένο μέχρι το τέλος.

Για να επανέλθουμε στην αριθμητική της κάλπης, αν προσθέσουμε στους 166 τους Ανδρουλάκη, Τατσόπουλο, Κουράκο, Ιατρίδη, Πολύδωρα και Καπερνάρο (όπως φαίνεται, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει «κόψει» τους Βουδούρη, Παραστατίδη, Μπόλαρη, Μουτσινά, Μακρή και Γιαταγάνα), ο αριθμός φτάνει τους 172. Και πάλι πολύ μακριά από την ευτυχία. Κάτι που εμμέσως πλην σαφώς παραδέχτηκε ο Σαμαράς βγαίνοντας από τη Βουλή, όταν δήλωσε ότι «ευελπιστεί» (και όχι ότι είναι σίγουρος) πως θα εκλεγεί πρόεδρος.

Αρα, για τους Σαμαρά-Βενιζέλο υπάρχουν δυο δυνατότητες: ή να «τραβήξουν» ένα από τα δυο μικρότερα αντιπολιτευτικά κόμματα (ΔΗΜΑΡ και ΑΝΕΛ) ή να «σπάσουν» οχτώ βουλευτές από αυτά τα δύο κόμματα. Με τα σημερινά δεδομένα, το πρώτο φαίνεται εξαιρετικά δύσκολο (για τον Καμμένο, απίθανο), ενώ το δεύτερο έχει πιθανότητες. Και πάλι, όμως, για να «σπάσουν» βουλευτές από ΔΗΜΑΡ και ΑΝΕΛ, θα χρειαστεί «φως» από τη μεριά του Σαμαρά. «Φως» και στο πολιτικό επίπεδο και στο επίπεδο του παρασκήνιου.

Υπάρχουν οι τρεις Δημαρίτες (Τσούκαλης, Φούντα, Ψύρρας), υπάρχουν και τουλάχιστον έξι Ανελίτες (Κόλλια-Τσαρουχά, Χαϊκάλης, Ουζουνίδης, Δαμαβολίτης, Δημαράς, Αβραμίδης) που έχουν μπει στο στόχαστρο των κυβερνητικών. Ο αριθμός είναι οριακός (γιατί δεν είναι και σίγουρο ότι θα έχουν όλους τους άλλους), γι' αυτό και τα πράγματα είναι εξαιρετικά δύσκολα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι την απάντηση για τους χειρισμούς θα τη δώσει τελικά ο Σαμαράς. Θα δεχτεί να τεθεί σε ομηρία ή θα επιχειρήσει «ηρωική έξοδο» από την κυβέρνηση (μέσω εκλογών), συγκεντρώνοντας όλες τις δυνάμεις του στο συμμάζεμα της ΝΔ, από το εσωτερικό της οποίας πρέπει να θεωρείται σίγουρο ότι θα δεχτεί πλήγματα, αν δεν καταφέρει να εκλέξει πρόεδρο και μετά χάσει τις εκλογές από τον ΣΥΡΙΖΑ; Ηδη, το μητσοτακαίικο βρίσκεται με το όπλο παρά πόδα. Η Ντόρα βρίσκεται καθημερινά στα ΜΜΕ και ζητάει «πολιτικές πρωτοβουλίες», ο Δρακουμέλ συναντήθηκε με τον Καμμένο και μετά έκανε γραπτή δήλωση ζητώντας να εκλεγεί πρόεδρος, ενώ ο Κυριάκος «πουσάρεται» από αμερικάνικα ΜΜΕ ως ο επόμενος αρχηγός της ΝΔ. Κανείς δε θα μπορεί να κατηγορήσει τους Μητσοτάκηδες ότι δεν χρησιμοποίησαν όλη την ισχύ τους για να βοηθήσουν στην εκλογή προέδρου, ενώ αυτοί θα μπορούν να κατηγορήσουν τον Σαμαρά και την ακροδεξιά παρέα του ότι τα 'καναν μαντάρα, με τη διχαστική τους συμπεριφορά, με την πόλωση που επεδίωξαν, με τη χρήση της οικονομικής τρομοκρατίας, με το άνοιγμα της ΝΔ προς τα δεξιά και όχι προς το κέντρο κτλ.

Αυτή την προοπτική πρέπει να την πάρει πολύ σοβαρά υπόψη του ο Σαμαράς, που αν δεν κάνει μια θεαματική πολιτική κίνηση θα φανεί ότι επέλεξε τις εκλογές και θα χρεωθεί εξ ολοκλήρου το κόστος της ήττας. Και βέβαια, ενδέχεται πάνω του να ασκηθεί πίεση και από μεγαλοκαπιταλιστές, οι οποίοι δρουν πάντοτε στο παρασκήνιο, αποφεύγοντας να εκτεθούν στο πολιτικό προσκήνιο. Προς το παρόν, ο Σαμαράς διαρρέει ότι δε δέχεται να αναλάβει «πολιτική πρωτοβουλία», πρωτίστως γιατί καμία από τις προτάσεις που κατατίθενται δεν έχει εξασφαλισμένους τους 180. Αυτό το επιχείρημα περισσότερο μοιάζει με προεκλογική άμυνα. Μοιάζει να ετοιμάζεται για εκλογές, φορτώνοντας την ευθύνη της αποτυχίας στους άλλους και όχι στον εαυτό του και στο επιτελείο του, που είχαν αναλάβει να μαζέψουν τα «κουκιά».

Τις απαντήσεις στα ερωτήματα θα τις πάρουμε τις επόμενες μέρες και, πιστέψτε μας, δεν αγωνιούμε καθόλου. Γιατί αυτό το παιχνίδι, είτε σταματήσει στην πρώτη φάση (προεδρική εκλογή) είτε έχει και δεύτερη (εθνικές εκλογές), δεν έχει καμιά σημασία για τον ελληνικό λαό, ο οποίος σε κάθε περίπτωση θα συνεχίσει ν' αλέθεται από τις μυλόπετρες της κινεζοποίησης.

ΥΓ: Υπάρχει, βέβαια, και το «τρελό» ενδεχόμενο: να ψηφίσουν σύσσωμοι οι χρυσαυγίτες στην τρίτη ψηφοφορία και να βγάλουν αυτοί τον Δήμα πρόεδρο, αφήνοντάς τους όλους σύξυλους (και πρώτον τον ίδιο τον Δήμα)! Θα είναι σουρεαλιστικό, αλλά σε συνθήκες πολιτικής κρίσης και μ' ένα τσούρμο μαδημένες κότες, όλα πρέπει να τα περιμένουμε.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατσέλου 1 & Εγνατία, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση**:** Εκτύπωση**:** ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Ειλικρίνεια με ωμότητα

Αυτοί που αρέσκονται στα μεγάλα λόγια για λύρες και πεντοζάληδες σίγουρα θα προσπεράσουν με επιτηδευμένη περιφρόνηση τις επισημάνσεις που κάνει σε συνέντευξή του στα «Νέα» ο Κάρστεντ Σνάιντερ, αντιπρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας του SPD στο γερμανικό κοινοβούλιο. Εμείς δε θα το κάνουμε, γιατί δεν προτιθέμεθα να εξαπατήσουμε κανέναν. Η έως ωμότητας ειλικρίνεια του γερμανού σοσιαλδημοκράτη ίσως βοηθήσει όσους ακολουθούν τυφλά τον ΣΥΡΙΖΑ (σαν καρκινοπαθείς που αναζητούν θεραπεία στο νερό του Καματερού ή στην αγία Αθανασία του Αιγάλεω) να σκεφτούν λίγο λογικά.

«Η απαλλαγή από το ΔΝΤ είναι μια χίμαιρα που δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα», λέει ο Σνάιντερ, αφού πρώτα ξεκαθαρίσει ότι «είμαστε σε μια γραμμή - εγώ και ο Σόιμπλε - στο θέμα της παράτασης (σ.σ. του Μνημόνιου) και της προληπτικής γραμμής πίστωσης για την Ελλάδα». Θεωρεί ότι η τεχνογνωσία του ΔΝΤ είναι «εκ των ων ουκ άνευ».

Μολονότι σοσιαλδημοκράτης και εταίρος του σημερινού κυβερνητικού συνασπισμού, αποφεύγει οποιαδήποτε παρέμβαση στις ελληνικές πολιτικές εξελίξεις. Ούτε καν υπέρ του «αδελφού» ΠΑΣΟΚ. «Ο ρόλος μου δεν είναι να πω στους έλληνες ψηφοφόρους τι θα ψηφίσουν», ξεκαθαρίζει κοφτά.

Θα είναι ενδοτικότεροι οι εταίροι αν στην κυβέρνηση της Ελλάδας είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που υπόσχεται ανυποχώρητη στάση; ρωτά ο δημοσιογράφος. «Καθόλου. Το αντίθετο μάλιστα!» απαντά ο Σνάιντερ και προσθέτει: «Οχι μόνο δε θα είναι υποχωρητικοί, αλλά θα ενταθεί η επιφυλακτικότητά τους, επειδή εισέπραξαν τον Τσίπρα, κυρίως στο παρελθόν, περισσότερο ως ακραίο πολιτικό και θα θέλουν διασφαλίσεις για να κλείσουν συμφωνίες».

Προειδοποιεί χωρίς ίχνος τρομοκρατικής διάθεσης: «Χωρίς δίχτυ ασφαλείας η Ελλάδα θα ξαναγίνει μπαλάκι στα χέρια των αγορών, σας το εγγυώμαι». Επειδή, λοιπόν, η ελληνική κυβέρνηση, όποια κι αν είναι αυτή, δε θα μπορεί να εξυπηρετήσει το χρέος, η πληρωμή του οποίου έχει ήδη επιμηκυνθεί, ο Σνάιντερ συστήνει ψυχραιμία, διαλλακτικότητα και όχι τσαμπουκάδες στη διαπραγμάτευση. «Γι' αυτό πιστεύω ότι είναι πλάνη (σ.σ. η πεποίθηση ότι οι δανειστές θα υποχωρήσουν μπροστά στην ανυποχώρητη στάση του ΣΥΡΙΖΑ), καταδικασμένη σε αποτυχία. Και αυτό πρέπει να είναι από τώρα σαφές». Οσο για την αποπληρωμή των δανείων, είναι σαφής: «Αν δεν επιστραφούν τα δάνεια, θα υπάρξει σαφώς κλιμάκωση».

Πρόκειται, επομένως, για μοίρα που σφραγίζει την Ελλάδα; Οχι βέβαια. Πρόκειται για μοίρα που σφραγίζει την καπιταλιστική Ελλάδα. Οποιος θέλει να διαχειριστεί τον καπιταλισμό και μάλιστα εντός της ΕΕ πρέπει υποχρεωτικά να υποταχτεί σ' αυτή τη μοίρα, δεν έχει διέξοδο διαφυγής. Και ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως όλοι γνωρίζουμε, δεν περιλαμβάνει ίχνος αντικαπιταλισμού στο πρόγραμμά του. Δεν έχει πει ποτέ πως θα συγκρουστεί με τον καπιταλισμό, ενώ ομνύει στη συμμετοχή στην ΕΕ και στην Ευρωζώνη. Μάλιστα, μιλώντας στην Κρήτη, ο Τσίπρας, πέρα από το ζουρνά, τη λύρα και τον πεντοζάλη, ανακοίνωσε με υπερηφάνεια ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι «με την ιδιωτική πρωτοβουλία της δημιουργίας και του συνακόλουθου κέρδους»!

Γι' αυτό και πρέπει να δώσουμε βάση στην ωμή ειλικρίνεια του γερμανού πολιτικού. Οι μόνοι που δικαιούμαστε να μιλήσουμε ενάντια σ' αυτή τη μοιρολατρία, που όλα τα σοβαρά αστικά κέντρα (σ' αυτά δεν συμπεριλαμβάνονται η Βούλτεψη, ο Μπουμπούκος και τα λοιπά μπουμπούκια του σαμαρικού επιτελείου) θεωρούν δεδομένο ότι θα σφραγίσει και την κυβερνητική θητεία του ΣΥΡΙΖΑ, είμαστε όσοι προτάσσουμε τη στρατηγική της κοινωνικής απελευθέρωσης και του κομμουνισμού, που περιλαμβάνει αναγκαστικά την προλεταριακή επανάσταση.

Π.Γ.